

POLICJA

nr 1 (178), styczeń 2020 r.

ISSN 1734-1167

www.gazeta.policja.pl

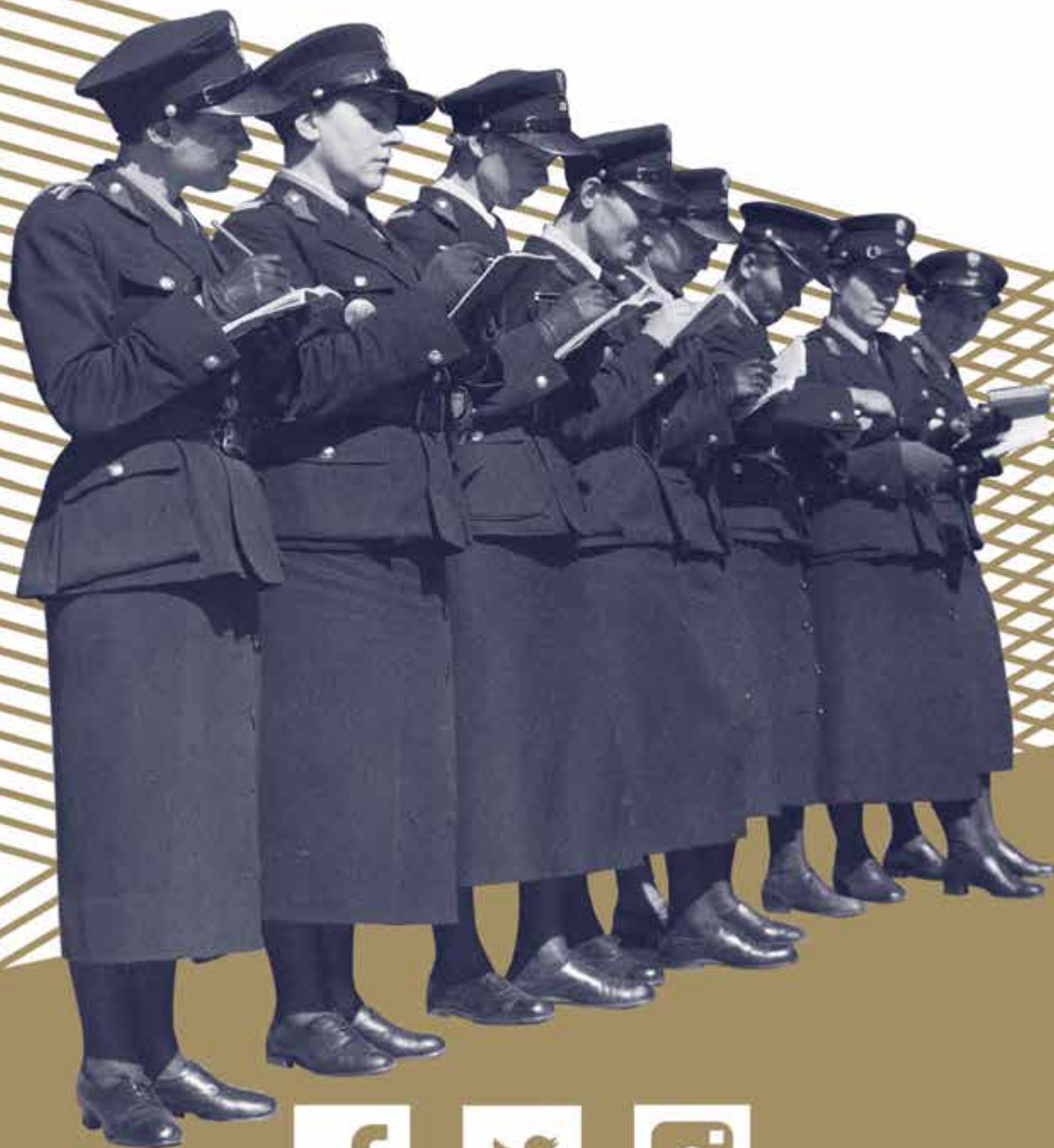
997

Modernizacja Policji

niepodległa

**95. rocznica powołania
policji kobiecej**

www.niepodlegla.gov.pl

POLICJA

997

LOGISTYKA

Modernizacja Policji

- s. 4 To był dobry rok – w 2019 r. lista inwestycji była szczególnie duża

KRAJ

- s. 7, 12–17, 21, 33 **Rozmaitości**

ŁĄCZNOŚĆ I INFORMATYKA

Modernizacja i e-usługi

- s. 8 Najnowsze technologie w Policji – komunikacja bez barier

DOSKONALENIE ZAWODOWE

ANTHRAX i „Osoba – Dokument – Psyche”

- s. 10 Nowoczesne formy szkolenia – w KSP opracowano nowoczesne i profesjonalne materiały dydaktyczne

KONFERENCJA

Spółeczno-edukacyjne działania Policji

- s. 18 Bliżej ludzi – relacje Policji ze społeczeństwem, ich specyfika, różnorodność, cele i oczekiwania to temat spotkania przedstawicieli Policji i ludzi nauki

EFEKTYWNA POLICJA

Ochrona ofiar i świadków przemocy

- s. 20 Dyskretny „Twój Parasol” – bezpłatna aplikacja, dzięki której można uzyskać wsparcie

WSPÓŁPRACA MIĘDZYKRAJOWA

Oficerowie łącznikowi

- s. 22 Praca to moja pasja – rozmowa z insp. Pawłem Olczakiem

MISJONARZE

- s. 24 Projekt Weterani RP – działalność Stowarzyszenia Weteranów Działających poza Granicami RP w 2019 roku

XII KONGRES SEKCJI POLSKIEJ IPA

- s. 25 Nowe władze Sekcji Polskiej – wybory

TRANSPORT

Lekki transporter opancerzony

- s. 26 Mocny jak TUR – wszystko o nowych lekkich transporterach opancerzonych stworzonych specjalnie dla Policji

PRZESTĘPCZOŚĆ KOBIET

- s. 30 Słaba płeć? – przestępczość kobieca nie jest nowym zjawiskiem

PRAWA CZŁOWIEKA

Działania antydyskryminacyjne

- s. 32 Seminarium „No Difference, Big Difference”

PIERWSZA POMOC

- s. 34 Definicje, pojęcia, uprawnienia – wszystko dla ochrony życia
s. 35 Cichy zabójca – zatrucie czadem

POLICJANT, KTÓRY MI POMÓGŁ

Asp. Paweł Marcówka

- s. 36 Suwalski dzielnicowy – zawsze odczuwał potrzebę pomagania

HISTORIA

- s. 37 Policyjne kalendarium – styczeń w latach 1930, 1980 i 2000

PAMIĘĆ

- s. 38 **Rozmaitości**

PRAWO

- s. 40 Kontrola ruchu drogowego – zmiany w przepisach o ruchu drogowym
s. 42 Zawieszenie w czynnościach służbowych – część 3

SPORT I TURYSTYKA

- s. 44 **Rozmaitości**

STULECIE POLSKIEGO KRYMINAŁU

- s. 48 Granatowa cisza – cd. wyróżnionego opowiadania

U NAS

- s. 50 Styczeń 2020 – zapowiedzi imprez i uroczystości

To był dobry rok

W zasadzie nie tylko rok, a kilka ostatnich lat. Ale to w 2019 lista inwestycji była szczególnie duża. 7 stycznia br. w lotniczym hangarze na warszawskim Bemowie dokonano prezentacji najistotniejszych zakupów dokonanych przede wszystkim z rządowego „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2017–2020”.

Jak każda instytucja państwowa, także Policja musi zachować transparentność wydatkowania środków publicznych. Między innymi temu celowi służył briefing dla przedstawicieli mediów, podczas którego Komendant Główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk podsumował miniony rok w zakresie kupna sprzętu i inwestycji remontowo-budowlanych.

– Rok 2019 był niezwykle intensywny dla nas, jeżeli chodzi o wydatkowanie środków z programu modernizacji przeznaczonych na polską Policję – powiedział szef polskich policjantów. – Chcielibyśmy przedstawić państwu kilka namacalnych dowodów efektywności działań naszych służb logistycznych. Program modernizacji służb podległych ministrowi SWiA na lata 2017–2020 to kwota przekraczająca 9 miliardów złotych, z czego największym beneficjentem jest Policja, która otrzymała 6 miliardów złotych. Do tej pory wydatkowaliśmy prawie 4 miliardy 150 milionów złotych, a na rok 2020 została jeszcze kwota ponad miliarda ośmiuset milionów złotych.

ZAROBKI

Gen. insp. Jarosław Szymczyk dokonał umownego podziału na trzy obszary, w których wydatkowano środki. Pierwszy to oczywiście po-

prawa warunków pracy policjantów i pracowników Policji, w tym ich wynagrodzeń i uposażeń. Podkreślił, że od roku 2016 podwyżki – łącznie z tą, która wchodzi od stycznia tego roku – pozwoliły na średni wzrost uposażenia funkcjonariuszy Policji o ponad 1600 złotych brutto, a pracowników o ponad 1100 zł brutto.

INWESTYCJE

Drugi obszar to działalność inwestycyjno-remontowa (modernizacyjna) Policji, na którą wydatkowano łącznie ponad 720 mln zł. W 2019 roku na ten cel wydatkowano z programu modernizacji służb mundurowych 611 522 tys. zł (100 proc. planu), z czego 495 104 tys. zł w ramach rezerwy celowej. Nie było to jednak jedyne źródło finansowania – jednostki Policji wykorzystywały też środki na działalność inwestycyjno-remontową pochodzące z Funduszu Wsparcia Policji, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i programów unijnych na łączną kwotę 53 807 tys. zł.

W 2019 roku ze środków programu modernizacji zakończono realizację blisko 120 przedsięwzięć inwestycyjnych, w tym wybudowano 55 nowych obiektów. Natomiast w ramach planu remontów realizowano ponad 250 zadań obejmujących zarówno remonty kompleksowe, jak i prace bieżące związane z eksploatacją obiektów oraz wykonaniem zaleceń pokontrolnych.

ZAKUPY

Trzeci obszar był zdecydowanie największy. To tzw. rzeczówka, czyli zakupy sprzętu. Najwięcej wydano na środki transportu – w 2019 r. kupiono niemal 1800 sztuk różnego rodzaju sprzętu transportowego na łączną kwotę blisko 240 mln zł. Środki na ten cel pochodziły

z: Funduszu Wsparcia Policji, Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2017–2020, Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, środków rezerwy celowej budżetu państwa pn. Wspieranie zwalczania przemytu i podrabiania wyrobów tytoniowych oraz środków na realizację zadań związanych z ochroną i pomocą dla pokrzywdzonego i świadka.

Wśród kupionych pojazdów znalazło się: 1399 samochodów osobowych, 171 samochodów typu furgon, 93 pojazdy typu mała więźniarka, 71 samochodów osobowo-terenowych, 5 lekkich transporterów opancerzonych, w tym dwa wyposażone w platformę szturmową (o transporterach TUR VI czytaj na str. 26), 8 ambulansów poczty specjalnej, 2 autobusy i 18 innych pojazdów, m.in. przyczep specjalistycznych, a także 4 łodzie, 9 motocykli, 13 zestawów samochodowych urządzeń diagnostycznych i 7 sztuk innego sprzętu transportowego.

Jak powiedział komendant Szymczyk, zakupem niemającym wcześniej precedensu było pozyskanie dla lotnictwa Policji nowych śmigłowców, o czym pisaliśmy już na łamach naszego miesięcznika w numerze 165 z grudnia 2018 r. Dla przypomnienia: w 2018 roku

ze środków programu modernizacji kupiono pierwsze dwa śmigłowce wielozadaniowe wsparcia służb Policji typu Black Hawk S70i o wartości 142,7 mln zł, a rok później – ze środków rezerwy celowej – trzeci, który kosztował 78,8 mln zł. Prócz nich flotę powietrzną Policji zasiłowały 3 śmigłowce patrolowo-obszaryjne Bell 407-GXi za kwotę 61,6 mln zł (również ze środków programu modernizacji), których termin dostawy określono etapowo (1 szt. – grudzień 2019 r., 2 szt. – I połowa 2020 r.). W ciągu tego roku śmigłowce te wyposażone zostaną w System Obserwacji Lotniczej za kwotę 18,5 mln zł. To znaczące unowocześnienie, ponieważ wcześniej Policja korzystała głównie ze starych, przejętych od wojska maszyn, których rewers był już na wyczerpaniu.

▶ **MUNDURY I BRÓŃ**

Z punktu widzenia pojedynczych funkcjonariuszy najistotniejsze wydają się być zakupy sprzętu ochrony osobistej. W ramach przydzielonych na 2019 r. środków finansowych w wysokości 81,8 mln zł, z czego 51,44 mln zł pochodziło z programu modernizacji, 6,58 mln zł z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i 23,8 mln zł z budżetu Policji podpisano umowy m.in. na dostawę: 9000 kamizełek kuloodpornych kamuflowanych, 600 kamizełek kuloodpornych zintegrowanych, 10 kpl. kombinezonów ciężkich dla pirotechnika EOD 10, 6132 pistoletów samopowtarzalnych kal. 9 mm – BERETTA, 1095 pistoletów wzmocnionych GLOCK 17 kal. 9 mm, 3500 hełmów kuloodpornych dla służby prewencyjnej, 250 hełmów kuloodpornych dla komórek kontrterrorystycznych, 95 laserowych mierników prędkości z rejestracją obrazu, 29 bezzałogowych

statków powietrznych (tzw. dronów), 100 policyjnych tarcz ochronnych – małych, 7 bezodrzutowych wyrzutników pirotechnicznych, 117 kasków zabezpieczających z uzupełnieniem, 18 195 kartridży do paralizatorów, 14 936 930 szt. amunicji oraz granatów różnego typu, 1305 kamer nasobnych (zadanie zgłoszone do wykazu wydatków niewygasających z upływem roku budżetowego 2019), 114 przenośnych elektronicznych analizatorów do wstępnego wykrywania w ślinie osób badanych środków działających podobnie do alkoholu (narkotesty), 103 stacjonarnych urządzeń do badań zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, 25 przenośnych urządzeń do badań zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 176 bezkontaktowych wskaźników obecności alkoholu w wydychanym powietrzu.

Ze środków rezerwy celowej, w ramach wydatków niewygasających z upływem roku budżetowego 2018, zrealizowano w 2019 r. dostawy 10 robotów pirotechnicznych (9 średnich i 1 duży).

Umundurowanie i wyposażenie kupiono w ramach centralnego systemu zakupów na łączną, pochodzącą z budżetu Policji, kwotę 35,94 mln zł. W 2019 roku kupiono też zestawy umundurowania

służbowego za 24,89 mln zł, ćwiczebnego za 10,41 mln zł, kombinezony narciarskie za 150 tys. zł, rzutki ratunkowe za 40 tys. zł i plecaki za 450 tys. zł.

W briefingu wziął udział także I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Dariusz Augustyniak, nadzorujący służby logistyczne. Przeprowadzono również pokaz sprawności funkcjonariuszy z Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji BOA korzystających m.in. z najnowszego transportera TUR oraz robotów pirotechnicznych.

Mimo ogromnej powierzchni hangaru zaprezentowano dziennikarzom jedynie niewielką część kupionego sprzętu. Największe wrażenie zrobiły oczywiście transportery TUR VI oraz śmigłowce Black Hawk i Bell 407. Najważniejsze jednak, że cały ten nowoczesny sprzęt w większości trafił już do policjantów. A na 2020 rok – zgodnie z deklaracją gen. insp. Jarosława Szymczyka – pozostała jeszcze do wydania kwota miliarda ośmiuset milionów złotych. Nie ulega wątpliwości, że to największa modernizacja tej formacji od wielu lat. ■

CZAK, zdj. Jacek Herok

Nowe siedziby

W KOZUCHOWIE

Uroczyste otwarcie nowego Komisariatu Policji w Kozuchowie nastąpiło 27 listopada ub.r. W wydarzeniu wziął udział I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Dariusz Augustyniak, komendant wojewódzki Policji

w Gorzowie Wlkp. nadinsp. Helena Michalak wraz z kadrą kierowniczą lubuskiego garnizonu Policji oraz przedstawiciele władz samorządowych, instytucji współpracujących z Policją i mieszkańcy Kozuchowa. Budynek komisariatu jest w pełni dostępny dla osób z niepełnosprawnościami. Na zewnątrz budynku utworzone zostały miejsca postojowe dla samochodów służbowych, pracowników i interesantów, w tym miejsca postojowe dla osób z niepełnosprawnościami. Na działce przyległej do komisariatu wykonano również chodniki dla pieszych, ogrodzenie, oświetlenie terenu oraz maszty flagowe. Poza nową siedzibą kozuchowscy policjanci otrzymali kluczyki do nowego radiowozu. W Komisariacie Policji w Kozuchowie służy 27 policjantów. ■

MARCIN MALUDY/ipk
zdj. Mateusz Sławek

W GRODKOWIE

W otwarciu nowego Komisariatu Policji w Grodkowie uczestniczyli I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Dariusz Augustyniak, władze wojewódzkie i samorządowe oraz kadra kierownicza garnizonu opolskiego Policji. Uroczystość odbyła się 29 listopada ub.r. Symboliczny klucz do nowej

siedziby komendantowi komisariatu asp. sztab. Andrzejowi Grabnemu przekazali nadinsp. Dariusz Augustyniak i nadinsp. Jarosław Kaleta, komendant wojewódzki Policji w Opolu. Służbę w grodkowskim komisariacie będzie pełniło 26 funkcjonariuszy z pionu prewencji i kryminalnego oraz pracownicy cywilni. Funkcjonariusze otrzymali również dwa nowe radiowozy. ■

KWP w Opolu, ipk
zdj. KWP w Opolu

W KAŁUSZYNIE

Na dziedzińcu przed Posterunkiem Policji w Kałuszynie 21 grudnia ub.r. odbyło się uroczyste przekazanie nowych pomieszczeń, w których służbę będzie pełniło 6 policjantów. Uroczystość rozpoczął meldu-

nek złożony komendantowi stołecznemu Policji nadinsp. Pawłowi Dobrodziejowi przez I zastępcę komendanta powiatowego Policji w Mińsku Mazowieckim mł. insp. Sebastiana Ciastonia. Następnie komendant powiatowy Policji w Mińsku Mazowieckim insp. Sławomir Rogowski przywitał zgromadzonych gości i podziękował wszystkim, dzięki którym była możliwa adaptacja pomieszczeń dla Posterunku Policji w Kałuszynie, szczególnie burmistrzom Kałuszyna – obecnemu i byłemu – oraz przewodniczącym Rady Miasta za zrozumienie potrzeb policjantów, a także ciężką pracą i determinacją podczas realizacji projektu. Kierownikiem posterunku został asp. Piotr Gaładyk. Podczas uroczystości kałuszyńscy policjanci otrzymali również nowy pojazd służbowy. Do gratulacji i życzeń przyłączyły się także wicemarszałek Senatu Maria Koc oraz wicemarszałek Województwa Mazowieckiego Janina Ewa Orzełowska. ■

EWELENA KUCHARSKA
zdj. Jarosław Florczak

W MIEDZNEJ I W ŁODYGOWICACH

Po ośmiu latach nieobecności w powiecie pszczyńskim przywrócono Komisariat Policji w Miedznej z siedzibą w Woli. Nową, dostosowaną do potrzeb mieszkańców i mundurowych siedzibę

ma także Komisariat Policji w Łodygowicach w powiecie żywieckim. 3 stycznia br. odbyły się uroczyste otwarcia tych obiektów. W uroczystościach uczestniczyli: sekretarz stanu w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju Grzegorz Puda, posłowie na Sejm RP Grzegorz Gaża oraz Kazimierz Matuszny, I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Dariusz Augustyniak, któremu towarzyszył zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Katowicach insp. Artur Bednarek. Wśród zaproszonych gości obecni byli również przedstawiciele władz samorządowych, służb mundurowych, związków zawodowych, duchowieństwa, mediów oraz naczelnicy Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach i kadra kierownicza pszczyńskiej oraz żywieckiej komendy Policji i nowo otwartych komisariatów. Komendantem Komisariatu Policji w Miedznej została mł. asp. Barbara Witkowska, a komendantem Komisariatu Policji w Łodygowicach asp. sztab. Marcin Okrzesik. Do obsługi Komisariatu Policji w Miedznej z siedzibą w Woli przewidziano grupę 15 policjantów. Stróżę prawa będą pełnili służbę na terenie 8 sołectw, których obszar wynosi blisko 50 km². Natomiast w Komisariacie Policji w Łodygowicach będzie pracowało 25 funkcjonariuszy. ■

KWP w Katowicach/IPK
zdj. KWP w Katowicach

Najnowsze technologie w Policji

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Policja, będąc jednym z głównych beneficjentów zasobów sieci OST112 oraz nowoczesnej, otwartej platformy komunikacji pn. System Zintegrowanej Komunikacji Ogólnopolskiej Sieci Teleinformatycznej numer 112, zapewniającej połączenia głosowe i wideo, przesyłanie wiadomości tekstowych i plików, pracę grupową na dokumentach, zaspokaja aktualne i przyszłe potrzeby komunikacyjne Policji wykorzystujące najnowsze technologie.

Sieć OST112 działa w Policji od 2012 roku. Jest podstawowym narzędziem będącym elementem integracji infrastruktury teleinformatycznej państwa, przyczyniając się do usprawnienia procesu komunikacji i wymiany danych między organami administracji rządowej i samorządowej, gwarantując jednocześnie wysoką niezawodność i bezpieczeństwo przesyłanych informacji.

KOMUNIKACJA BEZ BARIER

Od kilku lat inżynierowie z Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Policji pracują nad modernizacją systemów telekomunikacyjnych, które wykorzystując sieć OST112, mają wspierać nie tylko działania Policji, ale przede wszystkim ułatwić obywatelowi kontakt z Policją. Oprócz niezawodności i wysokiego poziomu komunikacji zarówno policjanci i pracownicy Policji, jak i obywatele otrzymają dostęp do usług, które z pewnością spotkają się z uznaniem i spowodują ograniczenie barier w komunikacji. Projekt *Modernizacja i wdrożenie nowych rozwiązań oraz e-usług w Systemie Zintegrowanej Komunikacji Ogólnopolskiej Sieci Teleinformatycznej numeru 112* powstał w odpowiedzi na potrzebę poprawy bezpieczeństwa publicznego oraz postulatu państwa przejrzystego i otwartego na potrzeby społeczeństwa. By zapewnić bezpieczeństwo obywatelowi, ważne jest przede wszystkim poszerzenie i ułatwienie komunikacji z Policją, zwiększenie liczby i jakości usług świadczonych drogą elektroniczną, jak również przyspieszenie realizacji czynności w ramach prowadzonych postępowań, a w konsekwencji niezwłoczna

reakcja ze strony powołanych do niesienia pomocy służb.

DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI

Na obecnym etapie realizacji projektu możemy już mówić o usługach zgodnych ze standardami dostępności dla osób z niepełnosprawnościami (WCAG 2.0.), które mają szansę zminimalizować ewentualne bariery w komunikacji osób z niepełnosprawnościami z Policją (np. osób głuchych, osób z niepełnosprawnością ruchową). Każda jednostka Policji stopnia powiatowego czy miejskiego zostanie wyposażona w nowoczesny terminal wideo (DX 80), do którego osoba głucha lub niedosłysząca będzie mogła wykonać połączenie wideo (do wybranego dyżurnego jednostki) z dowolnego miejsca i w dowolnym

DX 80 – terminal wideo instalowany u dyżurnych KPP, KMP, KRP

czasie z urządzenia korzystającego z sieci Internet, przez portal e-usług. Połączenie będzie mogło być również realizowane jednocześnie z udziałem tłumacza języka migowego, tzw. połączenie trójstronne. Na potrzeby tej usługi zostanie uruchomiona centralna książka telefoniczna, gdzie można będzie wyszukać właściwego dyżurnego jednostki Policji w kraju. W jednostce Policji będzie także możliwa, w obecności policjanta, realizacja połączenia z tłumaczem języka migowego, celem załatwienia sprawy dotyczącej właściwości Policji.

CZYNNOŚCI NA ODLEGŁOŚĆ

Jednocześnie Policja, jako organ administracji publicznej, będzie korzystała z tego samego rodzaju usługi, z rozszerzonymi funkcjonalnościami, korzystając z bezpiecznej sieci teletransmisyjnej OST112. Policjanci będą mogli wykonywać np. przesłuchania na odległość, z wykorzystaniem systemu wideokonferencyjnego czy po prostu połączeń audio-wideo, pracy grupowej na dokumentach w zakresie wsparcia w prowadzonych postępowaniach, zwiększając swoją skuteczność i efektywność współpracy na rzecz społeczeństwa. W przypadkach, kiedy nie będzie istniała potrzeba osobistego stawiennictwa obywatela w jednostce Policji, czynności procesowe można dokonać będzie poza jednostką posiadającą właściwość miejscową (np. w przypadku dużej odległości między zamieszkanym obywatelem a jednostką prowadzącą), tj. w siedzibie jednostki lokalnej, a przesłuchania dokona funkcjonariusz prowadzący postępowanie, tylko za pomocą usług audio-wideo. W szczególnych przypadkach takiej czynności przesłuchania lub wykonania innych czynności będzie można dokonać poza siedzibą jednostki Policji (osoba z niepełnosprawnością, chora), wykorzystując komputer mobilny z kamerką oraz dostępem do internetu. W ramach projektu realizowany jest także centralny system rejestracji rozmów (nazwa własna ZOOM), więc wszystkie połączenia mogą być rejestrowane i na koniec czynności przesłuchania odtworzone.

POWSZECHNY DOSTĘP DO WIDEOKONFERENCJI

Powszechny będzie także dostęp do wideokonferencji przez pracowników i funkcjonariuszy Policji. Dla zainteresowanej korzystaniem grupy osób będzie można przygotować „stałą” (tzw. space), dostępną całą dobę wideokonferencję z unikatowym loginem i hasłem. Praktycznie nie ma ograniczenia systemowego co do liczby „stałych” wideokonferencji i jednoczesnego ich trwania. Aby dołączyć „do swojej” wideokonferencji, wystarczy skorzystać z dowolnego telefonu IP, terminala DX 80 lub innych urządzeń.

Pracownicy Policji i policjanci otrzymają możliwość instalacji na swoich komputerach, pracujących w wewnętrznych sieciach Policji, komunikatora (softphone) o nazwie Jabber. Komunikator ten, realizujący także połączenia audio-wideo, może być zintegrowany z telefonem IP, a także pracować samodzielnie. Możliwość jednoczesnego prowadzenia rozmowy (lub połączenia audio-wideo) wraz z możliwością prowadzenia wymiany korespondencji (chat) czy przesyłania plików powoduje, że będzie to narzędzie bardzo ułatwiające pracę, a w połączeniu z dostępem do centralnej książki telefonicznej (CKT) zapewni wygodną komunikację w ramach całej Policji. Oczywiście Jabber może stanowić „samodzielny” telefon, wykorzystywany do bieżącej komunikacji, także połączeń wideokonferencyjnych.

CENTRALNA KSIĄŻKA TELEFONICZNA

W ramach projektu zostanie wdrożona centralna książka telefoniczna (CKT) w Policji zawierająca informacje kontaktowe do każdego pracownika i funkcjonariusza Policji, dostępna w pełnym zakresie w sieci policyjnej. Znajdą się w niej m.in. dane: imię, nazwisko, stanowisko, jednostka, nr telefonu, e-mail. Dane w CKT każdy użytkownik będzie mógł uzupełnić o własne, dodatkowe informacje dotyczące np. telefonu komórkowego, miejsca pracy itp.

Analogiczna usługa Centralnej Książki Telefonicznej (CKT) zostanie udostępniona obywatelom. Wtedy jednak zakres informacji zostanie ograniczony do danych dotyczących służb dyżurnych, dzielnicowych czy kierowników jednostek organizacyjnych Policji, analogicznie jak ma to miejsce w aplikacji mobilnej Moja Komenda.

SYSTEM CHILDALERT

Zwiększone zostaną również funkcjonalności systemu ChildAlert dzięki obszerzeniu kanałów komunikacyjnych z obywatelami przez usługi powiadamiania o zdarzeniach zarejestrowanych w ChildAlert za pomocą krót-

Projektowany portal e-usług

kich wiadomości tekstowych (SMS). Możliwe będzie także wysyłanie SMS-ów przez obywatela do obsługi systemu ChildAlert. Aby otrzymywać informacje o zdarzeniach z systemu ChildAlert, wystarczające będzie wpisanie swojego numeru telefonu komórkowego na przeznaczonym do tego portalu.

SIEĆ AB47

Wdrożony zostanie w ramach projektu wyróżnik sieci AB47, unikatowe rozwiązanie w administracji państwowej w kraju. Oznacza to, że już od lutego 2020 r. każdy służbowy numer telefonu Policji będzie zaczynał się od cyfr „47”, a później pozostałe 7 cyfr. Oczywiście będzie zachowany okres przejściowy z odpowiednią kampanią informacyjną. Rozwiązanie to pozwoli na ujednoczenie całej numeracji telefonów policyjnych. Dotychczas rozwiązanie takie wdrożyło jedynie Ministerstwo Obrony Narodowej.

Projekt *Modernizacja i wdrożenie nowych rozwiązań oraz e-usług w Systemie Zintegro-*

wanej Komunikacji Ogólnopolskiej Sieci Teleinformatycznej numeru 112 jest realizowany w ramach *Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020*. Planowo zakończy się 24 lutego 2020 r. Jego wartość to ponad 60 mln zł. ■

mgr inż. WOJCIECH DĄBROWSKI, naczelnik Wydziału Technicznego Wsparcia Systemu Powiadamiania Ratunkowego BŁI KGP
ilustracje BŁI KGP

Nowoczesne formy szkolenia

Dzięki Funduszowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego Unii Europejskiej specjaliści z Komendy Stołecznej Policji przygotowali i zrealizowali dwa specjalistyczne projekty, które pozwoliły nie tylko na organizację interesujących zajęć szkoleniowych, ale także opracować profesjonalne materiały dydaktyczne. Przygotowano nowatorskie, w pełni policyjne szkolenie w wirtualnej rzeczywistości.

REAKCJA NA ZAGROŻENIE CBRN

Jak skutecznie chronić się przed zagrożeniami, których nie widać? Jak działać w obliczu brudnej bomby?

W projekcie „Zwiększona gotowość do incydentów CBRN poprzez wspólne ćwiczenia pierwszych reagujących” (współfinansowanym ze środków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Policja) postawiono na praktykę, zawodowcy uczyli zawodowców. Przygotowanie do reakcji w obliczu zagrożeń CBRN (chemicznych, biologicznych, radiacyjnych i nuklearnych) stanowi istotne zadanie europejskich służb policyjnych. Dlatego warszawski projekt zakładał wyjątkowe przedsięwzięcia:

- ćwiczenia w realnym obiekcie wielkiego składu paliwa lotniczego (baza Orlen Aviation Sp. z o.o. na Okęciu) – kryptonim ANTHRAX,
- praktyczne warsztaty z wykorzystaniem materiałów chemicznych, biologicznych i radioaktywnych, z udziałem ekspertów Wojskowego Instytutu Chemii i Radiometrii oraz Uniwersytetu Łódzkiego (Uczelnia Techniczno-Handlowa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie),
- międzynarodowa konferencja stanowiąca forum specjalistów, współorganizowana z Głównym Sztabem Policji KGP (Wojskowa Akademia Techniczna),
- zapoznanie z nowoczesnym sprzętem specjalistycznym (Przemysłowe Centrum Optoelektroniki – PGZ).

Ten cykl zajęć pełen był zawodowych niespodzianek. Takiej wiedzy i doświadczeń nie można zdobyć w sali wykładowej czy w ośrodku treningowym, gdzie nie ma interakcji z rzeczywistą infrastrukturą, elementu stresu, faktycznej korelacji zdarzeń i współdziałania oraz choćby konieczności długotrwałego funkcjonowania w zmiennych warunkach atmosferycznych. Policyjni fachowcy z Polski, Hiszpanii, Portugalii, Niemiec i Chorwacji musieli w praktyce sprawdzić swoje kompetencje i umiejętności. Nie wystarczyło wiedzieć, trzeba było samemu założyć kombinezon ochronny, maskę przeciwgazową i działać. Ustalić charakter zagrożenia, ewakuować rannych, zneutralizować improwizowany ładunek wybuchowy. Trzeba było reagować pod

Baza ORLEN AVIATION – ćwiczenia ANTHRAX

presją czasu i umiejętnie koordynować podejmowane zadania. Wszystko to w trudnych warunkach bojowych przygotowanych przez doświadczonych instruktorów. Te wyjątkowe przedsięwzięcia połączyły w czasie rzeczywistym działanie różnych służb policyjnych, pracowników firmy Orlen Aviation, ratowniczych służb medycznych, specjalistycznej jednostki ratownictwa chemicznego Państwowej Straży Pożarnej, pirotechników z Policji, a także fachowców od zabezpieczania śladów kryminalistycznych z KSP i CBŚP.

Wspólne zaangażowanie ekspertów pozwoliło wypracować poradnik dla funkcjonariuszy europejskich służb policyjnych, prezentujący w prosty sposób postępowanie w obliczu zagrożeń CBRN i omawiający zasady użycia środków ochronnych. Opracowano także film pokazujący krok po kroku sposoby rozwiązywania problemów, jakim musieli sprostać uczestnicy ćwiczenia.

Międzynarodowe policyjne zawody w uczelni Techniczno-Handlowej im. H. Chodkowskiej w Warszawie

WERYFIKACJA TOŻSAMOŚCI OSÓB

Na jakie reakcje zwracać uwagę w celu oceny wiarygodności osoby? Na co uważać?

Projekt „Osoba – Dokument – Psyche” (współfinansowany w ramach Programu Krajowego Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego) służy podniesieniu wiedzy i kompetencji funkcjonariuszy organów ścigania w zakresie weryfikacji tożsamości osób, a co za tym idzie skuteczniejszemu zwalczaniu przestępczości, zwłaszcza transgranicznej, zorganizowanej i terroryzmu, w szczególności grup zajmujących się handlem ludźmi. Ważne jest znaczące utrudnienie ich kryminalnej działalności przez zwiększenie skuteczności tak elementarnego elementu policyjnej kontroli. Działania projektu objęły specjalistyczne szkolenia służące podniesieniu wiedzy funkcjonariuszy w zakresie:

- psychologicznych metod oceny zachowań osób w świetle zagrożeń kryminalnych i terrorystycznych,
- weryfikacji tożsamości osób i legalności dokumentów,
- profilowania geograficznego,
- problematyki handlu ludźmi.

Opracowano także kieszonkowy „Poradnik praktyczny” poświęcony weryfikacji tożsamości osób z uwzględnieniem elementu detekcji kłamstwa. Ciekawym wynikiem projektu jest autorski film instruktażowy VR pt. „Mimika i reakcje”, pozwalający w środowisku wirtualnej rzeczywistości zapoznać się z meandrami mowy ciała, w wyjątkowy sposób obrazujący ekspresję i zachowania innej osoby.

Szkolony funkcjonariusz dzięki wykorzystaniu gogli VR trafia do pokoju przesłuchań i ma przed sobą kilka osób prezentujących różne typy reakcji, opatrzone komentarzem ekspertów.

NOWE ROZWIĄZANIA

Materiały te i zajęcia będą teraz wykorzystywane przez policyjnych ekspertów w procesie szkolenia i doskonalenia zawodowego. Popularyzacja wypracowanych pomysłów ma także znaczenie dla transgranicznej współpracy policji, wnosząc nowe możliwości i narzędzia merytoryczne. Przedsięwzięcia przyczyniające się do podniesienia gotowości w obliczu zagrożeń CBRN oraz skuteczności weryfikacji tożsamości osób stanowią również wyjątkowe obszary dla policyjnej współpracy międzynarodowej w zakresie wymiany informacji i wdrażania nowych, skuteczniejszych rozwiązań. ■

SŁAWOMIR CISOWSKI
zdjęcia: Krzysztof Chwał, kadry z filmu „Mimika i reakcje”

Poradniki dla policjantów

„Osoba / Dokument – Prawda / Fałsz”
– Poradnik praktyczny, M. Lemieszek,
P. Lipnicki, S. Cisowski, dr Ł. Świerczewski, Warszawa 2020

„Zwiększona gotowość do incydentów CBRN” – Przewodnik praktyczny do działań, dr hab. M. Bijak, J. Wojciechowski, dr A. Bac, dr Ł. Świerczewski, K. Chwał, Warszawa 2020

Spotkanie wigilijne służb MSWiA

18 grudnia 2019 r. spotkali się przedstawiciele kierownictwa służb podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz przedstawiciele instytucji współpracujących.

Organizatorem tegorocznego spotkania opłatkowego służb była Państwowa Straż Pożarna. Do sali kolumnowej Hotelu Łazienkowskiego w Warszawie przybyli: minister SWiA Mariusz Kamiński, sekretarz stanu w MSWiA Maciej Wąsik, sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów – szef Krajowej Administracji Skarbowej nadinsp. Piotr Walczak, Komendant Główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk wraz z zastępcami oraz komendanci służb i dyrektorzy organów i jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez MSWiA. Obecni byli też przedstawiciele kadry kierowniczej Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, organizacji społecznych i związków zawodowych. Duchowieństwo reprezentowali: biskup polowy WP, krajowy duszpasterz Policji gen. bryg. ks. dr Józef Guzdek, ksiądz arcybiskup Jerzy Pańkowski – prawosławny ordynariusz wojskowy oraz naczelny kapelan wojskowy – ewangelicki biskup wojskowy ks. płk Mirosław Wola.

Zgromadzonych gości powitał gospodarz uroczystości komendant główny Państwowej Straży Pożarnej bryg. Andrzej Bartkowiak, który jako pierwszy złożył obecny życzenia. Po nim głos zabrał minister SWiA Mariusz Kamiński, który podziękował wszystkim funkcjonariuszom za trud codziennej służby, zaangażowanie i ofiarność. Podkreślił, że nadchodzący rok przyniesie wzrost wynagrodzeń służb podległych MSWiA.

– Wierzę, że ten zbliżający się rok będzie rokiem dobrym, dającym nam poczucie satysfakcji. Będzie rokiem wielu nowych inicjatyw i zmian systemowych, ale także rozwiązywania problemów. Prócz styczeniowego wzrostu uposażeń wprowadzimy przedemerytalny dodatek motywacyjny dla funkcjonariuszy, którzy skończyli 25 lat służby, aby chcieli w niej pozostać dłużej oraz płatne nadgodziny. Od 1 stycznia urealniamy stawki za wyżywienie należne funkcjonariuszom. Wprowadzimy też ważne rozwiązania systemowe zwiększające prawną ochronę funkcjonariuszy – powiedział minister.

Złożył też wszystkim zgromadzonym życzenia zdrowych, spokojnych i szczęśliwych świąt. Do jego życzeń dołączył się również sekretarz stanu Maciej Wąsik, który wyraził swoje uznanie dla służby i pracy funkcjonariuszy oraz pracowników służb mundurowych. Następnie minister Mariusz Kamiński przyjął od przedstawicieli Związku Harcerstwa Polskiego Betlejemskie Światło Pokoju, które jako symbol nadziei i pokoju między

narodami wędruje w tym roku pod hasłem „Światło, które daje moc...”.

Życzenia zebrany złożyli kolejno szefowie służb podległych MSWiA: Komendant Główny Policji gen. insp. Jarosław Szymczyk, komendant główny Straży Granicznej gen. dyw. SG Tomasz Praga i komendant Służby Ochrony Państwa mjr SOP Paweł Olszewski. Na koniec głos zabrali przedstawiciele duchowieństwa, którzy także złożyli życzenia funkcjonariuszom i pracownikom służb mundurowych, wspólną modlitwą wprowadzając wszystkich obecnych w atmosferę Świąt Bożego Narodzenia. Wspólne kołędowanie zapewnił góralski zespół ludowy z Kościeliska.

Zaproszeni goście tradycyjnie przełamali się opłatkami, który został wcześniej pobłogosławiony przez biskupa polowego WP gen. bryg. ks. Józefa Guzdkę. ■

PIOTR MACIEJCZAK
zdj. autor

Wigilia w Katedrze Polowej WP

13 grudnia ub.r. w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie odbyło się spotkanie oplatkowe stowarzyszeń skupiających potomków ofiar zbrodni katyńskiej i zesłańców syberyjskich. W uroczystościach wziął udział zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Kamil Bracha.

Spotkanie przygotowane przez Muzeum Katyńskie Oddział Martyrologiczny Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, Warszawskie Stowarzyszenie Rodzina Policyjna 1939 r., Stowarzyszenie Rodzina Katyńska w Warszawie i Oddział w Warszawie Związku Sybiraków rozpoczęło się Eucharystią pod przewodnictwem biskupa polowego Wojska Polskiego gen. bryg. ks. dr. Józefa Guzdeka, który jest także delegatem Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Policji. Uczestniczyli w niej potomkowie jeńców NKWD, ofiar zbrodni katyńskiej, przedstawiciele związków zawodowych działających w służbach mundurowych, członkowie Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach z jej prezes Ireną Zając oraz przewodniczącym Rady Fundacji nadinsp. w st. spocz. Władysławem Padło na czele. Obecni byli przedstawiciele Komendy Głównej Policji, w tym dyrektorzy biur, był także prezes Zarządu Stowarzyszenia Generałów Policji Rzeczypospolitej Polskiej nadinsp. w st. spocz. Adam Rapacki i wielu znamienitych gości. Komendanta Głównego Policji reprezentował jego zastępca nadinsp. Kamil Bracha. Homilię wygłosił krajowy duszpasterz Policji bp Józef Guzdek.

Po zakończeniu liturgii przedstawiciele policjantów, NSZZP oraz WSRP 1939 r. złożyli na ręce proboszcza Katedry Polowej WP ks. plk. Mariusza Tołwińskiego świecę paschalną przywiezioną z pielgrzymki na Jasną Górę, która powstała z wosku zebranego przez pszczelarzy wywodzących się z Policji. Paschał zapłonęła w Święta Wielkiej Nocy.

Biskup Józef Guzdek w uznaniu zasług dla upamiętniania ofiar zbrodni katyńskiej oraz za upowszechnianie wiedzy o martyrologii Polaków na Wschodzie odznaczył Medalem „W służbie Bogu i Ojczyźnie” Annę Wesołowską – prezes Warszawskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r., Teresę Bracką – prezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. z siedzibą w Katowicach, Jarosława Olbrychowskiego – prezesa Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi, Stanisława Sikorskiego – prezesa Oddziału w Warszawie Związku Sybiraków oraz Marka Krystyniaka – prezesa Stowarzyszenia Rodzina Katyńska w Warszawie.

W Sali Konferencyjnej Ordynariatu Polowego WP odbyło się spotkanie oplatkowe, podczas którego zebrani wysłuchali wspomnień z „niełudzkiej ziemi” i kolęd w wykonaniu Katarzyny Bochyńskiej-Wojdył, Andrzeja Batora oraz zespołu z Orkiestry Reprezentacyjnej Policji. Występ dał również Chór „Złota Jesień” z Piaseczna, którego dyrygentem jest Romuald Stępniewski, honorowy członek WSRP 1939 r.

W roku jubileuszowym dla Policji prezes Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi Jarosław Olbrychowski wręczył kierownikowi Muzeum Katyńskiego w Warszawie Sławomirowi Frątczakowi podziękowanie za wsparcie projektu OKM 1940 „Ostaszków – Kalinin – Miednoje” oraz za propagowanie etosu służby Policji Państwową II RP. Na zakończenie wszyscy śpiewali kolędy, składając sobie życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. autor

Opłatek służb mundurowych Mazowsza

16 grudnia ub.r. w Sali Konferencyjnej Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego odbyło się spotkanie wigilijne służb mundurowych Mazowsza. Organizatorem tegorocznego spotkania były KSP i KWP zs. w Radomiu. Komendanta Głównego Policji reprezentował jego zastępca insp. Tomasz Szymański.

Ordynariat Polowy WP jak zwykle udzielił gościny policjantom, strażakom, żołnierzom oraz funkcjonariuszom i pracownikom Straży Granicznej, Służby Więziennej, Straży Ochrony Kolei, Służby Celno-Scarbowej i straży miejskiej. Obecni byli także kombatancki i przedstawiciele duchowieństwa.

Na uroczystość przybyli m.in.: wojewoda mazowiecki Konstanty Radziwiłł, zastępca szefa Krajowej Administracji Scarbowej Tomasz Słaboszewski, zastępca komendanta głównego Żandarmerii Wojskowej gen. bryg. Robert Jędrychowski, zastępca komendanta głównego Straży Ochrony Kolei Paweł Boczek, prorektor – zastępca komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarniczej st. bryg. dr hab. inż. Jarosław Zarzycki, sekretarz m.st. Warszawy Marcin Wojdat, dyrektor Biura Bezpieczeństwa Kryzysowego Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy Ewa Gawor, zastępca dyrektora ds. medycznych Centralnego Szpitala Klinicznego MSWiA dr n. med. Artur Zaczynski, były komendant Nadwiślańskiego Oddziału Straży Granicznej gen. bryg. rez. SG Jarosław Frączak, który był inicjatorem świątecznych spotkań służb mundurowych Mazowsza, prezes Zarządu Głównego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej prof. dr hab. Leszek Żukowski i wiceprezes, sekretarz Zarządu Związku Powstańców Warszawskich Zbigniew Galperyn. Komendanta Głównego Policji reprezentował jego zastępca insp. Tomasz Szymański. W spotkaniu uczestniczyli kapelani poszczególnych służb. Policję reprezentowali: ks. Andrzej Bołbot, naczelny prawosławny kapelan Policji, kapelan KSP ks. Józef Jachimczak i kapelan KWP zs. w Radomiu ks. kanonik Mirosław Dragiel.

Gospodarzami uroczystości byli: komendant stołeczny Policji nadinsp. Paweł Dobrodziej i ówczesny komendant wojewódzki Policji zs. w Radomiu mł. insp. dr hab. Zbigniew Mikołajczyk. Gospodarzem miejsca był oczywiście biskup polowy WP, delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Policji gen. bryg. ks. Józef Guzdek, który jest także duszpasterzem Służby Celno-Scarbowej, Straży Granicznej, Straży Ochrony Kolei, harcerzy i kombatanatów. Gości przywitał nadinsp. Paweł Dobrodziej. Głos zabrał również wojewoda Konstanty Radziwiłł. JE ks. bp. Józef Guzdek poprowadził wspólną modlitwę i pobłogosławił oplatki, którymi następnie wszyscy podzielili się, składając sobie świąteczne życzenia. Chór KSP pod batutą Sylwii Krzywdy, śpiewając kolędy, stworzył prawdziwie świąteczny nastrój.

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. autor

Wigilia i Światło Pokoju w KGP

W Komendzie Głównej Policji 19 grudnia ub.r. odbyło się uroczyste spotkanie oplatkowe. Przybyłych gości powitali Komendant Główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk wraz ze swoim I zastępcą nadinsp. Dariuszem Augustyniakiem oraz zastępcami nadinsp. Kamilem Brachą i insp. Tomaszem Szymańskim.

Uroczyste spotkanie oplatkowe, rozpoczęło się od kolędy w wykonaniu Zespołu Orkiestry Reprezentacyjnej Policji i recytacji wiersza ks. Jana Twardowskiego:

Dlaczego jest święto Bożego Narodzenia?

Dlaczego wpatrujemy się w gwiazdy na niebie?

Dlaczego śpiewamy kolędy?

Dlatego, żeby się uczyć miłości do Pana Jezusa.

Dlatego, żeby podarować sobie ręce.

Dlatego, żeby się uśmiechać do siebie.

Dlatego, żeby sobie przebaczać.

Na spotkanie wigilijne w KGP przybyli posłowie na Sejm RP – członkowie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych Monika Pawłowska, Wiesław Szczepański i Grzegorz Piechowiak, który jest także przewodniczącym Parlamentarnego Zespołu ds. Policji, a także rektor SGGW prof. dr hab. Wiesław Bielawski wraz z kanclerzem dr. inż. Władysławem W. Skarżyńskim, dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA Małgorzata Zdrodowska, komendant stołeczny Policji nadinsp. Paweł Dobrodziej oraz dyrektor Centrum Usług Logistycznych Andrzej Kropiwek. Wśród zaproszonych gości, oprócz kadry kierowniczej KGP, obecni byli komendant Centralnego Biura Śledczego Policji insp. Paweł Półtorzycki, dyrektor Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji insp. dr hab. Radosław Juźwiak i komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji insp. Robert Stachera. Duszpasterstwo reprezentowali księża kapelani: ks. mjr Tomasz Wigłasz z Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego, ks. płk Bogdan Radziszewski, wikariusz biskupa polowego Wojska Polskiego, ks. Andrzej Bołbot, naczelny kapelan Policji Prawosławnego Ordynariatu Wojskowego i ks. Jan Kot naczelny kapelan Policji, a zarazem kapelan KGP. W spotkaniu oplatkowym uczestniczyli też pełnomocnicy Komendanta Głównego Policji, przewodniczący oraz przedstawiciele związków zawodowych w Policji, Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach, przedstawiciele stowarzyszeń „Rodzin Policyjnych 1939 r.”, oficerowie łącznikowi z Niemiec, Austrii, Czech, Słowacji, Wielkiej Brytanii, Turcji i Rumunii oraz polscy akredytowani za granicą.

Komendant Główny Policji gen. insp. Jarosław Szymczyk w imieniu własnym i kierownictwa polskiej Policji złożył wszystkim życzenia świąteczne:

– Życzę wszystkim, by Święta to był czas rodzinny, czas spokoju i wytchnienia. Czas na to, byśmy potrafili podać sobie dłoń tak jak w cytowanym wierszu ks. Jana Twardowskiego, szczerze do siebie się uśmiechnąć i szczerze sobie wybaczyć. Mając takich ludzi jak Wy, widzę, że nasza odpowiedzialność za bezpieczeństwo wszystkich Polaków jest na najwyższym poziomie. Tegoroczne wyniki badań opinii publicznej na temat bezpieczeństwa w Polsce to najpiękniejszy prezent, jaki mogliśmy dostać w tym jakże ważnym dla nas roku jubileuszu setnej rocznicy powołania Policji Państwowej.

Składając życzenia Komendant Główny Policji podziękował za pracę i służbę funkcjonariuszom i pracownikom.

Następnie gen. insp. Jarosław Szymczyk przyjął z rąk harcerzy Betlejemskie Światło Pokoju – przekazywany rokrocznie symboliczny ogień zapalony w Grocie Narodzenia Chrystusa w Betlejem. Zaproszeni goście łamali się oplatkiem i składali sobie życzenia. ■

IZABELA PAJDAŁA
zdj. Piotr Maciejczak

Dla podopiecznych fundacji

Jak co roku członkowie i podopieczni Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach spotkali się przy świątecznym stole. Dla rodzin po poległych policjantach te oplatkowe spotkania mają wielką wartość. Pierwsze odbyły się w 2002 roku. Od tego czasu Zarząd Fundacji przygotowuje paczki ze słodyczami dla wszystkich podopiecznych z całej Polski. Przypomnijmy, że pierwszymi organizatorami świątecznych paczek, jeszcze w 1998 roku, byli dziennikarze ówczesnego tygodnika „Gazeta Policyjna”.

Jedno z pierwszych spotkań oplatkowych w tym roku zorganizował garnizon białostocki. W uroczystości 12 grudnia ub.r. wziął udział I zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Białymstoku mł. insp. Jacek Kumpiałowski, prezes Zarządu Fundacji mł. insp. w st. spocz. Irena Zając, wiceprezes Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach mł. insp. Barbara Żebrowska, naczelnik WWK Zarządu CBŚP w Białymstoku podinsp. Agnieszka Bójko-Gaińska, pierwszy wiceprzewodniczący Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Policjantów woj. podlaskiego podinsp. Wojciech Chociey, kapelani ks. prałat Zbigniew Niemyjski i ks. Nitrat Anatol Konac. Gospodarzem uroczystości była Jolanta Jasińska z Zespołu ds. Ochrony Praw Człowieka KWP w Białymstoku.

W obecności Świętego Mikołaja, w rodzinnej atmosferze podopieczni otrzymali upominki i łamali się wigilijnym oplatkiem, życząc sobie spokojnych i radosnych świąt Bożego Narodzenia, a także szczęśliwego Nowego Roku.

Pozostałe garnizony policyjne również przygotowały podobne spotkania oplatkowe dla rodzin objętych opieką fundacji. ■

IPK
zdj. Izabela Pajdała

Świąteczna wizyta w Kosowie

Zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Kamil Bracha przewodniczył delegacji Policji 17 grudnia ub.r. podczas wizytacji Polskiego Kontyngentu Policijnego działającego w ramach misji Unii Europejskiej EULEX w Kosowie. Spotkanie było okazją do złożenia świątecznych i noworocznych życzeń oraz podziękowań policjantom za służbę pełnioną w ramach misji zagranicznej.

Delegaci – wśród których znaleźli się także insp. Piotr Mąka, komendant wojewódzki Policji w Poznaniu, insp. Robert Szewc, komendant wojewódzki Policji w Lublinie, insp. Anna Rosół, komendant Centrum Szkolenia Policji w Legionowie oraz insp. Paulina Filipowiak, dyrektor Biura Międzynarodowej Współpracy Policji KGP – wzięli udział w corocznym, tradycyjnym spotkaniu opłatkowym na terenie bazy w Mitrowicy.

Polski Kontyngent Policjny stacjonuje w Kosowie od 2000 roku. Początkowo z ramienia ONZ, a obecnie pod auspicjami Unii Europejskiej w ramach misji EULEX polscy funkcjonariusze czuwają nad zapewnieniem bezpieczeństwa regionu. Obecnie na terenie Kosowa służbę pełni XXX rotacja Jednostki Specjalnej Polskiej Policji, która jest jedyną tego typu formacją w misjach organizowanych pod egidą Unii Europejskiej. Liczy 95 policjantów oraz 7 ekspertów policyjnych. ■

Tekst i zdjęcia: BMW KGP

Święty Mikołaj w KGP

Święty Mikołaj w sobotę 7 grudnia przyjechał do Komendy Głównej Policji. Spotkał się z dziećmi i wnukami policjantów i pracowników Policji. Kilkadziesiąt dziewcząt i chłopców w kolorowych przebraniach spędziło sobotnie przedpołudnie doskonale się bawiąc. Były gry i zabawy. Nie zabrakło tańców, uścisków i wspólnych zdjęć ze Świętym Mikołajem. Była choinka i wspólne śpiewanie kolęd i to, co najważniejsze: upominki. Dzieci z wypiekami na twarzach wyczekiwały Mikołaja. Zapewne był to najważniejszy punkt zabawy. Worek z prezentami był tak ogromny, że niebieskie policyjne elfy

musiały mu pomóc w dźwiganiu. Oprócz prezentów pamiątką na zawsze pozostaną wspólne fotografie. Tegoroczną zabawę po raz kolejny zorganizował Gabinet Komendanta Głównego Policji. ■

oprac. na podst. policja.pl
zdj. Marek Krupa

Porozumienie z Państwową Strażą Pożarną

30 grudnia 2019 roku w Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej w Warszawie odbyło się spotkanie Komendanta Głównego PSP bryg. Andrzeja Bartkowiaka z Komendantem Głównym Policji gen. insp. dr. Jarosławem Szymczykiem, podczas którego podpisano

porozumienie w sprawie współdziałania Policji i PSP. Podstawowym celem porozumienia jest zapewnienie sprawnego i skutecznego współdziałania w zakresie wykonywania zadań przez obie formacje. Jest ono wyrazem woli ścisłej współpracy w zakresie kompetencji obu służb, które będą organizowały i prowadziły przedsięwzięcia służące ochronie życia i zdrowia ludzi oraz szeroko rozumianego bezpieczeństwa.

W trakcie spotkania gen. insp. Jarosław Szymczyk z rąk bryg. Andrzeja Bartkowiaka otrzymał Złotą Odznakę „Zasłużony dla Ochrony Przeciwożarowej” nadawaną przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. ■

tekst i zdjęcie: CZAK

Zmiany kadrowe

Od ostatniego wydania naszego miesięcznika nastąpiło kilka zmian kadrowych, które publikujemy poniżej.

Komendant Główny Policji mianował na stanowisko:

– zastępcy dyrektora Biura Kryminalnego KGP insp. Tomasza Michulkę, pozostającego w dyspozycji Komendanta Głównego Policji, pełniącego obowiązki na stanowisku zastępcy dyrektora Biura Kryminalnego KGP;

po uwzględnieniu prośby o rozwiązanie stosunku służbowego zwolnił ze służby w Policji:

– komendanta wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu mł. insp. Zbigniewa Mikołajczyka;

powierzył pełnienie obowiązków:

– komendanta wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu insp. Michałowi Ledzionowi, I zastępcy komendanta wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu. ■

P.Ost.

W Głównym Sztabie Policji KGP

10 grudnia 2019 r. w Komendzie Głównej Policji odbyła się uroczysta zbiórka z okazji wręczenia wyróżnień i aktów mianowania na kolejne stopnie dla funkcjonariuszy Głównego Sztabu Policji KGP. Uroczystość wpisuje się w obchody 100. rocznicy powołania Policji Państwowej. Wyróżnienia i awanse na wyższe stopnie policyjne wręczyli funkcjonariuszom zastępca Komendanta Głównego Policji insp. Tomasz Szymański i dyrektor GSP KGP insp. Maciej Nestoruk.

Medalem za Długoletnią Służbę odznaczony został jeden funkcjonariusz, a sześciu odznaką Zasłużony Policjant. Awanse na wyższy stopień policyjny otrzymało jedenastu policjantów.

Zastępca Komendanta Głównego Policji insp. Tomasz Szymański, gratulując policjantom, podziękował wszystkim pracownikom i funkcjonariuszom GSP KGP za służbę na bardzo wysokim poziomie. ■

ipk

zdj. Piotr Maciejczak

Priorytety resortu na 2020 rok

– Moim celem jako ministra jest to, żebyśmy o bezpieczeństwie dyskutowali państwowo i ponadpartyjnie. To sprawy fundamentalnie ważne, dotyczące nas wszystkich – powiedział minister Mariusz Kamiński 18 grudnia ub.r. w Sejmie podczas posiedzenia Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. Szef MSWiA przedstawił zadania, którymi resort zajmie się w latach 2019–2023.

Minister Kamiński zapowiedział prace nad zwiększeniem ochrony prawnej funkcjonariuszy. Planowane jest zaostrzenie kar dla tych, którzy w sposób agresywny zachowują się wobec osób wykonujących czynności służbowe. Stworzony zostanie mechanizm systemowej pomocy dla poszkodowanych w związku ze służbą funkcjonariuszy oraz członków ich rodzin.

Zgodnie z zapowiedzią premiera Mateusza Morawieckiego resort zajmie się również bezpieczeństwem na drogach. Wprowadzony ma zostać przepis dotyczący absolutnego pierwszeństwa osób zbliżających się do przejścia dla pieszych. Wiceminister Maciej Wąsik zapowiedział zmianę prawa umożliwiającą zabieranie praw jazdy kierowcom, którzy poza terenem zabudowanym przekroczą prędkość o ponad 50 km/h.

Do końca 2020 roku kontynuowany będzie program modernizacji służb mundurowych. W latach 2017–2020 do służb trafi 9,2 mld zł. Program opiera się na trzech filarach: wymiana i modernizacja sprzętu, inwestycje infrastrukturalne oraz wzrost wynagrodzeń dla

funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych służb. W 2020 roku formacje podległe MSWiA otrzymają z niego 322 mln zł na zakup 1,6 tys. sztuk sprzętu transportowego. Z kolei 283 mln zł pozwoli przeprowadzić m.in. modernizację sieci radiowych oraz systemów informatycznych.

Resort planuje też opracowanie i wdrożenie kolejnego podobnego programu na lata 2021–2024. Będzie on obejmował dwa obszary. Jeden z nich to podnoszenie kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy oraz inwestowanie w kapitał ludzki. Chodzi o zwiększenie motywacji, atrakcyjności oraz bezpieczeństwa służby i pracy w formacjach podległych MSWiA. Realizowane też będą dalsze postulaty wynikające z porozumienia zawartego 8 listopada 2018 roku między MSWiA a stroną społeczną.

Z myślą o bezpieczeństwie mieszkańców małych miejscowości kontynuowany będzie proces przywracania zlikwidowanych posterunków Policji. Wprowadzona zostanie aplikacja mobilna Alarm 112. Jest ona przeznaczona w szczególności dla osób głuchych, ale będzie dostępna dla wszystkich zainteresowanych inną niż głosowa formą kontaktu z operatorem numerów alarmowych. W kolejnych latach WCPR będą przejmować obsługę numeru 998 i 999.

Resort planuje wiele działań legislacyjnych. Ich celem jest zwiększenie skuteczności działań w zakresie ochrony m.in. obiektów infrastruktury krytycznej. Część prac dotyczyć będzie wprowadzenia do polskich przepisów dyrektyw unijnych. Zgodnie z wymaganiami UE planowane jest też wprowadzenie dowodu osobistego z drugą cechą biometryczną. Unijne rozporządzenie zacznie obowiązywać w 2021 roku. Dokument przewiduje m.in. wymóg obowiązkowego pobierania odcisków palców. W związku z tym planowana jest nowelizacja przepisów oraz przeprowadzenie niezbędnych prac technicznych.

Jednym z priorytetów resortu na lata 2019–2023 jest również bezpieczeństwo granic zewnętrznych. Podejmowane będą działania, które mają zapobiegać nielegalnej migracji do UE. ■

MSWiA, ipk

Nowe dodatki dla służb

4 i 17 grudnia ub.r. minister Mariusz Kamiński wraz z wiceministrem Maciejem Wąsikiem spotkali się z przedstawicielami Federacji Związków Zawodowych Służb Mundurowych i Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”. Tematem spotkania był m.in. stan realizacji postulatów zawartych w porozumieniu podpisanym 8 listopada 2018 roku między MSWiA a stroną społeczną. Minister zapowiedział wprowadzenie rozwiązania motywującego, które umożliwi przyznawanie dodatkowych świadczeń pieniężnych dla doświadczono-

nych funkcjonariuszy. Dla mundurowych przewidziane są dodatki: pierwszy po 25 latach służby w wysokości 1,5 tys. zł brutto miesięcznie, a drugi po 28,6 w wysokości 2,5 tys. zł brutto miesięcznie.

Minister Mariusz Kamiński w czasie spotkania poinformował stronę związkową o podniesieniu norm żywienia oraz związanych z nimi równoważników pieniężnych w zamian za wyżywienie. Ich wysokość po zmianach wyniesie 12 zł. Rozpoczęte zostały już prace legislacyjne.

Zaplanowano też podniesienie równoważnika pieniężnego przysługującego w zamian za wyżywienie w naturze do następujących kwot: za normę żywienia szkolną – 18 zł, lotniczą – 22 zł, uzupełniającą – 7 zł. W odniesieniu do policjantów i funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy od 1 listopada do 31 marca pełnią służbę na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny dziennie przewidziano podwyższenie normy żywienia przysługującej w naturze oraz równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie w naturze do 12 zł. Minister Mariusz Kamiński zapowiedział również, że w pierwszym kwartale 2020 r. powstanie zespół do spraw opracowania nowego programu rozwoju służb MSWiA na lata 2021–2024. Będzie to podobne rozwiązanie do realizowanego obecnie programu modernizacji i pozwoli finansować dalszy rozwój instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo. Na spotkaniu rozmawiano też o artykule 15a ustawy emerytalnej. MSWiA przygotowuje warianty rozwiązania tej kwestii wraz z wyliczeniami finansowymi. Następnie propozycje te zostaną przedstawione do analizy stronie społecznej.

Minister Mariusz Kamiński poinformował również, że ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego, który powstał po 6 listopada 2018 r., czyli po dacie ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 30 października 2018 r., zostanie wypłacony w wysokości 1/21 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

Stronę społeczną reprezentowali Rafał Jankowski, przewodniczący Zarządu Głównego NSZZ Policjantów, Krzysztof Oleksak, przewodniczący Zarządu Krajowego Związku Zawodowego Strażaków „Florian”, Krzysztof Hetman, przewodniczący NSZZP Pożarnictwa, Marcin Kolasa, przewodniczący NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej, oraz Bartłomiej Mickiewicz, wiceprzewodniczący Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”. Ze strony MSWiA w spotkaniu wzięli udział Edward Zaremba, pełnomocnik ministra spraw wewnętrznych i administracji ds. związków zawodowych. ■

MSWiA, ipk
zdj. Andrzej Mitura

Ćwiczenia Zespołu DVI

Od 10 do 12 grudnia 2019 roku w Centrum Szkolenia Żandarmerii Wojskowej im. płk. Stanisława Sitka w Mińsku Mazowieckim odbywały się symulowane działania związane z wystąpieniem zdarzenia masowego i praktycznym zastosowaniem procedur DVI (Disaster Victim Identification – identyfikacji ofiar katastrof). Organizatorem ćwiczeń było Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji przy współpracy Żandarmerii Wojskowej. Ich cel to zdobycie pełnej funkcjonalności przez polski Zespół DVI. W ćwiczeniach uczestniczyli członkowie Zespołu DVI powołanego decyzją Komendanta Głównego Policji, żołnierze Żandarmerii Wojskowej, lekarze medycyny sądowej, a także prokuratorzy, przedstawiciele Straży Granicznej, Centrum Szkolenia Policji w Legionowie oraz Biura Badań Kryminalistycznych

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Zastępca Komendanta Głównego Policji, nadinsp. Kamil Bracha, z racji sprawowanego nadzoru nad Zespołem DVI, dokonał odprawy technicznej przed oględzinami zaimprovizowanego miejsca zdarzenia, natomiast zastępca komendanta głównego Żandarmerii Wojskowej gen. bryg. dr Robert Jędrzychowski uczestniczył jako obserwator w działaniach zespołu w prosektorium, podczas zewnętrznych oględzin zwłok oraz w działaniach pozyskiwania danych przedśmiertnych. Uroczystego otwarcia szkolenia dokonali zastępca dyrektora Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego – kierownik Zespołu DVI insp. dr n. med. Adam Frankowski oraz szef Zarządu Dochodzeniowo-Śledczego Komendy Głównej Żandarmerii Wojskowej płk Tomasz Kajzer. Inaugurację szkolenia zaszczylił swoją obecnością Daniel Lerman, zastępca dyrektora Departamentu ds. Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej. Trzydniowe działania, obejmujące wykłady teoretyczne oraz symulowane oględziny miejsc zdarzeń masowych były praktycznym sprawdzeniem opracowanej metodyki prowadzenia identyfikacji ciał ofiar katastrof zgodnie z rozwiązaniami proceduralnymi ujmującymi międzynarodowe rekomendacje Interpolu. ■

CLKP, zdj. Emilia Hyb (1)

Blżej ludzi

Relacje łączące Policję ze społeczeństwem, ich specyfika, różnorodność, stawiane przed nimi cele i oczekiwania były tematem Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pn. „Blżej ludzi. Społeczno-edukacyjne działania Policji na rzecz bezpieczeństwa” zorganizowanej przez Wyższą Szkołę Humanitas w Sosnowcu.

W konferencji, którą patronatem honorowym objęli Komendant Główny Policji, wojewoda śląski, prezydent Sosnowca oraz czasopismo IPA FUN, uczestniczyli policjanci, przedstawiciele nauki, władz samorządowych i uczniowie klas maturalnych. Myślą przewodnią referatów była idea zbliżania Policji i obywateli. Na różnych płaszczyznach, poczynając od ochrony porządku i bezpieczeństwa, a kończąc na działaniach profilaktycznych, prewencyjnych i wizerunkowych mających źródło w codziennym kontakcie policjanta z obywatelem.

BLISKO I PROFESJONALNIE

O tym, że źródłem relacji między Policją i obywatelem jest podstawowa potrzeba poczucia bezpieczeństwa mówiła w wykładzie otwierającym konferencję dziekan dr Maria Zrałek, prof. WSH. Tu podział ról jest jasny. Policja, choć nie tylko ona, ma za zadanie zapewnić porządek i bezpieczeństwo. Z tego będzie rozliczana i oceniana.

– Formułowanie ocen będzie następowało głównie na podstawie doświadczeń z bezpośrednich kontaktów obywatela z funkcjonariuszem. A im ten kontakt bliższy, im bardziej bezpośredni, tym rosną wymagania w stosunku do profesjonalizmu policjanta – podkreśliła dr Maria Zrałek.

Bliskość, jej zdaniem, wymaga kompetencji nie tylko w zakresie znajomości prawa i procedur, ale także kwalifikacji interpersonalnych wykraczających poza granice ściśle policyjnych umiejętności. Skuteczność w zwalczaniu przestępczości może być podstawą dobrych ocen Policji, ale zaufanie i bezpośrednie relacje buduje się raczej w takich codziennych kontaktach, jakie z obywatelami utrzymują np. dzielnicowi. I to właśnie o nich w kolejnych referatach było najwięcej, bo choć uspołecznianie działań Policji odbywa się w różny sposób, m.in. przez Krajową

Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa, przywracanie posterunków czy współpracę Policji z samorządami i światem nauki, to jednak rola policjantów pierwszego kontaktu ma w tym procesie znaczenie dominujące.

DZIELNICOWI POD LUPĄ

Rolę dzielnicowego w kształtowaniu współpracy funkcjonariuszy ze społeczeństwem i ocen, jakie Policji wystawiają obywatele, analizowała dyrektor Biura Komunikacji Społecznej KGP insp. dr hab. Iwona Klonowska. Jej zdaniem ważna rola, jaką pełnią „policjanci pierwszego kontaktu”, sprawia, że instytucja powinna zgłębiać wiedzę o wszystkich aspektach ich służby. I wie,

m.in. dzięki I edycji badań przeprowadzonych w 2017 r. przez insp. dr hab. Iwonę Klonowską reprezentującą Biuro Komunikacji Społecznej KGP, wspólnie z prof. dr hab. Jadwigą Stawnicką, w ramach których prawie 5,5 tys. dzielnicowych odpowiedziało na ponad 50 pytań dotyczących m.in. warunków ich służby, tego jak sami ją oceniają i czego od niej oczekują.

Badanie obejmowało szereg obszarów i zagadnień pozwalając na obszerną analizę środowiska dzielnicowego. Jedną z takich płaszczyzn była relacja dzielnicowego z lokalną społecznością i jej specyfika w zależności np. od miejsca pełnienia służby. W ankiecie znalazły się więc pytania o uczestnictwo w debatach społecznych, zebraniach osiedlowych czy spotkaniach z młodzieżą. Ponieważ ważnym zadaniem dzielnicowego jest aktywność w ramach profilaktyki społecznej, część ankiety poświęcono czynnikom ułatwiającym bądź utrudniającym jej realizację. Odpowiedzi na oba pytania okazały się zbieżne, a ich analiza prowadzi do

wniosku, że dzielnicowym w realizacji ich właściwych zadań najbardziej przeszkadza nadmiar innych obowiązków.

Niezwykle istotnym elementem badań była kwestia samoceny dzielnicowych oraz postrzeganie ich przez obywateli oraz innych funkcjonariuszy. Ważną konstatacją z punktu widzenia procesu uspołeczniania roli dzielnicowego jest pojawiający się rozdźwięk między pozytywnym odbiorem ich przez lokalne społeczności, wśród których cieszą się dużym zaufaniem, i mniejszym w środowisku policyjnym.

– Jednak to, co w pracy dzielnicowych najlepiej odzwierciedla myśl przewodnią konferencji, znalazło się w tej części badań, która dotyczyła ich motywacji. Wielu z nich bowiem wskazało, że tym, co do służby motywuje ich najbardziej, jest satysfakcja płynąca z pomagania ludziom – podkreśliła insp. Iwona Klonowska.

ODPOWIEDZIALNI ZA BEZPIECZEŃSTWO

Dialog ze społeczeństwem odbywa się jednak nie tylko za pośrednictwem dzielnicowych. Ważną rolę odgrywa tu także Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, której rolę w budowaniu świadomości społecznej w zakresie odpowiedzialności za stan bezpieczeństwa w społecznościach lokalnych omó-

wiła prof. dr hab. Jadwiga Stawnicka, przedstawiając wyniki realizowanego wspólnie z Biurem Komunikacji Społecznej KGP projektu badawczego, którego celem było poznanie oceny postrzegania KMZB przez użytkowników.

W trakcie realizacji projektu zbadano cel, w jakim aplikacja jest używana, tu dominującą odpowiedzią była chęć zgłoszenia wystąpienia zagrożenia, częstotliwość używania, gdzie większość badanych wskazywała, że skorzystała z niej po raz pierwszy, po źródło, z którego badany dowiedział się o mapie – najczęściej wskazywaną odpowiedzią była policyjna strona internetowa.

Najważniejsza jednak była ogólna ocena, jaką aplikację wystawili korzystający z niej obywatele. W zależności od obszaru, na jakim przeprowadzono badanie, oceny dobre wahały się od 58 do 69 proc. Negatywne od 2 do 17 proc.

– Chcieliśmy wiedzieć nie tylko, jak obywatele oceniają mapę, ale także jakie pozytywne cechy dostrzegają zarówno w niej samej, jak i w relacji jaką tworzy między Policją a społeczeństwem. Odpowiedzi pozwalają sformułować wniosek, że ogólne cele, jakie stawiano przed aplikacją na etapie jej tworzenia i wdrażania, zostały osiągnięte – oceniła prof. Stawnicka.

A najczęściej powtarzające się to: szybkość reakcji służb na zgłoszenie zagrożenia, zwiększenie poczucia bezpieczeństwa, zbliżenie Policji do obywateli, zapobieganie zagrożeniom, większa wiedza na temat zagrożeń występujących w okolicy.

COMMUNITY POLICING PO POLSKU

O znaczeniu współpracy Policji ze światem nauki mówił insp. dr Rafał Kochańczyk, komendant Szkoły Policji w Katowicach, podkreślając jej rolę we właściwym kształtowaniu i rozumieniu relacji między Policją a społeczeństwem. Naukowa analiza zjawisk wpływających na jakość tej relacji jest, jego zdaniem, ważnym wkładem naukowców w wytyczaniu kierunków, w jakim podąża proces uspołeczniania działań Policji.

Jako przykład przytoczył Stany Zjednoczone, gdzie mimo zwiększania nakładów finansowych na policję w latach 50. i 60. XX w. stan bezpieczeństwa nie ulegał poprawie.

Zjawisku przyjrzeni się naukowcy, zdiagnozowali przyczyny takiego stanu i zaproponowali rozwiązania. Dostrzegli, że problemem jest brak bezpośredniego kontaktu policji z obywatelami, innego niż działania represyjne, albo kontakt ten jest zaburzony przez tworzone przez funkcjonariuszy bariery – choćby takie jak szyba samochodu. Wskazówki naukowców, którzy postulowali zbliżenie patroli zmotoryzowanych na piesze, legły u podstaw wdrażanej z sukcesem w następnych latach koncepcji Community Policing.

Dużo miejsca komendant Kochańczyk poświęcił wdrażającym koncepcję Community Policing w Polsce, i to na długo przed Amerykanami, dzielnicowym, którzy już w okresie międzywojennym rozumieli te prawidłowości. Dziś, choć zmieniło się prawie wszystko, ich rola pozostała w zasadzie taka sama. Utrzymywać bliski, przyjazny kontakt z obywatelem. I dlatego tak ważne jest, zdaniem komendanta Kochańczyka, szczególnie ze strony przełożonych, wpajanie, zwłaszcza młodym funkcjonariuszom, że kiedy policjant zakłada mundur i dostaje środki przymusu bezpośredniego, to nie staje się „panem władzą”, który ma budzić strach, ale pozostaje policjantem, którego zadaniem jest w sposób jak najbardziej przyjazny i kulturalny zadbać o bezpieczeństwo obywatela. Także przez to, że jest widoczny, uśmiechnięty, życzliwy i otwarty na kontakt z każdym, kto tego potrzebuje.

Głównym „bohaterem” referatu komendanta Kochańczyka nie był jednak dzielnicowy a „posterunek”, czyli komórka organizacyjna, która tak jak dzielnicowy jest najbliższym obywatela.

– Posterunek ma ogromny potencjał. Jego mądre wykorzystanie daje szerokie możliwości wpływania na stan bezpieczeństwa i na wizerunek formacji w społeczeństwie. Ale jeśli „bliżej”, które jest w tytule konferencji, ograniczy się tylko do murów budynku, a nie do oczekiwanej społecznie aktywności służących w nim policjantów, to ten potencjał zostanie zmarnowany – podkreślił komendant.

BLIŻEJ OPERACYJNIE

O relacji funkcjonariusz – obywatel w ramach stosowanej przez służby tzw. pracy operacyjnej mówił prof. dr hab. Bolesław Sprengel z Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Omówił ją od strony zasad, jakie obowiązywać powinny w czasie jej realizacji. Do najważniejszych zaliczył zasadę proaktywności, a więc działania polegające na wykrywaniu przestępstw przed ich zgłoszeniem i takich, w których ze względu na brak bezpośrednich ofiar do zgłoszenia zwykle w ogóle nie dochodzi, jak np. handel narkotykami czy prze-

stępstwa korupcyjne. Inną ważną zasadą jest zasada praworządności, a więc działania w granicach i na podstawie prawa, co przy charakterystycznej dla pracy operacyjnej głębokiej ingerencji w życie i prywatność obywateli jest szczególnie istotne. Tak jak istotna jest w tym przypadku zasada kompetencji. Specyfika pracy operacyjnej wymaga od realizujących ją funkcjonariuszy znacznie więcej szczególnych umiejętności i predyspozycji.

– Niektóre z tych zasad odróżniają czynności operacyjne od innych, np. dochodzeniowo-śledczych, ale nawet one, tak jak wszystkie inne zadania i uprawnienia Policji, zawsze muszą służyć ochronie bezpieczeństwa ludzi. Mimo specyfiki tych zasad i uprawnień nigdy nie wolno o tym zapominać – podkreślił profesor Sprengel.

ETOS ZBLIŻA

Inne spojrzenie na bliskość Policji i społeczeństwa przedstawił prezes Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi Jarosław Olbrychowski. Inne, bo uwzględniające w tej relacji etos przedwojennego policjanta. A ten, kreowany na ulicach polskich miast i miasteczek, wyrastał z dumy i szacunku do policyjnego munduru.

Jarosław Olbrychowski przypominał, że w tamtych czasach policjanci wychodzili z domu w mundurze i w mundurze do niego wracali. Chodzili w nim na spacer z rodziną, na potańcówki i do restauracji. Etos określał wtedy stosunek funkcjonariusza do służby, zasady i wzorce, wokół których kształtowano powinność wobec państwa i obywateli. Jeśli głównym zadaniem formacji ma być służba społeczeństwu, to jej spoiwem musi być coś więcej niż przepisy prawa i procedury. I tym czymś jest właśnie etos. Kształtowany i obecny nie tylko w służbie, ale także na zawodach sportowych, w środowiskach rekonstrukcyjnych, a nawet w klasach mundurowych.

Prezesa Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi wspominał, że spotyka się czasami z opiniami, że historii jest ostatnio w Policji za dużo, że za dużo jest uroczystości i martyrologii. Ale, według prezesa, dzięki tym uroczystościom historia służy kolejnym pokoleniom policjantów. Doświadczenie pokazuje, że raz zapomniana może przepaść na zawsze, że pewnych rzeczy nie da się ani odzyskać, ani niczym zastąpić.

– O tym, jaka Policja jest dziś, decydują policjanci, ale dobre wzorce, fundament wartości, etos właśnie, został stworzony 100 lat temu. W codziennej służbie, ale także na polach bitew i w miejscach kaźni. I wciąż warto się do niego odwoływać – podkreślił Jarosław Olbrychowski. ■

KK

zdj. Wyższa Szkoła Humanitas w Sosnowcu

Dyskretny „Twój Parasol”

Funkcjonariusze z KSP i Komendy Rejonowej Policji Warszawa I włączyli się w stworzenie ogólnopolskiej wersji mobilnej, bezpłatnej aplikacji, dzięki której osoby narażone na przemoc w rodzinie mogą uzyskać wsparcie, informacje i szybką pomoc. Wyjątkowość tej aplikacji polega na dyskrecji – po uruchomieniu oficjalna jej część jest ukryta pod prognozą pogody, dzięki czemu osoba postronna nie zorientuje się w rzeczywistym przeznaczeniu programu.

Aplikacja „Twój Parasol” powstała w ramach projektu „Efektywna Policja – ochrona ofiar i świadków przemocy” i programu Unii Europejskiej „Rights, Equality and Citizenship Programme (REC)”. Do polskiego, innowacyjnego projektu dołączyły Niemcy, Litwa i Łotwa. Aplikacja dostępna jest na terenie tych czterech krajów. Działa w języku polskim, angielskim, niemieckim, łotewskim, litewskim, chińskim, ukraińskim, tureckim i wietnamskim.

„Twój Parasol” można pobrać na Google Play i Apple Store lub za pomocą QR kodów. Dostępna jest również na stronie internetowej www.twojparasol.com.

WSPARCIE

Aplikacja ma dwa tryby działania: ukryty i jawny. W trybie jawnym widoczna jest tylko ikonka pogodowa. W ukrytym, wyposażonym na każdym poziomie w znaczek szybkiego ukrywania, ofiara przemocy ma dostęp do szybkiego paska z notatnikiem, numerem 112, alertem i mapą. Dla bezpieczeństwa ofiar przemocy wszystkie dane zebrane za pomocą aplikacji nie zostają zapisane w telefonie.

„Twój Parasol” umożliwia przesyłanie informacji o zdarzeniach (zdjęcia, wideo, dźwięk, tekst) na wcześniej skonfigurowany adres e-mail do ewentualnego wykorzystania później, bez pozostawienia śladów w smartfonie. Ofiara przemocy w rodzinie może szybko wybrać numer 112 oraz przesłać komunikat alarmowy na wybrany podczas konfiguracji aplikacji adres e-mail wraz z wyświetleniem lokalizacji użytkownika potrzebującego pomocy.

Ważnym elementem aplikacji są materiały edukacyjne na temat przemocy.

– Nawet jadąc autobusem czy w bezpiecznym dla siebie momencie, osoba doznająca przemocy może przeczytać o wielu aspektach przemocy w rodzinie. Dowie się również, co może zrobić w sytuacji, w której się znalazła – mówi o aplikacji kom. Paweł Mikitiuk, naczelnik Wydziału Prewencji KRP Warszawa I (Śródmieście), zaangażowany w tworzenie aplikacji.

Funkcjonariusze śródmiejskiej rejonówki wraz z zespołem psychologów wyposażyli „Twój Parasol” w kilka najważniejszych tematów dotyczących przemocy w rodzinie. Użytkownik aplikacji ma możliwość ocenić ryzyko przemocy, poznać procedurę „Niebieskiej Karty”, regulacje prawne, dowiedzieć się, czym jest przemoc i jakie są jej rodzaje oraz czemu tak trudno wyjść z przemocy.

Funkcja alert daje możliwość dyskretnego kontaktu z wcześniej skonfigurowanym adresem e-mail oraz możliwość szybkiego wybrania numeru telefonu alarmowego w nagłych sytuacjach.

– Uznaliśmy, że każdy pokrzywdzony ma bliską osobę, której może przekazać taką informację. To może być koleżanka, mama, siostra czy ktoś z fundacji pomocowej. W przesłanym e-mailu jest informacja, że dana osoba potrzebuje pomocy oraz na końcu jest informacja, że jeżeli dostałeś taką wiadomość, to trzeba powiadomić Policję – powiedział 4 grudnia ub.r. podczas podsumowania projektu insp. Sławomir Piekut, komendant rejonowy Policji Warszawa-Śródmieście.

Aplikacja umożliwia również dostęp do bazy organizacji oferujących wsparcie osobom dotkniętym przemocą w ich najbliższym otoczeniu.

POMOC

Jedną z ważniejszych funkcji aplikacji, jak podkreślają pomysłodawcy, jest „notatnik”, dzięki któremu można w szybki sposób zrobić zdjęcie, nagrać film lub głos, który później będzie mógł służyć jako materiał dowodowy. Wszystkie dane nie zapisują się w pamięci telefonu.

– Bardzo często przy sprawach o znęcanie się na etapie, kiedy policjant podejmuje interwencję, jest wszystko jasne. Natomiast wcześniej czy później sprawa trafia do sądu i wtedy robi się problem, bo sąd pyta o dowody. Dlatego chcemy, żeby osoba, która jest dotknięta przemocą, zbierała i katalogowała materiał dowodowy. Zbuduje to później

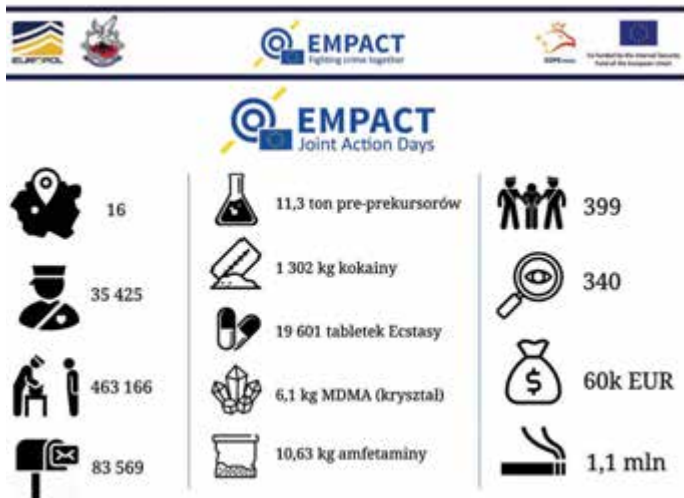

w sądzie obraz, który może przekonać sędziego, że mamy do czynienia z ofiarą przemocy – mówił insp. Sławomir Piekut.

W TROSCE O OFIARY PRZEMOCY

W wielu kulturach symboliczne znaczenie parasola to ochrona, ale również godność, honor i szacunek. Od momentu uruchomienia aplikacji od początku grudnia 2019 roku aplikację pobrało ok. 2 tys. osób. Z danych zebranych tylko przez Policję w trakcie procedury „Niebieska Karta” wynika, że w 2018 roku ofiarami przemocy domowej padło ponad 88 tys. osób, w tym 65 tys. kobiet, 10 tys. mężczyzn i 12 tys. dzieci.

W ramach programu dla policjantów realizujących jego założenia w codziennej służbie zostało kupione podstawowe wyposażenie do udzielania pomocy przedmedycznej oraz 7 tysięcy kolorowych kocyków, które są używane podczas interwencji domowych, gdzie ofiarami bądź świadkami przestępstwa są dzieci. Policjanci wyposażeni są również w kieszonkowy poradnik „Stop przemocy w rodzinie”, w którym obok procedur interwencyjnych i postępowania w związku z podejrzeniem wystąpienia przemocy w rodzinie znalazły się wskazówki, jak rozmawiać z ofiarami przemocy. Również w sytuacji wystąpienia przemocy w rodzinach policyjnych. Funkcjonariusze mają do dyspozycji także broszury i ulotki w trzech językach: polskim, angielskim i ukraińskim. ■

Spotkania platformy EMPACT

Wspólnie zwalczamy przestępczość – pod tym hasłem odbyło się w siedzibie Centralnego Biura Śledczego Policji spotkanie europejskiej platformy EMPACT Nowe Substancje Psychoaktywne/Narkotyki Syntetyczne. W spotkaniu 23 grudnia 2019 r. uczestniczyło 38 przedstawicieli z 23 krajów członkowskich UE oraz stowarzyszonych, Europolu, ONZ i sektora prywatnego. Przewodniczył mu insp. Adam Cieślak, zastępca komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji.

Tematyką spotkania było przygotowanie działań EMPACT NPS/Narkotyki Syntetyczne na 2020 rok, które zgodnie z priorytetami Rady Unii Europejskiej, mają multidyscyplinarny charakter obejmujący szeroki zakres zadań z zakresu rozpoznawania i zwalczania zorganizowanej przestępczości narkotykowej, jak również budowania potencjału kadry i prewencji kryminalnej.

Reprezentowana przez CBŚP Polska w bieżącym Cyklu Polityki Bezpieczeństwa UE na lata 2018-2021 jest krajem przewodniczącym implementacji priorytetów w ramach platformy. Spotkanie odbyło się dzięki wsparciu logistycznemu zapewnionemu przez Centrum Obsługi Projektów Europejskich MSWiA w ramach projektu NPSYD/01/2019/EMPACT. ■

CBŚP, ipk
zdj. CBŚP

Podziękowania za akcję po burzy w Tatrach

16 grudnia 2019 r. policjanci z KGP oraz KWP w Krakowie oraz KPP w Zakopanem oraz strażacy PSP i OSP otrzymali odznaczenia „Za zasługi dla ochrony zdrowia” przyznane przez Łukasza Szumowskiego, ministra zdrowia.

– Chciałbym państwu w imieniu całego kierownictwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji podziękować za sprawną akcję – powiedział wiceminister Paweł Szefernaker, który spotkał się z funkcjonariuszami biorącymi udział oraz wspierającymi działania ratownicze po tragicznej burzy w Tatrach.

Tragiczna burza nad Tatrami przeszła 22 sierpnia 2019 roku. Na skutek wyładowań atmosferycznych 4 osoby zginęły, a ponad 150 osobom konieczne było udzielenie pomocy. – To była jedna z największych akcji ratunkowych w Tatrach. Wzięły w niej udział wszystkie jednostki, które ratują ludzi i dbają o ich bezpieczeństwo – powiedział Łukasz Szumowski, minister zdrowia.

Na miejscu działało ponad 100 policjantów z ruchu drogowego i prewencji. Do głównych zadań funkcjonariuszy należało udrażnianie ruchu w mieście i na drogach prowadzących do szpitali oraz zabezpieczenie lądowisk śmigłowców, w tym policyjnego Black Hawka. ■

MSWiA/ ipk,
zdj. Adam Nowakowski

Zawody dla Stasia i Patryka

„Strzelamy Celnie dla Stasia i Patryka” to charytatywne zawody strzeleckie Funkcjonariuszy Weteranów oraz Przyjaciół Służb, które odbyły się 17 grudnia ub.r. w Warszawie. Darczyńcą środków na realizację przedsięwzięcia była Fundacja PGE. Staś – 2 lata i Patryk – 9 lat, to dzieci naszego kolegi Sebastiana Długosza, naczelnika Wydziału Biura Łączności i Informatyki KGP, który wraz z małżonką Anią zginął w wypadku samochodowym 27 października 2019 r. W akcji charytatywnej zjednoczyły się Stołeczna Grupa Wojewódzka Międzynarodowego Stowarzyszenia Policji IPA, Stowarzyszenie Weteranów Działań poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz Region Centralne Biuro Śledcze Międzynarodowego Stowarzyszenia Policji IPA.

Kilkudziesięciu zawodników rywalizowało o puchar dyrektora BŁiI KGP, prezesa Stołecznej Grupy Wojewódzkiej IPA oraz prezesa Stowarzyszenia Weteranów Działań poza Granicami RP w kategoriach OPEN, Funkcjonariuszy Weteranów oraz Przyjaciół Służb. Zawody charytatywne odbyły się na strzelnicy „Warszawianka”. Podczas koleżeńskej zbiórki zebrano 2810 zł, a na ręce dyrektora BŁiI KGP przekazano dzieciom świąteczne prezenty. ■

SWDPG RP

W październiku 2018 r. ukazał się na naszych łamach pierwszy wywiad z oficerem łącznikowym polskiej Policji, akredytowanym w innym państwie. W tym numerze naszym rozmówcą jest insp. Paweł Olczak, radca-minister w Ambasadzie RP w Oslo, oficer łącznikowy polskiej Policji z akredytacją w Królestwie Norwegii oraz Królestwie Szwecji.

Praca to moja pasja

Jak trafił Pan do Policji?

– Po ukończeniu studiów ekonomicznych w Łodzi zrodził się pomysł, aby zrobić coś dobrego dla Policji, tworzył się wtedy przecież pion zwalczania przestępczości gospodarczej. Życie zweryfikowało jednak możliwości, a marzenia i plany, jakie człowiek snuł przed poznaniem Policji jako instytucji, zderzyły się z rzeczywistością. Trafiłem do Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi. Zaczynałem od patrolowania ulic przez stanowisko asystenta, specjalistę, eksperta, byłem nawet kierownikiem sekcji kontroli i dochodzeń, cały czas w Wydziale Finansów KWP w Łodzi.

Poznaliśmy się na początku tego wieku, gdy zajmował się Pan polskimi kontyngentami policyjnymi w KGP.

– To był czas, gdy wszystko się tworzyło jeżeli chodzi o udział polskiej Policji w misjach pokojowych. Sam wzięłem udział w kilku wyjazdach (patrz ramka – przyp. P.Ost.). Służyłem w Bośni i Hercegowinie oraz w Kosowie. Między wyjazdami padła propozycja, aby zająć się kontyngentami policyjnymi z drugiej strony, zza biurka. W KGP tworzyliśmy przepisy, różnego rodzaju regulacje po to, żeby móc kierować naszych policjantów na misje w oparciu o standardy ONZ, a później EU. W 2007 roku, chcąc rozwijać się w pionie współpracy międzynarodowej, przystąpiłem do rekrutacji na stanowisko oficera łącznikowego polskiej Policji w Rumunii i zostałem radcą Ambasady RP w Bukareszcie. Po niespełna roku okazało się, że spośród oficerów, którzy

spełniają odpowiednie wymogi i warunki, ogłoszona jest rekrutacja na stanowisko oficera łącznikowego w Wielkiej Brytanii. Wygrałem tę rekrutację i tak od 2008 r. znalazłem się w Ambasadzie RP w Londynie. Trwało to ponad pięć lat, potem wróciłem do kraju, gdzie pracowałem w Biurze Międzynarodowej Współpracy Policji KGP. W komendzie głównej dalej zajmowałem się współpracą międzynarodową, ze szczególnym uwzględnieniem rejonu nordyckiego. Po zakończeniu realizacji projektu, którym kierowałem, wyznaczono mnie na stanowisko oficera łącznikowego w Norwegii.

Dlaczego właśnie Norwegia?

– Do czasu mojego przybycia do Królestwa Norwegii polska Policja nie miała tam swojego łącznika. Uśmiecham się trochę, biorąc pod uwagę jeszcze moje doświadczenia z Londynu, gdzie też nie było przede mną oficera łącznikowego akredytowanego formalnie i usytuowanego w strukturach ambasady.

Czyli tworzy Pan stanowiska od podstaw. Po rozmowach z innymi oficerami łącznikowymi, które publikowaliśmy na naszych łamach, wiem, że to nietatwe zadanie.

– Doświadczenie w budowaniu stanowiska było jednym z argumentów, który zaważył o moim wyborze. To naprawdę trudne zadanie. Niezbędne są tu pewne umiejętności i doświadczenie, ale także predyspozycje, które pozwalają stworzyć sieć kontaktów, bez których żaden oficer łącznikowy

nie jest w stanie pracować. To zawsze zajmuje sporo czasu, ale procentuje podczas wykonywania zadań.

Czy trzeba było znać język norweski?

– Posługuję się bez problemu językiem angielskim. Kiedyś dobrze mówiłem po niemiecku, ale nie używam go zbyt często, więc uległ trochę zapomnieniu. Komunikuję się w języku rosyjskim, a z uwagi na służbę na Bałkanach także w serbsko-chorwackim.

Norwegia to bardzo ciekawy kraj pod względem językowym. Znam podstawy norweskiego, ale tam wszyscy mówią po angielsku, i to bardzo dobrze. Podczas moich wyjazdów zawsze starałem się komunikować w języku lokalnym i takie też miałem plany związane z Norwegią. Życie jednak weryfikuje zamierzenia i nawet gdy człowiek wchodzi tu do sklepu zrobić jakieś proste zakupy, od razu zostaje rozpoznany jako cudzoziemiec. Personel z miejsca przedstawia się na język angielski i tyle pozostaje z planów komunikacji po norwesku.

A wracając do pytania – dlaczego Norwegia? Polacy stanowią w tym niespełna 5,5-milionowym kraju największą, liczącą około 100 tys. ludzi, grupę etniczną. To prawie 2 proc. społeczeństwa. Za nami są przybysze z Subkontynentu Indyjskiego, a jeszcze dalej Szwedzi. Liczby te w stosunku do naszych rodaków zmieniają się jeżeli chodzi o sezon. Te 100 tys. Polaków to oczywiście osoby zarejestrowane w Norwegii. Każdy przebywający tu ponad trzy miesiące musi się zarejestrować. Polacy, których poznaję na miejscu, mają wśród Norwegów

bardzo dobrą opinię jeżeli chodzi o fachowość wykonywanej pracy.

Od roku moja akredytacja obejmuje także Królestwo Szwecji. Po analizie wydarzeń, rozoznaniu potrzeb postanowiono, abym mógł działać także tam. Sprawy z obszaru przestępczości zorganizowanej, w tym przemytu, wiążą oba kraje pod kątem współpracy policyjnej.

Jak układa się współdziałanie z policjami norweską i szwedzką?

– Bardzo dobrze, to są niezwykle konkretni ludzie. Policja jest, podobnie jak u nas, a inaczej niż np. w Wielkiej Brytanii, służbą krajową, scentralizowaną. W Norwegii wszystkie służby, które u nas działają np. w Ministerstwie Finansów czy Ministerstwie Sprawiedliwości skupione są pod parasolem „policja”. Jest np. tzw. policja imigracyjna czy Policyjna Służba Bezpieczeństwa (PST), ale wszystkie podlegają pod Ministerstwo Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa Publicznego.

Rozpoczęcie mojej służby w Królestwie Norwegii zbiegło się z bardzo ważnym elementem zmian administracyjno-strukturalnych norweskiej Policji. Z 27 dystryktów policji stworzono 12. Norweska Służba Policyjna (Politi-og lensmannsetaten) to norweska cywilna agencja policji. Składa się z centralnej dyrekcji policji krajowej, siedmiu agencji specjalistycznych i dwunastu okręgów policyjnych. Agencja rządowa podlega Ministerstwu Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa Publicznego i zatrudnia 16 000 pracowników, z czego 8000 to policjanci. Oprócz podstawowych uprawnień policyjnych służba ta odpowiada za: kontrolę graniczną, koordynację operacji poszukiwawczych i ratowniczych, zwalczanie terroryzmu, patrolowanie autostrad, nakazy egzekucyjne, dochodzenia i śledztwa w zakresie prawa karnego i ściganie przestępstw.

W krajach mojej obecnej akredytacji działa stowarzyszenie oficerów łącznikowych (FLEASE – Foreign Law Enforcement and Security Executive). Jest nas około 60 osób. Stowarzyszenie z siedzibą w Sztokholmie tworzą oficerowie łącznikowi różnych krajów, usytuowani przy swoich placówkach dyplomatycznych i akredytowani w krajach nordyckich.

Co udało się polskiemu oficerowi łącznikowemu zrobić przez tych kilka lat w Skandynawii?

– To trudne pytanie, bo nie o wszystkim mogę opowiedzieć. Kraje nordyckie ze względu na różnicę cen i uwarunkowania

ekonomiczne są bardzo atrakcyjnym rynkiem towarów i usług.

Prawdę mówiąc, znakomicie funkcję oficera łącznikowego definiuje przydomek nadany jeszcze podczas pełnienia służby w UK – „*extinguisher*” (gaśnica), czyli w wolnym tłumaczeniu: dynamiczne podejmowanie i realizacja zadań pilnych w ekstremalnie krótkim czasie, głównie w oparciu o posiadane, dobre kontakty interpersonalne.

Głównymi obszarami działalności w tym rejonie akredytacji są: współpraca organów ścigania zajmujących się zwalczaniem zorganizowanych grup przestępczych w zakresie organizacji przemytu i wprowadzenia do obrotu, głównie na terytorium Norwegii/Szwecji, znacznych ilości narkotyków, alkoholu oraz wyrobów tytoniowych oraz w zakresie wyłudzeń i wymuszeń, a także prania pieniędzy pochodzących z działalności przestępczej. Ważna jest współpraca służb policyjnych oraz imigracyjnych w zakresie zwalczania przestępczości w obszarze handlu ludźmi, a także organizacji oraz czerpania korzyści i przymuszania do prostytucji oraz oszustw związanych z tzw. organizacją miejsc pracy oraz miejsc zamieszkania. Oficer łącznikowy bierze także udział w czynnościach koordynacyjnych oraz wymianie informacji między organami ścigania w zakresie osób poszukiwanych i zaginionych. Kolejne obszary działalności to współpraca w zakresie zwalczania przestępczości ekonomicznej oraz współpraca służb zajmujących się zwalczaniem prze-

stępstwa internetowej, ze szczególnym uwzględnieniem zwalczania przestępczości pedofilskiej.

Jak rodzina podchodzi do Pana służby poza Polską?

– Moja rodzina nie jest duża, mam córkę, która jest już dorosła. Moja małżonka aktywnie uczestniczy w moim życiu zawodowym już od wielu lat i wspiera mnie w tym działaniu. Ponieważ niedawno przyszła na świat nasza wnuczka, staramy się (szczególnie małżonka) spędzać z nią jak najwięcej czasu.

Służba oficera łącznikowego nie jest pracą od 8.00 do 16.00. Dzień zaczyna się niby spokojnie, a różne wydarzenia sprawiają, że nie wiadomo, jak i kiedy się skończy. To jest olbrzymie wyzwanie i jednocześnie wielka odpowiedzialność, jeżeli ktoś coś takiego lubi, a dla mnie – mówiąc wprost – praca jest moją pasją. Gdybym tego nie lubił, nie pracowałbym w takim charakterze i nie starał się o taką pracę. Rodzina stanowi bardzo ważny element tej układanki. Każdą wolną chwilę, których brakuje przy tego typu pracy, staram się spędzać właśnie z bliskimi. To dla mnie najlepszy i jednocześnie najmiłszy sposób relaksu.

Dziękuję za rozmowę. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. autor

Insp. Paweł Olczak

Pochodzi z Łodzi, tam ukończył liceum oraz studia na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego. Do Policji trafił w 1992 r. niemal zaraz po studiach. Zaczynał w Wydziale Finansowym KWP w Łodzi. W rodzinnym mieście służył do 2001 r. W tym czasie skończył studia w WSPol. w Szczytnie i został mianowany na pierwszy stopień oficerski.

Potem zainteresował się służbą na policyjnych misjach pokojowych. Służył pod flagą ONZ – był dowódcą Stacji Novi Grad w 1999 r., dowódcą Stacji Prijedor w 2001 r. w Bośni i Hercegowinie oraz dowódcą Jednostki Specjalnej Polskiej Policji w Kosowie w 2003 r. podczas IV rotacji.

Od 2002 r. był kierownikiem Sekcji Kontyngentów Policyjnych Wydziału Inspekcji i Organizacji Szkolenia Biura Kadr i Szkolenia KGP. Potem został zastępcą naczelnika Wydziału Rozwoju Współpracy Międzynarodowej Biura – Gabinet Komendanta Głównego Policji, a następnie naczelnikiem Wydziału Kontyngentów Policyjnych Biura Międzynarodowej Współpracy Policji KGP.

W 2007 r. został oficerem łącznikowym polskiej Policji w Rumunii, następnie w Wielkiej Brytanii, a od marca 2017 r. jest polskim łącznikiem w Norwegii. Od 1 stycznia 2019 r. jego akredytacja została rozszerzona o terytorium Szwecji.

Paweł Olczak jest pasjonatem podróży, zwłaszcza tych zorganizowanych samodzielnie, tzn. z żoną. Kilka lat temu razem weszli np. na Kilimandżaro, dwa lata temu dożyli do tego Etnę na Sycylii. Podróżowali też po USA, choć, jak podkreślają, Polska też ma wiele wspaniałych zakątków, do których chętnie się wraca.

Projekt Weterani RP

Można ich spotkać na wielu imprezach sportowych. Startują głównie w biegach, także tych wymagających nie tylko kondycji, ale i niezwykłego hartu ducha. Wędrują po górach, organizują sptywy, grają w turniejach piłkarskich. Wiele tych przedsięwzięć ma wymiar charytatywny.

Projekt Weterani RP zrodził się samorzutnie w środowisku uczestników misji pokojowych. Najpierw, we wrześniu 2017 r., powstało Stowarzyszenie Weteranów Działań poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, skupiające funkcjonariuszy i byłych funkcjonariuszy resortu spraw wewnętrznych, którzy służyli poza Polską na rzecz światowego pokoju. Dzięki przychylności Komendanta Głównego Policji weterani mają do dyspozycji pomieszczenia w siedzibie KGP przy ul. Domaniewskiej w Warszawie. Prezesem stowarzyszenia jest mł. insp. w st. spocz. Marek Górnicki, który prywatnie od dawna podejmował różne sportowe wyzwania. Okazało się, że takich ludzi w środowisku jest więcej. Pomysł nabrał realnych kształtów dwa lata temu podczas Międzynarodowego Turnieju Służb Mundurowych w Piłce Nożnej Halowej im. podkom. Andrzeja Struja w Warszawie, gdzie weterani rozegrali mecz pokazowy. Dzięki ich staraniom

zawody strzeleckie, współorganizowane przez Komendę Główną Policji, zostały rozszerzone o klasyfikację uczestników misji i obecnie ich nazwa to Ogólnopolska Liga Strzelecka Funkcjonariuszy, Żołnierzy i Weteranów.

Sportowa aktywność misjonarzy przekłada się na zainteresowanie stowarzyszeniem. Ich koszulki z logo organizacji i dużym napisem z tyłu WETERANI RP składają do pytań, a w efekcie do rozmów

o środowisku. A że startują nie tylko w resortowych imprezach, wiedza o funkcjonariuszach (a nie tylko żołnierzach) służących pod sztandarem pokoju idzie w świat.

Projekt Weterani RP skierowany jest do członków stowarzyszenia, ale także do sympatyków środowiska. Działa trochę jak klub, ale bez nadbudowy w postaci prezesa, składek itd. Jedyne wydatki to legendarna już koszulka. Idea zatacza coraz szersze kręgi i coraz częściej podczas imprez sportowych na listach startowych obok imienia i nazwiska można w rubryce „klub” przeczytać Weterani RP.

Aktywność uczestników projektu jest godna podziwu. W ubiegłym roku startowali m.in. w Biegu Powstańca Styczniowego w Kucharach Żydowskich, z którego dochód przeznaczono na pomoc dla nieuleczalnie chorego dziecka. Wzięli udział w przedsięwzięciu „Wyprawa po zdrowie dla Jasia na 100-lecie Policji”, a nawet znaleźli się wśród organizatorów Otwartych Zawodów Strzeleckich „Strzelamy dla Stasia i Patryka”. Ogółem w 2019 r. wystartowali w kilkudziesięciu imprezach sportowych. Były to m.in.: Przeszkodowy Bieg o Puchar Komendanta Miejskiego Policji w Tarnowie, VII Bieg Pamięci Żołnierzy Żandarmierii Wojskowej im. sierż. Marcina Pastusiaka i kpr. Grzegorza Bukowskiego w Mińsku Mazowieckim, Bieg Powstania Warszaw-

skiego, Bieg na Agrykoli na 100-lecie Policji i 31. Bieg Niepodległości. Wśród długich dystansów wymienić należy: Mistrzostwa Polski Służb Mundurowych w Ekstremalnym Półmaratonie Górskim, Półmaraton Zegrzyński, Maraton w Dębnie, Orlen Warsaw Maraton czy bieg maratoński w Kijowie. Były także przedsięwzięcia ekstremalne, jak choćby: Ultramaraton Powstańca 1944–2019, Maraton Komandosa w Lublińcu i „Chłosta Beskidzka” na dystansie 58 km po górach.

Stowarzyszenie Weteranów Działań poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej ma swoją stronę internetową www.swmsw.pl, gdzie można znaleźć wszystkie szczegóły.

Ostatnio zamieszczono tam sprawozdanie z ubiegłorocznych przedsięwzięć, które kończy zachęta mł. insp. w st. spocz. Marka Górnickiego: „Specjalne podziękowania kieruję do weteranów niebędących członkami Stowarzyszenia i sympatyków, którzy połknęli bakcyła i stanowią koło napędowe Projektu – to diamenty sportowe, bo... jak nie zauważyć Krzysztofa z Biegu Komandosa w Lublińcu, Pawła przesyłającego pozdrowienia z maratonu w Kijowie czy też Krzysztofa z Akademii Sportu Medyk Łomża. Zachęcam do przysyłania informacji z wydarzeń, w których uczestnicząc identyfikujecie się z ideą Projektu... Pamiętajcie... to nie tylko bieganie – przykładem jest wejście Krzysztofa na Mount Blanc i Dusiołek Górski Artura”. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. autor

Nowe władze Sekcji Polskiej

Zamek Janów Podlaski był od 6 do 8 grudnia 2019 r. miejscem XII Kongresu Sekcji Polskiej IPA, podczas którego odbyły się wybory władz. Prezydentem został Piotr Wójcik.

W sobotę rano w sali konferencyjnej hotelu rozpoczęły się obrady, którym przewodniczył ustępujący prezydent IPA Fryderyk Orepuk. Po dopełnieniu formalności przewodniczącą Komisji Rewizyjnej Piotr Szymurski stwierdził ważność kongresu i przystąpiono do obrad.

NOWY PREZYDENT

Wybory na prezydenta odbywały się po raz pierwszy w zmienionej formule, gdzie swoje aplikacje kandydaci byli zobowiązani złożyć dwa miesiące przed kongresem. Jedynym kandydatem na prezydenta był Piotr Wójcik, który przedstawił delegatom główne tezy koncepcji pracy prezydenta i Prezydium na 4-letnią kadencję. 71 kandydatów, czyli wszyscy uprawnieni do głosowania, jednogłośnie wybrali Piotra Wójcika na prezydenta Sekcji Polskiej IPA.

PREZYDIUM

Następnie przystąpiono do wyboru 8 członków Prezydium. Zgłoszono 12 kandydatów. Po przeprowadzeniu tajnego głosowania wyłoniono 8 członków Prezydium. Po ukonstytuowaniu się Prezydium jego skład, z podziałem na funkcje, przedstawia się następująco: wiceprezydenci – Witold Drzażdżyński (Wielkopolska GW), Aneta Sobieraj (Łódzka GW) i Janusz Podzórski (Śląska GW); sekretarz generalny – Ewa Dębowska (Stołeczna GW); zastępca sekretarza – Radosław Skubina (Podlaska GW); skarbnik – Adam Pietrzakiewicz (Podkarpacka GW); zastępca skarbnika – Zbigniew Tomaszek (Małopolska GW) oraz członek Prezydium – Adam Mateńko (Lubelska GW).

KOMISJA REWIZYJNA

Do wyboru składu Komisji Rewizyjnej na 5 miejsc kandydowało 6 osób. Ponownie przystąpiono do głosowania tajnego, podczas którego wyłoniono 5-osobowy skład komisji. Przewodniczącym został

Piotr Szymurski, a członkami: Roman Herezo, Józef Gorzałka, Mirosław Dombrowski oraz Jan Maciejczuk.

Po zrealizowaniu wszystkich punktów programu kongresu prowadzący ogłosił zakończenie obrad.

UROCZYSTA GALA

Wieczorem odbyła się uroczysta gala, którą swoją obecnością zaszczytowało wielu gości: insp. Robert Szewc – komendant wojewódzki Policji w Lublinie, nadinsp. Jarosław Rzymkowski – komendant wojewódzki Policji w Gdańsku, mł. insp. Grzegorz Pietrusik – komendant miejski Policji w Białej Podlaskiej, mł. insp. Tomasz Wyszowski – komendant powiatowy Policji w Siemiatyczach, kom. Mariusz Smagiel – komendant Komisarjatu Policji w Janowie Podlaskim oraz przedstawiciele władz samorządowych: Michał Litwiniuk – prezydent Białej Podlaskiej i Leszek Chwedczuk – wójt gminy Janów Podlaski.

Wśród gości był również prezydent światowy Pierre Martin Moulin i sekretarz generalny IPA May-Britt Rinaldo-Ronnebro oraz delegaci z 15 sekcji narodowych: z Austrii, Litwy, Estonii, Mołdawii, Irlandii, Cypru, Rumunii, Ukrainy, Wielkiej Brytanii, Grecji, Węgier, Republiki Czeskiej, Słowacji, Szwecji, Łotwy, a także przedstawiciel ONZ z Rumunii.

Gratulacje dla nowo wybranych, a także wszystkich obecnych na sali skierowali prezydent światowy Pierre Martin Moulin oraz sekretarz generalny Światowej IPA May-Britt Rinaldo-Ronnebro. W uznaniu za pracę i ciekawe inicjatywy, aktywność na arenie międzynarodowej i sportowej przekazali wiele ciepłych słów pod adresem członków Sekcji Polskiej IPA. Następnie Piotr Wójcik wraz z Fryderykiem Orepukiem wręczyli nadinsp. Jarosławowi Rzymkowskiemu, komendantowi wojewódzkiemu Policji w Gdańsku, statuetkę „Człowieka Roku IPA Sekcja Polska”, która jest przyznawana osobom szczególnie promującym i identyfikującym się z mottem stowarzyszenia „Służyć poprzez Przyjaźń”. Wręczono także odznaczenia honorowe – medale „Zasłużony dla Sekcji Polskiej IPA” i uhonorowano okazjonalnymi pamiątkami wszystkie delegacje zagraniczne.

Po zakończeniu oficjalnej części delegacji i zaproszeni goście mieli okazję do wielu rozmów, wspomnień i snucia planów na przyszłość – a to wszystko w serdecznej i przyjaznej atmosferze. ■

E. GARGULA
zdj. A. Klimczak

Mocny jak TUR

Nowe lekkie transportery opancerzone TUR VI/LTO stworzono specjalnie dla służby kontrterrorystycznej Policji. W grudniu 2019 r. odebrano pięć pojazdów, w tym dwa wyposażone w platformy szturmowe. W tym roku Policja otrzyma kolejne trzy bez platform.

TUR VI/LTO to konstrukcja z rodziny pojazdów opancerzonych TUR produkowanych przez AMZ Kutno na bazie pojazdu MAN TGM 4x4. Bojowe nadwozie, czyli kabina, kapsuła załogowa i platforma to wynik współpracy AMZ-Kutno S.A. i Concept Sp. z o.o. z Bielska-Białej z Biurem Logistyki Policji Komendy Głównej Policji oraz Centralnym Pododdziałem Kontrterrorystycznym Policji „BOA” w Warszawie. Pojazd służy do przewozu 8-osobowej załogi: kierowcy, dowódcy i sześciu operatorów grupy szturmowej. Dzięki niemu kontrterrorysty mogą odbijać zakładników na lotniskach, wchodzić do budynków przez okno nawet na wysokości trzeciego piętra, usuwać przeszkody na drodze czy taranować zamknięte bramy. Chroni załogę w razie ataku bojowymi środkami trującymi, biologicznymi i pyłem promieniotwórczym.

Lekki transporter opancerzony (LTO) dla polskiej Policji od początku miał być pojazdem zbudowanym z uwzględnieniem jej potrzeb. Dialog techniczny rozpoczął się w 2015 r. Przystąpiły do niego firmy z Niemiec, Austrii, Izraela, Turcji i Polski. Wszystkie z doświadczeniem w budowie samochodów opancerzonych. Postępowanie rozpoczęto 9 października 2018 r. Do przetargu ostatecznie stanęły dwa podmioty: austriacka firma Franz Achleitner z pojazdem Survivor I oraz polska firma AMZ Kutno S.A. z pojazdem TUR VI/LTO.

– Potrzebny nam był pojazd, na którym można zamontować dwustronną platformę ze sterowaniem hydraulicznym, by jej operator mógł w trakcie działań ustawiać automatycznie odpowiednią wysokość – mówi naczelnik Wydziału Koordynacji Gospodarki Transportowej BLP KGP mł. insp. Robert Bartol. – Problemem była dopuszczalna masa całkowita (DMC) pojazdu. Chcieliśmy mieć transporter o wyższym stopniu opancerzenia, niż zazwyczaj kupuje się dla służb, tj. co najmniej na poziomie ochrony II wg normy STANAG 4569 w zakresie kuloodporności oraz co najmniej na poziomie ochrony I wg normy STANAG 4569 w zakresie odporności na wybuch min. Pojazdy tego typu prezentowane na targach mają zazwyczaj DMC do 10 ton. Takimi dysponuje m.in. Żandarmeria Wojskowa, której SandCat budowany jest na bazie Forda F550. Okazało się, że u nas to podwozie będzie za słabe. Z kolei pojazdy robione dla wojska, ze względu na specyfikę służby, są robione w wyższych poziomach opancerzenia, szczególnie od spodu. U nas takiej potrzeby nie było. Założyliśmy, że pojazd podczas realizowania działań może być obrzucony wiązką granatów, ale nie wjedzie na ładunek wybuchowy. To nie jest pojazd na patrole w misjach, lecz do realizacji zadań policyjnych związanych z walką z terroryz-

Wszystkie zamówione przez Policję lekkie transportery opancerzone TUR VI/LTO są przystosowane do łatwego montażu platform szturmowych.

mem. Poza tym wyższy poziom STANAG to wyższa masa pojazdu oraz jego cena.

Ostatecznie, 21 grudnia 2018 r. Wydział Zamówień Publicznych i Funduszy Pomocowych Biura Finansów KGP za jedyną i najkorzystniejszą uznał ofertę AMZ Kutno wyliczoną na 24,99 mln złotych.

ZBUDOWANY NA MIARĘ

Po tygodniach planowań, dyskusji i prac ostatecznie powstał pojazd przewidziany do działań specjalnych prowadzonych przez jednostki kontrterrorystyczne, jakiego polska Policja nigdy nie miała, a na który bardzo czekała. Zbudowany „na miarę”, sprawdzony

w licznych badaniach i testach przeprowadzonych przez akredytowane jednostki badawcze. Budzący zaufanie użytkowników.

LTO zbudowany jest na bazie wojskowej wersji samochodu MAN. Podwozie ma duży zapas masy i nie jest przeciążone nawet z platformą. Ma napęd na cztery koła, opony terenowe, wyciągarke, automatyczną skrzynię biegów, a wzmocniony zderzak przedni umożliwia taranowanie i przepychanie różnego rodzaju przeszkód. Niestraszy mu górzysty i trudny teren, a specjalne blokady mechanizmu różnicowego wszystkich osi powodują, że jazda jest prosta i przyjemna.

Zamontowana na transporterze platforma szturmowa nie ogranicza kierowcy i dowódcy widoczności podczas jazdy

– Bazą pojazdu jest podwozie ciężarowe w wersji terenowej o wysokim zawieszeniu. Naszym zadaniem było wizualnie je obniżyć bez utraty dzielności terenowej. W wojsku im pojazd jest wyższy, tym lepiej. U nas inaczej. Policjanci stojący na stopniach nie byłoby zabezpieczeni przed ostrzałem z boku. Tu są bezpieczni, bo stopnie też są osłonięte płytą pancerną. Zabudowa umożliwia również przewóz wszystkich elementów wyposażenia pojazdu – mówi kierownik sekcji WKGT BLP KGP Janusz Wyporski.

TUR VI wyposażony jest w czworo drzwi po bokach pojazdu oraz drzwi tylne, które mają funkcję blokowania otwarcia w położeniu 90 stopni. Umożliwia to np. przewóz na dostosowanych stopniach bocznych policjantów grupy szturmowej w pozycji stojącej i jednocześnie prowadzenie ognia w trakcie jazdy. Do przytrzymania się służą specjalnie zaprojektowane poręcze, które umożliwiają też wchodzenie i wychodzenie z kapsuły załogowej.

Specjalnie skonstruowane fotele desantowe po złożeniu mogą służyć jako wygodne podparcia do prowadzenia ognia z wnętrza pojazdu przez trzy luki strzelnicze usytuowane na bokach oraz z tyłu pojazdu.

Najważniejszym elementem bezpieczeństwa pojazdu i załogi jest jego opancerzenie. Kapsuła załogowa pojazdu zabezpieczona jest kuloodporne na poziomie II wg normy STANAG 4569 (7,62x39 BZ; V=695m/s). Zamontowano też bezodpryskowe okna i wizjery kuloodporne w tej samej klasie co kapsuła załogi. Kapsuła w zakresie odporności na wybuch miny zabezpieczona jest na poziomie I wg STANAG 4569 (odporność na: granaty ręczne, miny przeciwpiechotne, niewybuchy artyleryjskiej amunicji odłamkowej i inne niewielkie przeciwpiechotne materiały wybuchowe detonowane w dowolnym miejscu pod pojazdem). Natomiast przedział silnikowy jest odporny na ostrzał pociskami 7,62x51 Ball; V=833m/s; 5,56x45 SS109; V=900m/s; 5,56x45 M193; V=937m/s. Wnętrze kapsuły załogowej pojazdu oraz komora silnika wyposażone zostały w automatyczne układy przeciwpożarowe z jednoczesną możliwością ręcznego sterowania każdym z nich z miejsc dowódcy i kierowcy. Jednym słowem TUR VI/LTO w swojej klasie jest autem bezpiecznym.

Koła mają wkładki masywowe, umożliwiające jazdę na dystansie 40 km z prędkością co najmniej 40 km/h po przestrzeleniu lub przebicciu opon i spadku ciśnienia do zera.

– To ważne, bo oznacza, że można się tym pojazdem ewakuować nawet wtedy, gdy opony są przestrzelone. Ratuje się załogę, a nie naraża na ciągły ostrzał przeciwnika. Trzeba móc się bezpiecznie wycofać – mówi Jacek Szeliga, były antyterrorysta, obecnie pracownik WKGT BLP KGP.

Fotele desantowe po złożeniu mogą służyć jako wygodne podparcia do prowadzenia ognia z wnętrza pojazdu przez luki strzelnicze

Kierowcę podczas jazdy na wstecznym biegu wspomaga kamera cofania wraz z monitorem

Drzwi mają funkcję blokowania otwarcia w położeniu 90 stopni, co umożliwia m.in. przewóz grupy szturmowej w pozycji stojącej i jednocześnie prowadzenie ognia w trakcie jazdy

TUR VI wyposażony został w specjalnie wzmocniony zderzak przedni, tzw. taran, pozwalający na wielokrotne przepychanie przeszkody o masie co najmniej 500 kg, z prędkością co najmniej 10 km/h. W głębi zderzaka zamontowana jest wyciągarka wewnętrzna z nawiniętą liną stalową o długości 25 m o sile uciążu ponad 9 ton, sterowana zarówno z wnętrza pojazdu, jak i z pilota zewnętrznego.

Kapsułę wyposażono we włącz dachowy otwierany na zewnątrz, posiadający funkcję blokowania w położeniu 90 stopni i pełnego otwarcia.

WTUR VI/LTO można włączyć sygnały uprzywilejowania w ruchu drogowym, ma też instalację łączności radiowej. Kierowcę podczas jazdy na wstecznym biegu wspomaga kamera cofania wraz z monitorem. 250-litrowy zbiornik paliwa pozwala na pokonanie w terenie ponad 600 km, a na drodze utwardzonej ponad 800 km.

PLATFORMA

Dwa z pięciu dostarczonych pojazdów zostały wyposażone w specjalną platformę szturmową skonstruowaną przez Concept Sp. z o.o. z Bielska-Białej. Umożliwia ona bezpieczne wejście z górnej części pojazdu na wysokość ponad 6,5 m, a po dodaniu do nich drabin 2- lub 3-metrowych na wysokość nawet 9,5 m, czyli trzeciego piętra. Dwa niezależne pomosty mają wysuwane trapy sterowane hydraulicznie. Każdy podest wyposażono w podnoszone osłony balistyczne zapewniające funkcjonariuszom ochronę przed ostrzałem z przodu i z dołu – mówi Jacek Szeliga.

Platforma szturmowa może być zarówno podnoszona, jak i pochyłana do przodu. Istnieje możliwość zamontowania na niej specjalistycznego wyposażenia, np. wyciągnika linowego. Na każdym z podestów w górnej części zamontowano kamerę umożliwiającą w trakcie realizacji zadań służbowych podgląd i obserwację obiektów przed pojazdem.

– Działania można prowadzić do przodu oraz z wykorzystaniem drabin także na boki. Drabiny 2- lub 3-metrowe wkłada się w specjalne łoża z możliwością regulacji ich kąta pochylenia – mówi Janusz Wyporski.

Wzdłuż pomostów i wysuwanych trapów można zamontować na całej długości barierki ochronne.

– Platforma jest zamontowana na pojeździe TUR VI/LTO z wykorzystaniem innowacyjnego systemu montażu. Nie ogranicza kierowcy i dowódcy widoczności podczas jazdy oraz umożliwia jej demontaż w krótkim czasie. Na całej długości każdego podestu może

Kapsułę załogową wyposażono we właz dachowy otwierany na zewnątrz

TUR VI/LTO ma poziom szczelności gwarantujący nieprzedostanie się do pojazdu bojowych środków trujących, środków biologicznych i pyłu promieniotwórczego

stać siedmiu operatorów jednostek KT, a działania mogą być prowadzone równocześnie z wykorzystaniem dwóch podestów ustawionych na tej samej lub różnych wysokościach – mówi Janusz Wyporski.

Podłoże podestu jest antypoślizgowe, wykonane z blachy z kolcami. Na trap można wejść i nie ślizgać się, nawet gdy jest on oblodzony.

GOTOWY NA WSZYSTKO

Pojazd w pełnej konfiguracji z platformą przeszedł w Wojskowym Instytucie Techniki Pancernej i Samochodowej w Sulejówku wszystkie wymagane badania, w tym balistyczne i trakcyjne. Był oceniany na zgodność ze specyfikacją techniczną według opracowanej w BLP KGP metodyki badawczej.

– Komora silnika też jest zabezpieczona balistycznie, choć często w tego typu pojazdach nie jest to stosowane i osłania się jedynie kluczowe urządzenia, tj. akumulator i komputer pokładowy. W celu dodatkowego zabezpieczenia chłodnicy pojazdu zastosowano żaluzję z blachy pancernej – dodaje Janusz Wyporski.

Policyjny TUR VI/LTO przejechał podczas badań trakcyjnych po różnych rodzajach dróg około 2000 km. Poddano go badaniom związanym z działaniem czynników atmosferycznych w temperaturach od -30 st. C do +50 st. C. Sprawdzone działanie wszystkich elementów wyposażenia, w tym układu wentylacyjnego, klimatyzacji i ogrzewania oraz platformy szturmowej.

– Sprawdzano nawet, czy pojazd ma odpowiedni poziom szczelności gwarantujący nieprzedostawanie się do pojazdu bojowych środków trujących, środków biologicznych i pyłu promieniotwórczego – mówi Jacek Szelięga. – Całe powietrze, które dostaje się do pojazdu, jest filtrowane. W pojeździe jest naciśnienie, dzięki czemu powietrze jest wypychane z kabiny, a nie zasysane przez ewentualne nieszczelności. Jeżeli jest zagrożenie, włącza się filtrowentylację, która skutecznie zabezpiecza załogę. Tym pojazdem można bezpiecznie wjechać na teren, na którym użyto różnych środków bojowych, a funkcjonariusze przebywający w jego wnętrzu nie muszą zakładać masek przeciwgazowych.

– Pojazd wyposażony jest w światła IR. Przy stanowisku kierowcy i dowódcy jest specjalny przycisk „black-out”, który wyłącza oświetlenie w pojeździe i cała załoga może używać gogli noktowizyjnych – mówi Janusz Wyporski. – Natomiast dzięki dodatkowym oświetlaczom zewnętrznym zamontowanym na pomostach platformy nawet w największych ciemnościach operatorzy będą wszystko widzieli jak w dzień.

TUR VI/LTO ma ponadto specjalne, dodatkowe reflektory z przodu, o strumieniu światła szerokim i wąskim. Przy realizacji działań mogą oślepić przeciwnika.

– Transporter wyposażony jest w kamerę cofania. Przewidziana jest także możliwość przewozu wewnątrz kapsuły załogowej deski ortopedycznej. To ważne, bo w trakcie działań operatorzy mogą użyć pojazdu jako osłony balistycznej i zabrać z miejsca zagrożonego osobę ranną – dodaje Jacek Szelięga.

Samochody z platformami świetnie nadają się do działań na lotnisku, gdy trzeba odbijać zakładników przetrzymywanych na pokładzie samolotu. Platforma jest wyposażona w miękkie elementy na końcu mostka, które zabezpieczą poszycie kadłuba samolotu przed uszkodzeniem. Platformy szturmowe mają również demontowalne kolce, którymi mogą wbić się w ścianę budynku dla stabilizacji platformy podczas szturm operatorów.

Każdy pojazd wyposażony jest w komplet pokrowców do zabezpieczenia kuloodpornych szyb przed negatywnym wpływem promieniowania UV oraz uszkodzeniami mechanicznymi podczas długotrwałego parkowania transporterów. To konieczne, bo kuloodporne szyby – niezależnie od sposobu użytkowania – ulegają procesowi starzenia. W kontrakcie zagwarantowano ich darmową wymianę po 5 latach eksploatacji. Szyba przednia i szyby boczne mają dodatkowo ogrzewanie elektrycznie.

BESTIA

Lekkie Transportery Opancerzone TUR VI/LTO zbudowane dla Policji wcale nie są lekkie, a na pewno nie są małe. Masa własna pojazdu wynosi 11 690 kg, rzeczywistość – 12 730 kg, a z platformą i jej osprzętem około 2200 kg więcej. Dopuszczalna masa całkowita to 15 000 kg. Ma 6589 mm długości, 2568 mm szerokości (bez lusterek bocznych), 2851 mm wysokości (bez platformy szturmowej), 3600 mm rozstawu osi, 2090 mm rozstawu kół przednich i 2095 rozstawu kół tylnych.

Pojazd napędzany jest czteresusuwowym, sześciocylindrowym silnikiem firmy MAN o objętości skokowej 6871 cm³ i maksymalnej mocy 326/240 KM/KW. A jeśli w środku jest ośmiu świetnie wyszkolonych i uzbrojonych po zęby kontrterrorystów, to można powiedzieć, że TUR VI/LTO jest prawdziwą policyjną bestią.

Pojazdy zostały kupione w ramach „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2017–2020”. Przewidziane są na minimum 10 lat eksploatacji. Dwa z nich znajdują się na Mazowszu, a pozostałe trafią do komend wojewódzkich Policji w Białymstoku, Gdańsku, Szczecinie, Wrocławiu, Katowicach i Krakowie. ■

Słaba płeć?

Statystyki pokazują, że kobiety popełniają nieporównywalnie mniej wszystkich przestępstw niż mężczyźni. Do połowy lat 90. XX w. były sprawczyniami około 4 proc. ogólnej liczby przestępstw, przez następne kilkanaście lat 7–8 proc., jednak od kilku lat obserwuje się wzrost liczby przestępstw popełnianych przez kobiety do 10–11 proc. wszystkich czynów, a w przypadku zabójstw nawet do 13 proc. Rośnie także liczba sprawczyń popełniających przestępstwa z użyciem przemocy.

Przestępczość kobieca nie jest nowym zjawiskiem. Kobiety dopuszczały się zbrodni i różnych czynów zabronionych od czasów najdawniejszych i zawsze budziło to większe oburzenie i potępienie niż przestępstwa popełniane przez mężczyzn. Od dawna podejmowano próby wyjaśnienia tego zjawiska. Powstał nawet odrębny nurt kryminologii kobiecej.

KOBIECA NATURA CZY POSTĘP SPOŁECZNY?

Zapoczątkowali go dwaj włoscy kryminolodzy i antropolodzy Cezare Lombroso i Guglielmo Ferrero, autorzy wydanej w 1893 roku książki „Kobieta jako zbrodniarka i prostytutka”. Na podstawie badań anatomii i fizjologii kobiety próbowali udowodnić, że w porównaniu z mężczyzną kobieta pozostaje na poziomie rozwoju dziecięcego, że tak naprawdę zarówno psychicznie, jak i fizycznie kobieta jest „nieдорозwiniętą mężczyzną”. Kobieta, która dopuściła się zbrodni, to według Lombroso i Ferrero albo urodzona zbrodniarka, albo zbrodniarka z przypadku.

Na podstawie pomiarów antropologicznych skazanych kobiet autorzy usiłowali udowodnić, że u „urodzonych zbrodniczek” występują tzw. stygmaty zwyrodnienia fizycznego, do których należą: *zuchwa znacznej objętości, spojrzanie dzikie, policzki wydatne, męska fizjonomia, wargi cienkie, meszek na twarzy, czaszka zbliżona do męskiej, anomalie miednicy*.

Natomiast „zbrodniarka z przypadku” to według nich kobieta, która popełnia przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu za namową mężczyzny. *Sugestia zbrodni wychodzi ze strony kochanka, kobieta ulega jej z łatwością, jako istota uległa i słabo rozwinięta emocjonalnie, także z powodu jej płciowości oraz zaufania pokładanego w ukochanym mężczyźnie, po wtóre dzięki szczeremu, pełnemu miłości oddaniu, do jakiego częstokroć zdolne są te zbrodniczkę*.

Teoria Lombroso i Ferrero, dziś traktowana raczej jak ciekawostka, była bardzo popularna w środowisku prawniczym w pierwszej połowie XX wieku.

Kobiecą naturę uważał za główny czynnik przestępczości wśród osób tej płci także kryminolog Otto Polak z uniwersytetu w Filadelfii w drugiej połowie XX wieku. Twierdził on, że kobiety od zarania dziejów wykorzystują swoją seksualność do manipulowania mężczyznami i podżegania ich do zbrodni, same pozostając w cieniu. Dlatego według niego statystyki kryminalne nie oddają prawdziwego

rozmiaru przestępczości kobiet. Dodatkowo obraz ten zaciemnia, jak to określa uczonej, „rycerskość mężczyźni”, którzy starają się chronić kobiety i postępować wobec nich dżentelmeńsko. *Mężczyźni nienawidzą oskarżania kobiet i w ten sposób skazywania ich na odbycie kary, policjanci nie lubią ich aresztować, adwokaci prowadzić sprawy przeciwko nim, sędziowie i sądy nie lubią uznawać je za winne* – pisał Otto Polak w swoim dziele „The Criminality of Women”.

Kolejne teorie dotyczące przyczyn przestępczości kobiet wskazują przede wszystkim na uwarunkowania i procesy społeczne.

Jednym z pierwszych, którzy zwracali na to uwagę, był amerykański socjolog Edwin Sutherland. W latach czterdziestych stworzył teorię zróżnicowanych powiązań, według której zachowanie przestępcze jest zachowaniem wyuczonym, wynikającym z wychowania i środowiska. Kobiety są inaczej wychowywane i traktowane niż mężczyźni, otrzymują inną wiedzę i umiejętności, przez co mają mniej pokus i możliwości do popełnienia przestępstwa.

W ostatnim dwudziestoleciu na wzrost liczby zabójstw popełnianych przez kobiety z pewnością wpływ ma rosnąca liczba przypadków przemocy domowej, ale – jak twierdzą socjologowie – także fakt, że kobiety coraz częściej nadużywają alkoholu. Alkohol sprawia, że puszczają hamulce, potęguje się agresja, łatwiejsze staje się podejmowanie drastycznych decyzji.

ODWET ZA ZNEĆCANIE

Spośród 355 zabójstw ujawnionych w Polsce w 2018 r. kobiety były sprawczyniami 58 czynów. Rok wcześniej dokonały 38 zabójstw spośród 304 ujawnionych.

Psycholog profesor Józef Gierowski wyodrębnia zabójstwa z motywacji ekonomicznej, seksualnej, urojeniowej, zemsty oraz z motywacji związanej z poczuciem krzywdy lub zagrożenia. Kobiety popełniają zabójstwa, kierując się każdą z tych motywacji, najczęściej jest to jednak ta ostatnia, gdzie u podłoża leży poczucie krzywdy i zagrożenia związane z przemocą ze strony tyrana domowego.

Zabójstwa na tle przemocy domowej stanowią około 40 proc. wszystkich przestępstw tej kategorii popełnianych przez kobiety. Zabójstwo tyrana domowego jest zazwyczaj popełniane w rodzinach o niższym statusie ekonomicznym. Długotrwała przemoc wywołuje tzw. syndrom bitej kobiety. Gdy nie otrzyma ona na czas pomocy, może w akcie samoobrony i uwolnienia długotrwałego napięcia dopuścić się zabójstwa dręczącego ją partnera. Zwykle jest to zabójstwo w afekcie lub w warunkach obrony koniecznej.

Mariusz P. z Białegostoku latami znęcał się nad swoją żoną, nadużywał alkoholu, bił ją w obecności dzieci, ubliżał w obecności osób trzecich. Podczas jednej z awantur kobieta chwyciła za nóż kuchenny i zadała dręczycielowi jeden cios. Okazało się, że trafiła w serce i nim przyjechało pogotowie, mężczyzna zmarł. Sąd uznał, że było to zabójstwo w afekcie i w 2013 roku skazał oskarżoną na 2 lata pozbawienia wolności, a następnie, ze względu na czwórkę nieletnich dzieci, zawiesił wykonanie kary na 5 lat.

Również podczas awantury domowej i również nożem ugodziła śmiertelnie swojego partnera 36-letnia kobieta z Kościerzyny. W 2016 roku sąd uznał, że działała w obronie koniecznej i uniewinnił ją.

DZIECIOBÓJCZYNI

Przestępstwem popełnianym wyłącznie przez kobiety jest dzieciobójstwo. Wynika to z zapisu art. 149 kodeksu karnego, gdzie mowa o zabójstwie dziecka (rodzącego się lub noworodka) przez matkę w okresie porodu i pod wpływem jego przebiegu. Czyn taki jest uznawany przez polskie prawo karne za przestępstwo typu przywilejowanego i jako występki podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Natomiast jeśli zabójstwo dziecka było mniej lub bardziej planowane i dokonane świadomie, ten czyn będzie kwalifikowany

jako zabójstwo (art. 148 par. 1 kodeksu karnego). Według policyjnych danych w skali całego kraju rocznie odnotowuje się kilkanaście zabójstw starszych dzieci z rąk matki (czyny zagrożone karą dożywocia).

W ostatnich latach w Polsce dochodzi średnio do około 30 przypadków dzieciobójstwa. Dzieciobójczynie to kobiety najczęściej między 18. i 24. rokiem życia, z niskim wykształceniem. Do czynów takich dochodzi przeważnie w rodzinach, które określa się jako patologiczne, ale zdarzają się również w rodzinach o wysokim statusie.

MŁODE I BEZWZGLĘDNE

Wzrost liczby przestępstw popełnianych przez kobiety to również konsekwencja zmieniającej się ich pozycji społecznej. Wyraźne jest także zjawisko, że ciężkich przestępstw, w tym zabójstw, dopuszczają się coraz młodsze kobiety i że wykazują się przy tym coraz większym okrucieństwem. Monika S., skazana na dożywocie za zabójstwo w 1997 roku maturzysty Tomka Jaworskiego, w chwili zatrzymania miała 24 lata i była matką dwójki dzieci. Jej współnikami było dwóch mężczyzn, ale to ona stanowiła mózg zbrodniczego przedsięwzięcia: porwania, torturowania i zabójstwa chłopca.

Małgorzata R., 22-letnia studentka resocjalizacji, latem 1997 r. wymyśliła plan zamordowania dwóch dilerów Ery i kierowała jego realizacją. W 1999 roku została skazana na karę dożywotniego więzienia. 30-letnia Monika P. z Lubartowa kilkoma uderzeniami młot-

30-letnia Monika A., była strażniczka więzienna, namówiła 19-letniego chłopaka do zabójstwa starszego mężczyzny, aby mogła przejąć jego mieszkanie. Wszystkie czynności zaplanowała w szczegółach, a gdy chłopak zabił, razem schowali zwłoki do walizki i zakopali w lesie. Kobieta została skazana na dożywocie, jej współnik, którego sąd określił jako „świadome narzędzie w jej rękach” na 25 lat więzienia. 27-letnia Violetta Z. została skazana za zaplanowanie i zorganizowanie zabójstwa swojego kochanka i szefa piramidy finansowej SkyLine. Egzekucji dokonali jej brat, kurier pracujący w firmie i kolega. W 1999 roku sąd skazał ją na 15 lat pozbawienia wolności, głównego zabójcę na 25 lat.

Najnowsza głośna sprawa z kobietą w roli głównej dotyczy uwodzicielskiej blondynki, 30-letniej Magdaleny K. z Krakowa. W 2017 roku po aresztowaniu przywódców gangu kibolsko-narkotykowego przejęła w nim kierownictwo. Podejrzana o wprowadzenie na czarny rynek 65 kilogramów marihuany i kokainy szefowa gangu od września 2019 roku ukrywa się przed Policją. Jest poszukiwana listem gończym wydanym przez Prokuraturę Krajową, europejskim nakazem aresztowania i czerwoną notą Interpolu.

I KOBIECI, I MĘŻCZYŹNI

Ze statystyk wynika wyraźnie, że przestępstwa popełniają głównie mężczyźni. Profesor Janina Blachut, kryminolog z Uniwersytetu

kiem w głowę zabiła swoją teściową z powodu nieporozumień na tle finansowym. Zwłoki zakopła przy wejściu do wspólnie budowanego nowego domu. W 2013 roku została skazana na 15 lat więzienia.

PRZYWÓDCZYNI I MANIPULANTKI

– Kobiety często wchodzi w kooperacje ze sprawcą lub kilkoma sprawcami mężczyznami i wtedy chętnie obejmują rolę kierowniczą. Facetom może wydawać się, że to oni są hersztami, ale tak naprawdę manipuluje nimi kobieta. *Modus operandi* wielu zabójczyń polega na tym, że znajdują sobie mężczyzn, którzy dla nich zabijają – mówił w wywiadzie dla Wirtualnej Polski psycholog kryminalny, profiler Jan Gołębiowski.

Jagiellońskiego, twierdzi, że fakt, iż przestępczość kobieca stanowi nieduży procent w skali całej przestępczości, nie oznacza, że można ją bagatelizować. Natomiast za pozbawione większego sensu uważa szukanie odpowiedzi na pytanie, dlaczego kobiety popełniają przestępstwa. Według niej czyn przestępny, jako pewien rodzaj zachowania, jest możliwy do popełnienia zarówno przez mężczyznę, jak i przez kobietę, byłoby więc dziwne, gdyby takie zachowania kobietom się nie zdarzały. ■

Seminarium „No Difference, Big Difference”

W Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN odbyło się 16–17 grudnia ub.r. seminarium pt. „No Difference, Big Difference”, podsumowujące projekt „Horyzontalna edukacja retrospektywna w zakresie działań antydyskryminacyjnych”.

Projekt i podsumowujące seminarium są najlepszymi przykładami na to, jak jedno małe spotkanie przed wieloma laty może skutkować ciekawym i ogromnym międzynarodowym przedsięwzięciem.

HHEINA

W 2014 r. Marta Krasuska, główny specjalista ds. ochrony praw człowieka w KGP, brała udział w szkoleniu organizowanym przez CEPOL na temat etyki i różnorodności w Policji, w którym uczestniczyli reprezentanci policji wszystkich państw członkowskich UE. Podczas szkolenia przedstawiła, jako doświadczenia polskiej Policji w obszarze edukacji antydyskryminacyjnej, rozpoczynające się wówczas projekty realizowane we współpracy z Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN. Wyjaśniła, jak istotne jest wykorzystanie doświadczeń przeszłości oraz zasobów muzeów i miejsc pamięci do kreo-

wania tolerancyjnego i otwartego środowiska policyjnego, w którym wzmacniane będzie przekonanie o fundamentalnym znaczeniu godności ludzkiej. Ten rodzaj współpracy z partnerem pozapolicyjnym szczególnie zainteresował Isabelle Diependaele, reprezentującą policję belgijską, która rozpoczęła współpracę z Kazerne Dossin w Mechelen, muzeum i miejscem pamięci o zbrodniach wojennych. Po kilku latach międzynarodowych spotkań, rozpoznawania koalicjantów, pozyskiwania unijnego grantu, utworzono konsorcjum trzech instytucji kulturalno-muzealnych: Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN (Polska), Anne Frank House w Amsterdamie (Holandia) oraz Kazerne Dossin w Mechelen (Belgia) i w 2018 r. wraz z Komendą Główną Policji, przystąpiono do realizacji 2-letniego projektu pn. „Horyzontalna edukacja retrospektywna w zakresie działań antydyskryminacyjnych”. HHEINA to akronim powstały z angielskiej nazwy projektu *Horizontal historical education in non-discriminative activities*.

ETAPY PROJEKTU

Polsko-belgijsko-holenderska współpraca dotyczyła przede wszystkim wymiany dobrych praktyk, opracowania materiałów edukacyjnych i przygotowania edukatorów do kaskadowej realizacji przedsięwzięć szkoleniowych. Działania podejmowane w ramach projektu skoncentrowane były przede

wszystkim na tematyce mniejszości narodowych i etnicznych oraz takich zjawiskach, jak: polaryzacja społeczna, radykalizm, mowa nienawiści, profilowanie etniczne, dyskryminacja ze względu na płeć, etyka, w tym rozpoznawanie dylematów etycznych i tzw. środowiskowej zmowy milczenia. W ciągu ostatnich dwóch lat opracowano kompletne konspekty szkoleń w sześciu tematach oraz bank dobrych praktyk on-line. W Polsce, grupa 20 osób, reprezentantów prawie wszystkich garnizonów i szkół Policji, wzięła udział w 2 sesjach tzw. szkoły trenerskiej. Pierwszą, 4-dniową sesję stanowiły zajęcia wzmacniające kompetencje trenerskie oraz przygotowujące do prowadzenia zajęć w oparciu o materiały i programy szkoleniowe wypracowane w ramach projektu. Osoby te zrealizowały w jednostkach macierzystych pilotażowe szkolenia kaskadowe. Wnioski z nich stanowiły podstawę drugiej, 2-dniowej sesji treningowej, która miała charakter superwizji. W najbliższym czasie, w jednostkach Policji prowadzone będą działania edukacyjne w oparciu o wypracowane materiały.

DOBRE PRAKTYKI MIĘDZYNARODOWE

Seminarium podsumowujące projekt miało na celu przede wszystkim zdiagnozowanie wyzwań, przed jakimi stają formacje policyjne w Europie oraz wymianę dobrych praktyk,

w jaki sposób stawiać im czoła, kształtować właściwe postawy w służbie, rozwiązywać problemy w obszarze praw człowieka. Przede wszystkim policje polska, holenderska oraz belgijska stoją przed problemem rekrutacji do służby i utrzymaniem w służbie doświadczonych policjantów i pracowników. Kajetan Koziarowski, Polak pełniący służbę w Garda Síochána w Dublinie, zaproponował rozwiązanie rozwiązania irlandzkiego. Tam bowiem, aby zostać policjantem, nie trzeba mieć irlandzkiego obywatelstwa. Drugim najistotniejszym wyzwaniem dla wszystkich trzech państw są zdarzające się przypadki niewłaściwego zachowania policjantów, zaniedbywania standardów praw człowieka podczas służby. Wszyscy zgodnie przyznali, że należy podjąć zwiększone wysiłki na rzecz zapobiegania takim zdarzeniom oraz zwalczania tzw. środowiskowej mowy nienawiści. Przedstawiciele wszystkich państw wyrazili zainteresowanie kolejnym projektem eksplorującym temat patologizacji zasady lojalności środowiskowej oraz umacniania ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości (*whistleblowers*).

Największe wrażenie na uczestnikach seminarium zrobiły belgijskie rozwiązania prawne w zakresie zgłaszania nieprawidłowości i ochrony sygnalistów (*whistleblowers*), holenderskie rozwiązania dotyczące elastycznego czasu pracy dla funkcjonariuszy policji oraz irlandzkie rozwiązanie dotyczące możliwości 2-letniej przerwy pełnienia służby. Policjanci z innych państw wyrazili uznanie dla polskiej sieci policyjnych pełnomocników ds. ochrony praw człowieka i oferty szkoleniowej dla policjantów w zakresie ochrony praw człowieka. ■

M.K.
zdj. Jacek Herok

Chciałabym podziękować wszystkim osobom, które brały udział w projekcie w ciągu ostatnich dwóch lat, za zaangażowanie, pasję i świetne efekty pracy. Szczególnie dziękuję moim kolegom i koleżankom, którzy wzięli udział w seminarium: mł. insp. Krzysztofowi Łaszkiwiczowi z KGP, podinsp. Hannie Kowalewicz z KWP w Gdańsku, podinsp. Elżbiecie Szatanik z KWP w Szczecinie, nadkom. Annie Maj-Wydrze z KWP w Krakowie, nadkom. Sebastianowi Kajczyńskiemu z KWP w Olsztynie, kom. Bartłomiejowi Majchrzakowi z KWP we Wrocławiu.

Marta Krasuska, koordynator projektu

Nadanie sztandaru KPP w Sulęcinnie

Od 17 grudnia ub.r. Komenda Powiatowa Policji w Sulęcinnie ma swój sztandar, który został ufundowany przez Społeczny Komitet Fundatorów Sztandaru jako dowód zaufania i uznania dla policyjnej służby. W uroczystości uczestniczyli poseł na Sejm RP Władysław Dajczak, I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Dariusz Augustyniak oraz komendant wojewódzki Policji w Gorzowie Wlkp. nadinsp. Helena Michalak. Na uroczystym apelu licznie zjawili się przedstawiciele władz państwowych, samorządowych, sądownictwa, prokuratury, świata nauki i kultury, kościoła, parlamentarzyści, pracownicy cywilni, rodziny i przyjaciele naszej formacji, a także przedstawiciele służb współpracujących z Policją, których powołał Komendant Powiatowy Policji w Sulęcinnie, mł. insp. Mirosław Kędziora. W województwie lubuskim sztandary posiada 11 jednostek Policji: KWP oraz KMP w Gorzowie Wlkp., KMP w Zielonej Górze oraz KPP w Międzyrzeczu, Nowej Soli, Słubicach, Strzelcach Krajeńskich, Świebodziźnie, Wschowie i Żaganiu. Do tego zaszczytnego grona dołączyła Komenda Powiatowa Policji w Sulęcinnie. Jest ona jedną z dwunastu komend powiatowych Policji w województwie lubuskim. Pracuje w niej 76 policjantów oraz 13 pracowników Policji. Sulęcińska Policja dołącza do innych jednostek w kraju, mających swój własny sztandar. Symbol najwyższych wartości ducha i ciała, których Polska wymaga od swoich żołnierzy – tradycji, honoru i męstwa. ■

MARCIN MALUDY, oprac. IPK,
zdj. Mateusz Sławek

REKLAMA

ZER
MSWiA

W imieniu własnym oraz pracowników Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji pragnę przekazać wszystkim Funkcjonariuszkom, Funkcjonariuszom oraz Pracownikom Cywilnym najserdeczniejsze życzenia.

Niech ten Nowy Rok 2020 napelni wszystkich ciepłem, radością i optymizmem.

Niech służba i praca dla Ojczyzny będzie dla Państwa nadal źródłem dumy i satysfakcji z niesienia pomocy tym, którzy jej potrzebują.

Niech pełniona przez Państwa służba będzie zawsze bezpieczna i pozwoli na codzienne powroty do najbliższych

Z wyrazami szacunku

Małgorzata Zdrodowska

Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

Rozpoczynamy cykl artykułów o pierwszej pomocy. We współpracy z Sekcją Ochrony Pracy KGP funkcjonariusze, którzy są ratownikami medycznymi koordynującymi zagadnienia z zakresu ratownictwa medycznego w poszczególnych jednostkach Policji, przybliżają różne sytuacje zagrażające zdrowiu, a nawet życiu, w których mogą uczestniczyć policjanci.

Definicje, pojęcia, uprawnienia

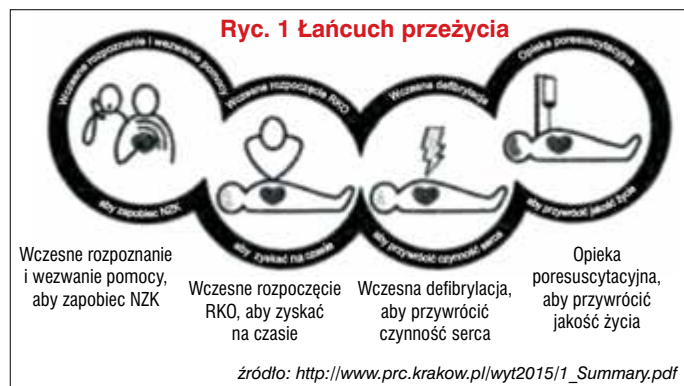
Jednym z podstawowych zadań Policji jest ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed zamachami wymierzonymi w te dobra. Szeroka możliwość interpretacji tych słów pozwala oczekiwać od funkcjonariuszy rozmaitych kompetencji, również w zakresie ratowania ludzi znajdujących się w stanie zagrożenia zdrowia i życia.

Aby sprostać społecznym oczekiwaniom, policjanci są szkoleni w zakresie udzielania pierwszej pomocy. Pasjonaci doskonale swoje umiejętności ratownicze podczas szkoleń w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy, szkoleń specjalistycznych, a niektórzy nawet podejmują studia medyczne. Prawidłowe rozumienie znaczenia pojęcia pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz medycznych czynności ratunkowych pozwoli zrozumieć funkcjonujący w Polsce system udzielania pomocy medycznej i organizację szkolenia policjantów w tym zakresie.

Definicje te wyjaśnia ustawa z 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. z 2019 r. poz. 993, z późn. zm.).

PIERWSZA POMOC

Pod pojęciem pierwszej pomocy należy rozumieć czynności wykonywane przez przygodnych świadków zdarzenia wobec osoby znajdującej się w stanie zagrożenia zdrowia lub życia. Czynności te są oparte na prostych schematach postępowania z wykorzystaniem (lub bez) powszechnie dostępnego sprzętu medycznego (środki ochrony osobistej, środki opatrunkowe), również z użyciem zewnętrznego zautomatyzowanego defibrylatora (A.E.D.). Wśród nich wymienić można: zabezpieczenie miejsca zdarzenia, prostą ocenę czynności życiowych (przytomność, oddech), tamowanie krwotoków, prowadzenie resuscytacji krążeniowo-oddechowej czy ułożenie w pozycji bocznej. Co istotne, obowiązek prawny udzielania pierwszej pomocy, wynikający z art. 162 kodeksu karnego, jest powszechny, bez względu na posiadaną w tym zakresie wiedzę i umiejętności.

Mając na uwadze odstęp czasowy od zaistnienia stanu zagrożenia życia do momentu uzyskania zaawansowanej pomocy medycznej oraz uwarunkowania biologiczne, prawidłowe rozpoznanie stanu poszkodowanego, wdrożenie adekwatnego działania (w tym zautomatyzowanej defibrylacji) w ramach pierwszej pomocy stanowią najważniejsze ogniwa tzw. łańcucha przeżycia (ryc. 1) i znacząco wpływają na rokowania.

MEDYCZNE CZYNNOŚCI RATUNKOWE

Zaawansowaną formą pomocy medycznej w warunkach przedszpitalnych realizowaną przez jednostki systemu (zespoły ratownictwa medycznego) są medyczne czynności ratunkowe wykonywane przez wybranych przedstawicieli zawodów medycznych. Zakres świadczeń wykonywanych przez lekarzy, pielęgniarzy i ratowników medycznych w ramach obowiązków zawodowych określają przepisy regulujące wymienione profesje. Uprawnienia do wykonywania medycznych czynności ratunkowych nabywa się jedynie w toku kształcenia zawodowego. Zatem nie ma możliwości uzyskania tytułu ratownika medycznego po ukończeniu choćby wielogodzinnego, rozbudowanego kursu lub szkolenia.

KWALIFIKOWANA PIERWSZA POMOC

Swoistym łącznikiem między pierwszą pomocą i medycznymi czynnościami ratunkowymi jest poziom kwalifikowanej pierwszej pomocy. Zakres czynności określa tu ustawa o państwowym ratownictwie medycznym i obejmuje prowadzenie resuscytacji krążeniowo-oddechowej, przyrządowej i bezprzyrządowej, tlenoterapię, tamowanie krwotoków, zaopatrywanie ran i stabilizację urazów, zapewnienie komfortu termicznego, psychicznego i postępowanie przeciwwstrząsowe, metody ewakuacji oraz przeprowadzanie segregacji medycznej podczas zdarzeń masowych. Czynności te wykonywane są przez ratowników, tj. osoby zdolne do czynności prawnych, posiadające odpowiedni stan zdrowia, które ukończyły minimum 66-godzinne szkolenie w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy zakończone pozytywnie zaliczonym egzaminem. Ratowników najczęściej możemy spotkać w strukturach jednostek współpracujących z systemem, tj. w Państwowej Straży Pożarnej, w Ochotniczej Straży Pożarnej, w Policji, w jednostkach ochotniczych (GOPR, WOPR, TOPR, PCK).

O ile pierwsza pomoc i medyczne czynności ratunkowe rozumiane są raczej intuicyjnie, to interpretacja kwalifikowanej pierwszej pomocy może niekiedy sprawiać trudności. Często błędnie ratowników (w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy) określa się mianem ratowników medycznych. Kursy kwalifikowanej pierwszej pomocy nazywa się kursami ratownictwa medycznego. Prawidłowe rozumienie wyjaśnionych pojęć, znajomość zakresu wykonywanych czynności oraz wiedza w zakresie zasad zdobywania poszczególnych uprawnień wydają się być istotne z punktu widzenia położonych oraz osób zajmujących się doskonaleniem zawodowym policjantów. ■

st. sierż. WIKTOR FEDORCZUK

Wydział Doboru i Szkolenia KWP we Wrocławiu

Cichy zabójca

Sezon grzewczy w pełni. Polacy na wiele sposobów zaczęli dogrzewać swoje domy i mieszkania. Problem w tym, że nie wszyscy robią to zgodnie z zasadami.

Uszkodzone urządzenia grzewcze i zapchane przewody kominowe często są bagatelizowane. A to głównie z nich wydobywa się trujący tlenek węgla, potocznie zwany czadem – cichym zabójcą. Tlenek węgla powstaje w wyniku niepełnego spalania się materiałów palnych i nie ma tu znaczenia, czy jest to węgiel, olej, drewno, czy ropa itp. Wystarczy chwila braku odpowiedniej ilości tlenu, aby zabójczy gaz zebrał

ŚMIERTELNE ŻNIWO.

Statystyki pokazują, że z roku na rok liczba ofiar zatrucia tlenkiem węgla stale wzrasta. Jak pokazują badania, które przeprowadzono na zlecenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, aż 41 proc. naszych rodaków uważa, że w sytuacji zagrożenia potrafi rozpoznać czad i w porę zareagować. Wielu użytkowników piecyków gazowych twierdzi, że ta kwestia ich nie dotyczy i są w stanie zapanować nad sytuacją. Nic bardziej mylnego – organizm ludzki nie jest w stanie wyczuć tlenku węgla, ponieważ jest to gaz bezbarwny, bezwonny i nie ma smaku. Nie zdają sobie sprawy z powagi problemu, któremu przecież można łatwo zapobiec. Wystarczy dbać o prawidłowe działanie urządzeń grzewczych i zamontować w mieszkaniu certyfikowany czujnik tlenku węgla. Inwestycja rzędu około 130 złotych może uratować życie.

OBJAWY

Zatrucia tlenkiem węgla często przypominają zachorowanie na grype: bóle i zawroty głowy,

nudności, duszność, drgawki, wymioty, problemy z oddychaniem, osłabienie, przyspieszenie czynności serca i oddychania, senność. W sezonie wzmożonych infekcji przeziębienia i grypy takie objawy mogą wprowadzić w błąd, który w indywidualnej diagnozie będzie nieodwracalny z uwagi na szybką reakcję organizmu zatrutego śmiertelnym gazem.

W razie stwierdzenia, że doszło do zatrucia organizmu tlenkiem węgla, należy niezwłocznie wykonać podstawowe

CZYNNOŚCI RATUJĄCE ŻYCIE.

Po pierwsze w pomieszczeniu otworzyć wszystkie drzwi i okna, wyprowadzić osobę zatrutą z dala od źródła gazu, najlepiej na świeże powietrze. Upewnić się, że nie grozi nam zatrucie lub wybuch. Następnie konieczne wezwać odpowiednie służby ratunkowe, dzwoniąc pod numer 112. Po czym sprawdzić, czy chory jest przytomny i czy oddycha. Jeśli nie oddycha, bezzwłocznie rozpocząć resuscytację krążeniowo-oddechową (30 uciśnień klatki piersiowej i 2 oddechy zastępcze) i kontynuować do czasu przybycia pomocy. Pierwsza, szybka pomoc

w sytuacji zagrożenia życia przy zatruciu tlenkiem węgla jest bardzo ważna. Jeśli pomoc nie nadejdzie bezzwłocznie, osoba zatruta umrze. Gdy zatrucie ma charakter ostry, niezbędną jest

TLENOTERAPIA.

W medycynie istnieją dwa sposoby prowadzenia leczenia tlenem.

Pierwszy sposób: oddychanie 100-procentowym tlenem pod normalnym ciśnieniem atmosferycznym. Pacjent oddycha 100-procentowym tlenem przez specjalną maskę.

W niektórych przypadkach konieczna jest intubacja i podłączenie do aparatury wspomagającej oddychanie. Krótkotrwałe stosowanie 100-procentowego tlenu do oddychania zazwyczaj nie powoduje występowania negatywnych następstw.

Drugi sposób to oddychanie 100-procentowym tlenem pod ciśnieniem 3 atmosfer w komorze hiperbarycznej. Pacjent jest zamknięty w specjalnej kapsule, która zawiera 100-procentowy tlen pod zwiększonym ciśnieniem. Pozwala to na przyspieszenie procesu eliminacji tlenku węgla z krwi i szybsze niż przy oddychaniu 100-procentowym tlenem przywrócenie zdolności hemoglobiny do jego transportu. Zwykle metoda ta znajduje zastosowanie w umiarkowanych oraz ciężkich zatruciach CO.

Zatrucie tlenkiem węgla może wyrządzić wiele szkód i nieodwracalnych zmian w naszym organizmie, a w najgorszym przypadku prowadzi do śmierci. Warto więc zastanowić się nad corocznym przeglądem i odpowiednią eksploatacją urządzeń grzewczych, zanim będzie za późno. ■

asp. TOMASZ ŁABYS
ratownik medyczny, specjalista
Wydziału Kadr i Szkolenia KWP zs. w Radomiu

zdj. Paweł Pietrukaniec

Suwalski dzielnicowy

Służy w Policji od 2006 roku, na początku w KRP III w Warszawie, a od niemal 8 lat w komendzie miejskiej w Suwałkach jako dzielnicowy na Osiedlu Północ, na którym się wychował. Osiedle, jedno z najstarszych w Suwałkach, to głównie wieżowce, dlatego asp. Paweł Marcówka jest dzielnicowym dla 9 tys. mieszkańców.

— **C**hyba zawsze miałem potrzebę pomagania, bo gdybym miał tylko potrzebę służyć, zostałbym pewnie w wojsku. Policja łączyła te dwa elementy, na których mi zależało. Jesteśmy dla społeczeństwa, zawsze staramy się pomóc. A najważniejsze, że możemy pomóc – mówił asp. Paweł Marcówka, wyróżniony w XII edycji Ogólnopolskiego Konkursu „Policjant, który mi pomógł”. Konkursowi zorganizowanemu przez Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” IPZ patronuje Komendant Główny Policji, który podczas Centralnych Obchodów Święta Policji zwrócił się do pięciu wyróżnionych (ze 110 nadesłanych zgłoszeń w 2019 r.) funkcjonariuszy: – Ta statuetka z anielskimi skrzydłami to nie jest tylko symbol. To naprawdę pokazanie waszego podejścia do drugiego człowieka, zrozumienia jego krzywdy i wzorowej realizacji policyjnej misji pomagamy i chronimy. Jestem dumny z tego, że kieruję formacją, w której służą ludzie tacy jak wy.

W uroczystym spotkaniu w Komendzie Głównej Policji z wyróżnionymi funkcjonariuszami uczestniczyli: Jarosław Zieliński, ówczesny sekretarz stanu w MSWiA, Komendant Główny Policji gen. insp. dr Jarosław Szymczyk, wraz z zastępcami nadinsp. Dariuszem Augustyniakiem i nadinsp. Kamilem Brachą, komendanci wojewódzcy Policji w Białymstoku, Gdańsku i z siedzibą w Radomiu oraz przedstawiciele duchowieństwa z ks. bp. gen. bryg. dr. Józefem Guzdkiem i abp prof. dr. hab. Jerzym (Pańkowskim) na czele. Renata Durda, kierownik Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” przypomniała, że początek konkursu „Policjant, który mi pomógł” rozpoczął się właśnie w Suwałkach.

– Zaczęliśmy 12 lat temu od skopiowania pomysłu suwalskiego. Podjęliśmy tę inicjatywę na całą Polskę, a teraz spotykamy się tutaj. Bardzo się cieszę – powiedziała podczas spotkania Renata Durda.

POMOC I WSPARCIE

Istotą konkursu „Policjant, który mi pomógł” jest wyróżnienie funkcjonariuszy, którzy charakteryzują się wyjątkowym profesjonalizmem, niosą pomoc osobom pokrzywdzonym przemocą domową i są zaangażowani w budowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy, ale przede wszystkim dają pomoc i wsparcie w trudnej sytuacji. W sytuacji, która często wydaje się bez wyjścia, jak w przypadku krzywdzonej 17-latkę z Suwałk. – Sprawa była bardzo trudna, ale uparłem się, żeby pomóc – mówi asp. Paweł Marcówka.

(...) Do Centrum Ochrony Dziecka skierowana została przez dzielnicowego Pawła Marcówkę dziewczynka, która doznawała przemocy ze strony swojego ojca. Dziewczynka straciła matkę w wieku 3 lat. Dzielnicowy wszczął procedurę Niebieskiej Karty, skierował wniosek do sądu rodzinnego. (...) Macocha dziewczynki odwróciła się od dziecka (...). Dziewczynka była załamana, opuszczona, odrzucona i zdradzona. Brakuje jej akceptacji rodziny (...). Dzielnicowy często z nią rozmawiał, wspierał, motywował do skorzystania z pomocy psychologicznej (...). Dziewczynka wyznała, że dzielnicowy był jedyną osobą, która jej wierzyła, zachowała się wobec niej opiekuńczo i interresowała się jej losem (...). I choć ma poczucie, że straciła rodzinę, to zyskała

pomoc i wsparcie policjanta (...)

– napisał w zgłoszeniu konkursowym przedstawiciel Centrum Ochrony Dziecka Fundacji EGO.

NIESTĘPLIWI

Służba w Policji sprawia mu dużą satysfakcję. Jako dzielnicowy ceni sobie możliwość pójścia bezpośrednio do danej osoby w inny sposób niż w zespole patroloво-intwencyjnym.

– Tu ta interwencja trwa dłużej. Dopóki jest chęć do tej pracy i widzę, że dają poczucie bezpieczeństwa mieszkańcom i dziękują za moją pracę, to chcę dalej tam pracować i robić dalej to, co lubię – mówi wyróżniony policjant.

Mł. insp. Adam Miezińko, komendant miejski Policji w Suwałkach tak mówi o wyróżnionym policjancie: – Paweł jest zapalonym sportowcem, biegaczem i tak jak jest nieustępliwy w sporcie, tak nieustępliwy jest w służbie. Dąży uparcie do postawionego sobie celu.

Paweł Marcówka po służbie lubi spędzać jak najwięcej czasu z synami (7 i 4 lata), z którymi biega, jeździ na rowerze i podróżuje. Od dwóch lat intensywnie trenuje biegi ekstremalne, w terenie, z obciążeniami. Obecnie przygotowuje się do udziału w mistrzostwach świata w półmaratonie w Gdyni w 2020 roku i zaczął trenować kick-boxing.

Drugim jego żywiołem jest woda – nurkuje. Zaczynał od ratownictwa w WOPR. Podróże i sport pozwalają mu przemyśleć wiele spraw. – Pod wodą człowiek słyszy tylko swoje myśli. Tak samo jak się biegnie przez ileś godzin, żeby nie myśleć o tym, ile dystansu zostało, myśli się o pracy i o rodzinie. Ważne, żeby być opanowanym, a powoli wszystko się da rozwiązać – mówi asp. Paweł Marcówka. ■

IZABELA PAJDAŁA
zdj. autor

90 LAT TEMU

Styczeń 1930

• Komenda Główna PP rozpoczęła działania organizacyjne nad zaopatrzeniem funkcjonariuszy służb kryminalnych oraz interwencyjnych w pancerze ochronne krajowej produkcji. W jednej z hut górnośląskich zamówiono już odpowiednią stalową blachę, której nie przebiję pocisk wystrzelony z pistoletów i rewolwerów kalibru 9 mm (np. Parabellum, Nagant) oraz 7,63 mm (np. Mauser), z odległości 10 metrów.

• W jednostkach terenowych PP najniższego szczebla rozszerza się akcja oświatowa mająca na celu umożliwienie posterunkowym uzupełnienia wykształcenia z zakresu szkoły podstawowej. Ostatnio kursy dokształcające, obejmujące program nauczania z klas IV i V rozpoczęto w posterunkach PP w Stawiszynie i Błazkach (pow. kaliski). Kursy trwać będą 4 miesiące, koszty poniesie w całości Sejmik Powiatowy.

• Minister pracy i opieki społecznej Aleksander Prystor wręczył inspektorowej Tomanowskiej, przewodniczącej Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna” (żonie insp. Tadeusza Tomanowskiego, komendanta PP Okręgu I Warszawskiego – przyp. J.P.), urzędowe zezwolenie na otwarcie biura pośrednictwa pracy „Rodziny Policyjnej” woj. warszawskiego. Mieści się ono w Al. Jerozolimskich 12 i czynne jest codziennie (oprócz sobót, niedziel i świąt) w godz. 17–19, tel. 109-86.

6 I – Z rąk niezidentyfikowanego sprawcy poległ na służbie post. Franciszek Tomczyk (z woj. lwowskiego).

20–22 I – W Wiedniu obradował VI Zjazd członków Międzynarodowej Komisji Policji Kryminalnej. Polską policję reprezentował nadinsp. dr Leon Nagler, naczelnik Wydziału IV KG PP (Centrala Służby Śledczej). W trakcie obrad dyskutowano o stanie zagrożenia przestępczością kryminalną na świecie, koncentrując się na *zwalczaniu fałszerstwa znaków wartościowych, służących jako środki płatnicze (poza banknotami i markami)*, współpracy w zwalczaniu zjawiska handlu żywym towarem (kobietami i dziećmi), wymianie informacji o międzynarodowych przestępcach (odcisków palców, fotografii, radiotelegrafii) oraz *wydania nowego podręcznika, dotyczącego międzynarodowego współdziałania w dziedzinie policyjno-kryminalnej*.

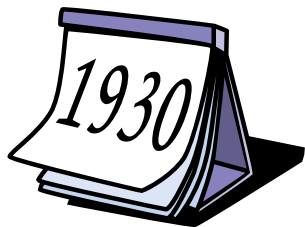
40 LAT TEMU

Styczeń 1980

• W ogłoszonym w minionym roku przez kierownictwo KW MO w Rzeszowie konkursie o tytuł „Mistrza gospodarności” zwyciężyła załoga posterunku w Czudcu. Wspólnie, w ramach konkursu, funkcjonariusze posterunku przepracowali społecznie na rzecz swojej jednostki ponad 200 godzin, porządkując teren posesji, sadząc kwiaty, wykonując wykop pod garaż, remont dachu, a także ogrodzenie.

• Licząca 10 tys. woluminów biblioteka KW MO w Białymstoku zyskała nowe lokum w oddanym do użytku budynku Komendy Miejskiej MO. Biblioteka służy swym księgozbiorem nie tylko czynnym zawodowo funkcjonariuszom oraz członkom ich rodzin, ale również emerytom i rencistom. W zbiorach znajduje się również wiele podręczników z zakresu prawa i nauk społeczno-ekonomicznych, z których korzystają studujący funkcjonariusze.

• „Alkohol a wypadki drogowe” to hasło popularnonaukowej sesji, którą zorganizowali wspólnie w Łąncucie przedstawiciele Społecz-

nego Komitetu Przeciwalkoholowego, Prokuratury Wojewódzkiej, Komendy Wojewódzkiej MO, Towarzystwa Trzeźwości Transportowców oraz Zrzeszenia Prawników Polskich z Rzeszowa i Przemysła.

• W Ustrzykach Dolnych odbyła się II Wojewódzka Spartakiada Zimowa funkcjonariuszy MO woj. krośnieńskiego. Zawodnicy rywalizowali w trzech konkurencjach: biegu biathlonowym na dystansie 7,5 km z dwoma strzelaniami z pistoletu P-64, sztafecie biathlonowej na trasie 4 x 5 km, połączonej z dwoma strzelaniami oraz dwóch przejazdach slalomu giganta. Puchar przechodni komendanta wojewódzkiego MO w Krośnie na rok 1980 otrzymała zwycięska drużyna z miejscowej KW MO.

20 LAT TEMU

Styczeń 2000

• Pierwsza w roku 2000 narada kadry kierowniczej Policji poświęcona była podsumowaniu efektów pracy formacji w roku ubiegłym oraz wytyczeniu priorytetów na okres najbliższy. W naradzie uczestniczyli: minister SWiA Marek Biernacki, wiceminister Bogdan Borusewicz, a w pierwszej części także premier RP Jerzy Buzek.

13 I – W Komisariacie Policji Warszawa-Mokotów uroczyste przekazano do użytku nowoczesne stanowisko kierowania. Zakończono w ten sposób kolejny etap prac remontowo-budowlanych prowadzonych w mokotowskiej jednostce od kilkunastu miesięcy. W uroczystości uczestniczyli m.in.: minister spraw wewnętrznych i administracji Marek Biernacki, prezydent Warszawy Paweł Piskorski, komendant główny Policji nadinsp. Jan Michna oraz przedstawiciele samorządu lokalnego.

15 I – Sierż. sztab. Dariusz Dąbrowski, przewodnik psa służbowego z Wydziału Prewencji i Ruchu Drogowego w KWP w Ilawie, zginął tragicznie podczas wykonywania obowiązków służbowych. Uczestnicząc w pościgu za kłusownikami ryb na jeziorze Jeziorak, na skutek załamania się lodu wpadł do wody. Pomimo podjętej akcji ratowniczej 32-letni sumienny i wzorowy policjant utonął. Pośmiertnie awansowany został na stopień młodszego aspiranta.

27 I – Krakowscy policjanci odzyskali dzieła sztuki skradzione z Biblioteki Jagiellońskiej, stanowiące część tzw. Berlinki, czyli Pruskiej Biblioteki Państwowej. Ich miejsce ukrycia ustaliła specjalna grupa zajmująca się ściganiem złodziei dzieł sztuki, powołana przez małopolskiego komendanta wojewódzkiego Policji.

27 I – Komendant główny Policji nadinsp. Jan Michna podpisał porozumienie o współpracy z Instytutem Medycyny Pracy w Łodzi, reprezentowanym przez dyrektora IMP prof. dr. hab. Konrada Rydzyńskiego. Celem porozumienia, podpisanego na 5 lat, jest współdziałanie w zakresie monitorowania wpływu warunków pracy na stan zdrowia funkcjonariuszy i pracowników Policji oraz wypracowania skutecznych metod profilaktycznych.

27–28 I – W międzynarodowym Centrum Szkoleń Specjalistycznych Policji w Legionowie odbyła się konferencja szefów policji kryminalnych krajów środkowoeuropejskich. Wzięli w niej udział przedstawiciele ministerstw spraw wewnętrznych oraz policji i milicji Litwy, Ukrainy, Białorusi, Rosji, Słowacji, Węgier i Niemiec. W toku obrad dyskutowano m.in. nad udoskonaleniem istniejących kanałów komunikacji oraz rozszerzeniem możliwości wykorzystania analizy kryminalnej. ■

JERZY PACIORKOWSKI
BEH-MP KGP

(Więcej informacji historycznych czytaj na stronie: www.hit.policja.gov.pl)

Policyjny znak pamięci

28 listopada 2019 roku w Katowicach w Centrum Edukacyjnym Instytutu Pamięi Narodowej – „Przystanek Historia” odbyła się promocja książki *Policja Państwowa w powiecie zawierciańskim 1927–1939. Struktury, działalność, wojenne i powojenne losy funkcjonariuszy*. Autorem tej publikacji jest śp. Marcin Kania, zmarły w 2015 roku pracownik Oddziału IPN w Katowicach oraz wieloletni wolontariusz Katowickiego Oddziału Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r.

SPOTKANIE W IPN

Gospodarzem wydarzenia był dr Andrzej Sznajder, dyrektor Oddziału IPN w Katowicach. Gośćmi honorowymi byli rodzice śp. Marcina Kani – państwo Barbara i Bronisław. Na zaproszenie organizatora w promocji wzięła udział delegacja Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. z siedzibą w Katowicach i Katowickiego Oddziału OSRP 1939 r., z prezes Teresą Bracką i przewodniczącym oddziału Bolesławem Piątkiem na czele. Wśród zaproszonych gości byli m.in. członkowie OSRP 1939 r., funkcjonariusze Policji, pracownicy naukowcy IPN, nauczyciele historii oraz uczniowie katowickich szkół.

Wydarzenie rozpoczął wspomnieniem o śp. Marcinie Kani Jan Kwaśniewicz, naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Katowicach.

Podczas spotkania odbył się panel dyskusyjny poświęcony książce, który poprowadził prof. Adrian Jusupović z Instytutu Historii PAN z udziałem: nadkom. Krzysztofa Musielaka – dyrektora Biura Edukacji Historycznej – Muzeum Policji

KGP, Michała Chlipały z Katedry Historii Medycyny UJ Collegium Medicum oraz Grzegorza Grześkowiaka – przedstawiciela Zarządu OSRP 1939 r. z siedzibą w Katowicach.

Podczas panelu omówiono publikację zrealizowaną w 2019 r. przez Ogólnopolskie Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. z siedzibą w Katowicach we współpracy z Biurem Edukacji Historycznej – Muzeum Policji KGP, Muzeum w Tarnowskich Górach czy Oddziałem IPN w Katowicach z okazji obchodów 100-lecia utworzenia Policji Państwowej. Wśród omawianych tematów nie zabrakło tych związanych z okresem niemieckiej okupacji Polski oraz z formacją, jaką była Polska Policja Generalnego Gubernatorstwa i jej funkcjonariusze, którzy byli zaprzysiężonymi żołnierzami ZWZ-AK.

KSIAŻKA

Publikacja *Policja Państwowa w powiecie zawierciańskim 1927–1939. Struktury, działalność, wojenne i powojenne losy funkcjonariuszy*, autorstwa Marcina Kani, zappełnia białe plamy w historii przedwojennej for-

macji. W dotychczasowej literaturze poświęconej miastu Zawiercie, mimo upływu wielu lat od opisywanych wydarzeń, dzieje Policji Państwowej zostały bądź to w ogóle pominięte, bądź też ukazane w formie nad wyraz szczątkowej. Celem książki jest uzupełnienie wspomnianej luki przez przedstawienie stanu organizacyjnego Policji Państwowej w powiecie zawierciańskim w latach 1927–1939, prowadzonych przez nią działań związanych z utrzymaniem porządku i zwalczaniem przestępczości, wreszcie ukazanie ludzi tworzących strukturę policji, a także zaprezentowanie ich losów – w tym przypadku także w okresie wykraczającym poza ramy czasowe formalnie wskazane w tytule. Późniejsze życiorysy byłych już funkcjonariuszy (a niejednokrotnie również ich rodzin) niemal we wszystkich przypadkach były naznaczone – w większym lub mniejszym stopniu – piętnem bycia przedwojennym „granatowym policjantem”.

WSPOMNIENIE

Śp. Marcin Kania (1970–2015) był przez wiele lat wybitnym i zasłużonym wolon-

tariuszem Katowickiego Oddziału OSRP 1939 r. Od początku swojej działalności na rzecz stowarzyszenia priorytetem uczynił propagowanie patriotyzmu, szacunku dla historii ojczyzny. Kierował działania do młodzieży szkolnej, upowszechniając historię policji II RP, wiedzę na temat udziału jej funkcjonariuszy w wojnie oraz przypominając martyrologię polskich policjantów jako ofiar terrorów nazistowskiego i komunistycznego. Przez wiele lat współpracował z władzami samorządowymi Zawiercia, inicjując obchody upamiętniające ofiary zbrodni katyńskiej. Był

autorem i współautorem opracowań naukowych, artykułów i periodyków poświęconych historii policji II RP i martyrologii jej funkcjonariuszy podczas II wojny światowej oraz w okresie Polski Ludowej. Od roku 1993 brał aktywny udział jako współorganizator ogólnopolskich obchodów rocznicowych w Katowicach przed Miejscem Pamięci Narodowej – Grobem Policjanta Polskiego, upamiętniających policjantów II RP jako ofiary zbrodni katyńskiej (kwiecień) oraz 17 września 1939 r., gdy wspomniano agresję ZSRR na Polskę.

Za wybitne zasługi w propagowaniu historii policji II RP, jak i działań w powstawaniu „policyjnych znaków pamięci”, na wniosek Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. z. w Katowicach, został uhonorowany odznaczeniami cywilnymi: przez szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Medalem „Pro Partia”, a przez przewodniczącego Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa Srebrnym Medalem Opiekuna Miejsca Pamięci Narodowej. ■

GRZEGÓRZ GRZEŚKOWIAK
zdj. IPN w Katowicach

U honorowani w Łodzi

17 grudnia 2019 roku w auli KWP w Łodzi im. nadinsp. Henryka Wardęskiego odbyło się spotkanie oplatkowe zorganizowane przez Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi, Komendę Wojewódzką Policji w Łodzi oraz organizacje kombatanckie województwa łódzkiego. Podczas uroczystości wręczono Krzyże Miednoje 1940 oraz Medale 100-lecia Powstania Polskiej Policji Państwowej.

Wśród przedstawicieli organizacji kombatanckich będących współorganizatorem spotkania należy wymienić: przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Kombatantów Mirosława Pejkę, prezesa Związku Sybiraków w Łodzi Stanisława Jurkina, prezesa Stowarzyszenia Misji Pokojowych ONZ Eugeniusza Liperta, prezesa ŚZZAK Środowisko „Jodła” Tadeusza Bratka, komendanta Obwodu Łódzkiego POW mjr. Tomasza Paprockiego, dowódcę Okręgu Związku Strzeleckiego „Strzelec Rzeczypospolitej Polskiej” gen. ZS Wiesława Kubika oraz prezesa Stowarzyszenia Polaków Represjonowanych przez III Rzeszę Edwarda Jamrozika.

Uroczystość zgromadziła wielu znamienitych gości i przyjaciół środowiska rodzin policyjnych, wśród których byli: posłowie na Sejm RP Tomasz Trela i Tadeusz Woźniak, wojewoda łódzki Tobiasz Bocheński, komendant wojewódzki Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński, dyrektor Biura Komunikacji Społecznej KGP insp. dr hab. Iwona Klonowska, kapelan Wojewódzkiego Ośrodka Duszpasterskiego Policji w Łodzi ks. ppor. Jacek Syjud, wicemarszałek województwa łódzkiego Robert Baryła, wiceprezydent Łodzi Małgorzata Moskwa-Wodnicka, przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi Marcin Gołaszewski, radna Rady Miejskiej w Łodzi Agnieszka Wieteska, przewodniczący Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ Solidarność Waldemar Krenc, wicedyrektor Centralnej Biblioteki Wojskowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego Maksymilian Sokół-Potocki, przedstawiciele służb mundurowych i kombatancki.

Podczas uroczystości wręczono Krzyże Miednoje 1940 oraz Medale 100-lecia Powstania Polskiej Policji Państwowej. Krzyż Miednoje 1940 to odznaczenie przyznawane przez prezesa Stowarzyszenia oraz Kapitułę Krzyża osobom wyróżniającym się w kultywowaniu pamięci o funkcjonariuszach Policji Państwowej II RP, ofiarach zbrodni katyńskiej. Z rąk komendanta wojewódzkiego Policji w Łodzi nadinsp. Andrzeja Łapińskiego oraz prezesa Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi Jarosława Olbrychowskiego krzyże otrzymali: Anna Kochaniak, Leokadia Bęben, Bogumiła Stępkowska, Krystyna Pawłowska i Bożenna Mikinka.

Medal 100-lecia Powstania Polskiej Policji Państwowej to odznaczenie ustanowione przez prezesa Stowarzyszenia w roku jubileuszu przypadającym w 2019. Jest przyznawany za pomoc w działalności Stowarzyszenia. Medal otrzymali: poseł na Sejm RP Tomasz Trela, poseł na Sejm RP Tadeusz Woźniak, komendant wojewódzki Policji w Łodzi nadinsp. Andrzej Łapiński, marszałek województwa łódzkiego Grzegorz Schreiber, komendant Straży Miejskiej w Łodzi Zbigniew Kuleta, wicedyrektor CBW im. Marszałka Józefa Piłsudskiego Maksymilian Sokół-Potocki, dyrektor BKS KGP insp. dr hab. Iwona Klonowska, prezes Posiadało sp.j. Łukasz Posiadało, prezes Jamir sp. z o.o. Mirosław Sobieraj, prezes J. Kuczka i wspólnicy Józef Kuczka, Czesław Grabowski, przewodniczący Wojewódzkiej Rady Kombatanckiej Mirosław Pejka, prezes Związku Sybiraków w Łodzi Stanisław Jurkin, prezes Stowarzyszenia Kombatantów Misji Pokojowych ONZ Eugeniusz Lipert, prezes Związku Legionistów Polskich i Ich Rodzin Adam Przepałkowski, komendant Związku Strzeleckiego Strzelec RP gen. ZS Wiesław Kubik, przewodniczący Radomskiego Oddziału Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” w Łodzi Paweł Murawski. Następnie przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego NSZZP woj. łódzkiego Krzysztof Balcer udekorował Małgorzatę Kolinę Medalem 100-lecia Powstania Policji Państwowej. ■

KWP w Łodzi
zdj. Dominik Stanek

Kontrola ruchu drogowego

7 listopada ub.r. weszły w życie akty prawne zawierające regulacje dotyczące drogowej kontroli technicznej autobusów i samochodów ciężarowych oraz nowe regulacje mające usprawnić kontrolę ruchu drogowego.

Ustawa z 13 czerwca 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz.U. poz. 1466) oraz rozporządzenia do zmienionych ustaw zawierają regulacje służące pełnemu wdrożeniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/47/UE z 3 kwietnia 2014 r. w sprawie drogowej kontroli technicznej zdolności do ruchu drogowego pojazdów użytkowych poruszających się w Unii oraz uchylającej dyrektywę 200/30/WE. Regulacje te zawarto m.in. w rozporządzeniach Ministra Infrastruktury z 31 października 2019 r. w sprawie programów szkolenia i warsztatów dla kontrolujących przeprowadzających szczególnie drogowe kontrole techniczne oraz wzorów zaświadczeń potwierdzających ich ukończenie, z 5 listopada 2019 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie wyposażenia mobilnej stacji kontroli drogowej oraz wyznaczonego punktu przeprowadzania kontroli drogowej i przyrządów kontrolno-pomiarowych w nich stosowanych.

NOWE REGULACJE DOTYCZĄCE KONTROLI RUCHU DROGOWEGO

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 5 listopada 2019 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz.U. poz. 2141) również wdraża część postanowień wymienionej dyrektywy, a także wprowadza nowe regulacje mające usprawnić kontrolę ruchu drogowego.

W § 2 ust. 6 zezwolono na ustawienie radiowozu w miejscach zabronionych, pod warunkiem że nie zagraża to bezpieczeństwu ruchu drogowego. Jest to potrzebne przy prowadzeniu czynności kontrolnych realizowanych w miejscach i na odcinkach dróg, na których występuje zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, zgłoszonych w ramach Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, jak również ustalonych na podstawie analiz statystycznych.

Zgodnie z § 4 ust. 5 policjanci uczestniczący w działaniach kontrolnych sprawdzających stan trzeźwości kierowców (np. w ramach akcji „Trzeźwe poranki”) nie są zobowiązani do każdorazowego przedstawiania się. Wystarczy, że zostanie podana przyczyna zatrzymania. Jednak na żądanie kontrolowanego funkcjonariusz musi pokazać legitymację.

W tym samym paragrafie w ust. 7 wprowadzono nowe przypadki wpuszczania uczestnika ruchu do radiowozu. Pierwszy, to umożliwienie bezgotówkowego opłacenia grzywny nałożonej mandatem

karnym, np. za pomocą karty płatniczej. Kolejny, to przeciwdziałanie próbie ucieczki osoby kontrolowanej, jeśli zachodzi takie podejrzenie. Trzecią koniecznością jest przetransportowanie osoby, która znalazła się na drodze w miejscu zagrażającym jej zdrowiu lub życiu w miejscu dla niej bezpiecznym. Rozszerzono możliwość kierowania kontrolowanym pojazdem przez kontrolującego. § 11 pkt 2 zezwala na to również w sytuacji podejrzenia, że kierujący jest w stanie nietrzeźwości, po spożyciu alkoholu lub innego środka odurzającego.

Od 1 stycznia 2020 roku funkcjonariusz kontrolujący pojazd będzie dokonywał odczytu wskazań licznika i wprowadzenia wartości do systemu CEPIK. O tej zmianie mówi § 12 rozporządzenia, zgodnie z którym kontrolujący może sprawdzić wskazania drogomierza także w pojeździe holowanym lub przewożonym. W rozporządzeniu uregulowano również procedurę zerwania plomby, jeśli zajdzie potrzeba fizycznego sprawdzenia przewożonych odpadów. W § 14 rozporządzenia MSWiA przeczytamy, że kontrolujący po zerwaniu i założeniu plomby zastępczej sporządza protokół, który otrzymuje kierujący pojazdem. Ważne, by w protokole był wpisany nr plomby zastępczej.

REGULACJE W PRZEPISACH O TRANSPORCIE DROGOWYM

W związku z wejściem w życie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz.U. poz. 1466) zostało wydane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 5 listopada 2019 r. w sprawie kontroli przewozu drogowego (Dz.U. poz. 2145) określające wzory dokumentów stosowanych przez osoby uprawnione do kontroli przewozu drogowego, sposób przeprowadzania kontroli z zakresu przestrzegania przepisów mówiących o okresach prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerwach i czasie odpoczynku kierowcy w trakcie kontroli drogowych i w przedsiębiorstwie, jak również wymagane wyposażenie osób kontrolujących i wykaz elementów pod-

legających kontroli. Określono też rodzaj danych statystycznych, jakie w wyniku kontroli są gromadzone i rejestrowane. Wpisano tryb, sposób i wzory dokumentów wymaganych do przekazania Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego.

W rozporządzeniu nie określono natomiast wzoru decyzji administracyjnej o nałożeniu kary pieniężnej. Nie ma jednak przeszkód do wykorzystywania dotychczasowego wzoru przy nakładaniu kary pieniężnej na przewoźnika zagranicznego. Ważne jest, by zawierała ona elementy wymagane w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego.

Ponadto Główny Inspektor Transportu Drogowego został zobowiązany do zapewnienia uczestnictwa ITD w skoordynowanych działaniach międzynarodowych na obszarze UE. Zakres działań ma obejmować wstępne lub szczegółowe drogowe kontrole techniczne pojazdów użytkowych i odbywać się co najmniej raz w roku. Dodatkowo wyznaczono Głównego Inspektora do wykonywania zadań krajowego punktu kontaktowego w zakresie wspomnianych wcześniej kontroli. Natomiast komendanci wojewódzcy Policji mają przekazywać Głównemu Inspektorowi informacje, że pojazd użytkowy zarejestrowany za granicą zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub narusza wymagania ochrony środowiska, jeśli zostanie to stwierdzone podczas wstępnej lub szczegółowej kontroli drogowej.

Nowe regulacje zawarto też w art. 38 ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Istotnym zapisem jest **obowiązek posiadania protokołu z ostatniej drogowej kontroli technicznej, jeśli pojazd użytkowy miał taką przeprowadzoną**. Dotyczy to pojazdów wykorzystywanych do zarobkowego przewozu rzeczy zarejestrowanych w kraju i za granicą. ■

oprac. KRZYSZTOF CHRZANOWSKI
na podstawie materiałów z BRD KGP
zdj. Jacek Herok

Zawieszenie w czynnościach służbowych (cz. 3)

W częściach pierwszej i drugiej została omówiona instytucja obligatoryjnego i fakultatywnego zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych. W 2014 r. do art. 39 ustawy o Policji dodano ust. 2a w brzmieniu: *W razie wniesienia przeciwko policjantowi aktu oskarżenia określonego w art. 55 § 1 kodeksu postępowania karnego przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.*

Tak zwany subsydiarny akt oskarżenia pojawił się w polskim systemie prawa w 1998 roku. Początkowo był on sporadycznie wykorzystywany przez pokrzywdzonych. Jednakże w miarę upływu czasu jest on coraz bardziej obecny na salach sądowych. Autorka z ponad 13-letniego doświadczenia zawodowego pamięta, że pierwszy przypadek zastosowania subsydiarnego aktu oskarżenia wobec policjantów spotkał się z jednej strony z dużą konsternacją i wręcz niedowierzaniem, z drugiej zaś – z koniecznością zmierzenia się z tym problemem właśnie w kontekście zawieszenia w czynnościach służbowych.

KONSEKWENCJE DLA POLICJANTA

Artykuł 55 § 1 zd. pierwsze k.p.k. stanowi: *W razie powtórnego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania w wypadku, o którym mowa w art. 330 § 2, pokrzywdzony może w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadrzędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia wnieść akt oskarżenia do sądu, dołączając po jednym odpisie dla każdego oskarżonego oraz dla prokuratora.*

Trzeba pamiętać, że wniesienie subsydiarnego, czy – jak to określa sądownictwo powszechne – zastępczego aktu oskarżenia, uruchamia postępowanie karne na etapie postępowania sądowego i może, a w wielu przypadkach prowadzi, wbrew dotychczasowemu stanowisku organu wymiaru sprawiedliwości, czyli prokuratury, do skazania sprawcy.

Należy pamiętać także, że może to mieć istotne konsekwencje dla policjantów. Jakkolwiek akt oskarżenia w tych sprawach wnosi oskarżyciel posiłkowy, a nie prokurator, to jednak dotyczą one czynów ściąganych z oskarżenia publicznego, czyli z urzędu. Zapadły więc wyrok skazujący będzie dotyczył przestępstwa umyślnego, ściganego z oskarżenia publicznego, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji. Potwierdzają to orzeczenia Sądu Najwyższego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego. W ocenie Sądu Najwyższego (postanowienie z 8 lutego 2019 r. sygn. akt I DO 18/18) w polskim systemie prawnym obowiązuje zasada legalizmu, tj. ścigania przestępstw z urzędu, subsydiarny akt oskarżenia zaś jest wyjątkiem od tej zasady. Przy czym pojęcie tego wyjątku należy rozumieć nie jako uruchomienie trybu prywatnoskargowego, gdyż ten dotyczy ściśle określonych przestępstw, ale jako wyjątek od reguły działania organu państwa jako oskarżyciela. Dobitnie widać to w wyroku NSA

z 20 września 2011 r. o sygn. akt I OSK 419/11, który stwierdził: *Z konstrukcji powołanych przepisów wynika jednoznacznie, że wniesienie aktu oskarżenia przez oskarżyciela subsydiarnego nie powoduje, że zarzucany czyn utracił charakter przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego i stał się przestępstwem ściganym z oskarżenia prywatnego. Taka interpretacja powołanych przepisów prowadziłaby do błędnego rozumienia istoty subsydiarnego aktu oskarżenia. NSA, powołując się na inny wyrok, wskazał również, że: To prawo karne materialne przesądza o ciężarze gatunkowym popełnionego przez policjanta przestępstwa, nie zaś sposób wszczęcia procesu karnego w sprawach ściganych z urzędu.*

Prawidłowości takiego rozumowania nie zmienia treść § 4 art. 55 k.p.k., który przewiduje, że: *Do sprawy wszczętej na podstawie aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżyciela posiłkowego może w każdym czasie wstąpić prokurator, stając się oskarżycielem publicznym. Postępowanie toczy się wówczas z oskarżenia publicznego, a pokrzywdzony, który wniósł akt oskarżenia, korzysta z praw oskarżyciela posiłkowego, o którym mowa w art. 54.* Już chociażby sam fakt, że po przystąpieniu prokuratora do wniesionego subsydiarnego aktu oskarżenia dotychczasowy oskarżyciel staje się oskarżycielem posiłkowym, tj. podmiotem (roli procesowej) występującym tylko w przypadku, gdy mamy do czynienia z czynem ściganym z oskarżenia publicznego, przesądza o zasadności wskazanych twierdzeń.

OCHRONA POLICJANTA

Mimo powyższego ustawodawca uznał jednak za słuszne objąć funkcjonariuszy swoistą ochroną przed oskarżeniem związanym z wniesieniem subsydiarnego aktu oskarżenia. Stąd odniesienie do art. 39 ust. 2 ustawy o Policji, a więc fakultatywnego zawieszenia w czynnościach służbowych.

Jakie zatem powinności spoczywają na przełożonym, który uzna, że zachodzą podstawy do zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych? Przede wszystkim jest to typowe postępowanie administracyjne. Zatem przełożeni są obowiązani, zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a., w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Ramy tej powinności wyznacza natomiast dobro służby, o którym mowa w ust. 2 art. 39 ustawy o Policji (por. *Zawieszenie w czynnościach służbowych cz. 2 – „Policja 997” nr 11/2019*). Zatem istotne znaczenie będzie tu miała kwalifikacja prawna czynu, rodzaj naruszonego dobra, sposób i cel działania oskarżonego.

Nie oznacza to, że organ ma obowiązek lub prawo do prowadzenia postępowania w zakresie odpowiadającym postępowaniu karnemu. Informacje, które organ musi pozyskać, determinowane są odpowiedzią na pytanie nie o to, czy funkcjonariusz popełnił czyn zarzucany mu subsydiarnym aktem oskarżenia, ale czy wniesienie takiego aktu, w kontekście zarzucanego czynu ocenianego nie tylko poprzez kwalifikację, lecz także okoliczności lub cel działania, narusza dobro służby.

Oznacza to, że przełożony w sprawach osobowych nie jest obowiązany do zawieszenia w czynnościach służbowych policjanta, przeciwko któremu wniesiono subsydiarny akt oskarżenia. Jednocześnie, jeśli jeden akt oskarżenia wniesiono przeciwko dwóm funkcjonariuszom, lecz zarzucane im czyny są odmiennie kwalifikowane (np.

działanie vs. pomocnictwo), może dojść do sytuacji, gdy tylko jeden z nich zostanie zawieszony w czynnościach służbowych. Jest to wynik indywidualizacji sytuacji prawnej i faktycznej strony postępowania administracyjnego. W orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalił się bowiem pogląd, że organ ma nie tylko prawo, ale obowiązek rozpoznać sprawę w odniesieniu do zdarzeń dotyczących konkretnej strony. Zatem z faktu braku zastosowania zawieszenia w czynnościach służbowych względem jednych funkcjonariuszy nie można skutecznie wywodzić wadliwości zastosowania tej instytucji wobec drugih, nawet przy podobieństwie stanów faktycznych. Sądowa kontrola orzekania o zawieszeniu w czynnościach służbowych w przypadku wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia przeciwko policjantowi sprowadza się do badania, czy decyzja ta nie nosi cech dowolności. Oznacza to w praktyce, że sąd administracyjny nie bada celowości jej zastosowania. Jeśli więc organ udowodni wniesienie oskarżenia oraz wykaże, na czym polega naruszenie dobra służby, podważenie rozstrzygnięcia tylko w oparciu o normy słusznościowe co do zasady będzie niemożliwe.

DOBRO SŁUŻBY

Dobro służby jest pojęciem niezdefiniowanym, bardzo pojemnym znaczeniowo. Najogólniej mówiąc, to stan polegający na wykonywaniu obowiązków służbowych przez osoby spełniające wymogi określone w art. 25 ust. 1 ustawy o Policji, zwłaszcza w kontekście posiadania nieposzlakowanej opinii, a także w warunkach, w których nie budzi to sprzeciwu społecznego. Dobro służby można też tłumaczyć jako rozważenie czy pozostawienie policjanta w szeregach Policji, mimo pewnych „zawiorań” względem niego, będzie miało korzystny wpływ na wykonywanie zadań przez formację. Przy czym nie chodzi tu, jak wynika z orzecznictwa sądowego, o wykonywanie typowych zadań, lecz przede wszystkim zadań o szczególnym charakterze, których niewykonanie na skutek odsunięcia policjanta od ich wykonywania spowoduje trudne do odwrócenia skutki. Przyjmuje się, że dotyczy to w szczególności uzasadnionych przypadkach np. osób legitymujących się specjalistyczną wiedzą (kwalifikacjami zawodowymi).

WNIESIENIE AKTU OSKARŻENIA

Podstawową i najważniejszą przesłanką umożliwiającą zawieszenie w czynnościach służbowych w oparciu o art. 39 ust. 2a ustawy o Policji jest wniesienie przeciwko policjantowi subsydiarnego aktu oskarżenia. Chodzi tu o skuteczne wniesienie takiego aktu. Doręczony oskarżonemu policjantowi akt oskarżenia oznacza, że przeszedł on już etap tzw. kontroli formalnej. Jest to więc pismo procesowe pozbawione wad formalnych, nadające się do rozpoznania. Od chwili doręczenia subsydiarnego aktu oskarżenia policjant uzyskuje status oskarżonego o czyn ścigany z oskarżenia publicznego. W przypadku, gdy oskarżenie wnosi i popiera prokurator, to on na mocy art. 21 k.p.k. powiadamia przełożonych policjanta o wszczęciu przeciwko niemu postępowania karnego oraz o wniesieniu aktu oskarżenia. Kodeks postępowania karnego nie nakłada na sąd takiego samego obowiązku. Sąd powiadamia jedynie pokrzywdzonych tym samym czynem. Jednakże zgodnie z treścią § 13 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 14 maja 2013 r. w sprawie szczegółowych praw i obowiązków oraz przebiegu służby policjantów, policjant jest obowiązany poinformować w pisemnym raporcie drogą służbową przełożonego właściwego w sprawach osobowych m.in. o wszczęciu przeciwko niemu postępowania karnego. Zatem policjant jest obowiązany do poinformowania przełożonego o postawieniu go w stan oskarżenia w związku z wniesieniem subsydiarnego aktu oskarżenia.

PONOWNE ZAWIESZENIE

Najczęściej spotykaną sytuacją jest przypadek, gdy postępowanie przygotowawcze zostaje umorzone w fazie *in rem*, czyli na etapie

Przełożony w sprawach osobowych nie jest obowiązany do zawieszenia w czynnościach służbowych policjanta, przeciwko któremu wniesiono subsydiarny akt oskarżenia. Jednocześnie, jeśli jeden akt oskarżenia wniesiono przeciwko dwóm funkcjonariuszom, lecz zarzucane im czyny są odmiennie kwalifikowane (np. działanie vs. pomocnictwo), może dojść do sytuacji, gdy tylko jeden z nich zostanie zawieszony w czynnościach służbowych.

postępowania prowadzonego w sprawie, a nie przeciwko osobie. Jednakże może dojść do sytuacji umorzenia postępowania przygotowawczego przeciwko funkcjonariuszowi. Zachodzi wówczas pytanie o możliwość ponownego zawieszenia w czynnościach służbowych o ten sam czyn. Jeśli bowiem policjantowi przedstawiono zarzut o czyn umyślny ścigany z oskarżenia publicznego, to podstawą zawieszenia obligatoryjnego jest art. 39 ust. 1 ustawy o Policji. Jeżeli postępowanie przygotowawcze zakończyło się jego prawomocnym umorzeniem wobec policjanta, lecz pokrzywdzony wniósł subsydiarny akt oskarżenia (w sposób prawidłowy), a sprawa została skierowana na rozprawę, to czy istnieje prawna dopuszczalność ponownego zawieszenia w czynnościach służbowych? W ocenie autorki tak. Jakkolwiek wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia jest wszczęciem postępowania karnego, a kategoria ta jest częściowo także objęta dyspozycją ust. 1 art. 39 ustawy o Policji, to nie mniej jednak ustawodawca uznał, że wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia stanowi inną kategorię zdarzeń niż te wskazane w ust. 1. Skoro tak, to zaistnienie takiego zdarzenia jak „wniesienie przeciwko policjantowi oskarżenia określonego w art. 55 § 1 kodeksu postępowania karnego” jest podstawą ponownego zawieszenia w czynnościach służbowych. Oczywiście można wskazać, że przecież chodzi o ten sam czyn, a zatem niedopuszczalnym prawnie należałoby uznać ponowne zawieszenie. Taki argument jest zrozumiały, co nie oznacza, że zasadny. Wydaje się, że na gruncie ustawy o Policji ustawodawca rozróżnił postępowanie karne z oskarżenia publicznego (o czyn umyślny) od postępowania karnego przeciwko policjantowi oskarżonemu o przestępstwo ścigane z urzędu (umyślne). Katalizatorem zaś tego rozróżnienia jest podmiot oskarżający. Trzeba jednak pamiętać, że subsydiarny akt oskarżenia nadal dotyczy czynów publicznoskargowych. Nie można bowiem wnieść takiego aktu w sprawach prywatnoskargowych (ściganych z oskarżenia prywatnego). Wówczas oskarżyciel prywatny (a nie posiłkowy) wnosi do sądu prywatny akt oskarżenia.

Dopuszczalność prawna nie oznacza każdorazowej zasadności zawieszenia. Oznacza wyłącznie możliwość takiego działania. Stosując, zwłaszcza ponownie, instytucję zawieszenia w czynnościach służbowych, przełożony musi mieć na względzie te okoliczności, które uzasadniają jej zastosowanie z uwagi na dobro służby. Niezbędnym jest więc wykazanie związku przyczynowo-skutkowego między toczącym się postępowaniem w związku z wniesieniem subsydiarnego aktu oskarżenia a służbą. Należy pamiętać także o tym, że tak zainicjowane postępowanie sądowe toczy się według ogólnych reguł (z niewielkimi modyfikacjami), sąd karny zaś nadal ma obowiązek dochodzenia prawdy materialnej, a zapadły wyrok ma taki sam walor, jak ten wydany w obecności prokuratora. ■

mec. MAGDALENA BĘDZIEJEWSKA-MICHALSKA
radca prawny w Biurze Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej KGP

Rok 2019 w Policji obfitował w wydarzenia wyjątkowe, nawiązujące do setnej rocznicy powołania Policji Państwowej. Tak było również w przypadku imprez sportowych, turystycznych i rekreacyjnych, organizowanych przez mundurowych. Ramy naszego miesięcznika okazywały się częstokroć zbyt szczupłe, aby pomieścić relacje z wielu wydarzeń. Zawody sportowe czy rajdy turystyczne musiały ustąpić miejsca wydarzeniom rocznicowym. Dziś odnotowujemy te imprezy, które wcześniej nie znalazły się na łamach.

P.Ost.

Dla Mańka, Kaczora i Krasnala Pływacy w Szczytnie

Na warszawskiej strzelnicy Legii 8 listopada ub.r. odbyły się I Charytatywne Zawody Strzeleckie pamięci Mańka, Kaczora i Krasnala. To wskrzeszenie idei sprzed lat – pierwsze zawody poświęcone poległym antyterrorystom zorganizowano w 2012 r. Turniej, któremu patronowali: Marian Szczucki „Maniek”, Dariusz Marciniak „Kaczor” (obaj polegli podczas szturmów w Magdalence w 2003 r.) oraz Piotr Molak „Krasnal” (zginął podczas wybuchu ładunku na warszawskiej stacji benzynowej w 1996 r.) przekształcił się wkrótce w Ogólnopolskie Zawody Strzeleckie o Puchar Komendanta Głównego Policji Pamięci Poległym Policjantom w Służbie, na których bazie powstała następnie Ogólnopolska Liga Strzelecka Funkcjonariuszy, Żołnierzy i Weteranów. W 2019 r. wrócono do korzeni upamiętniając poległych kontrterrorystów. Celem zawodów było także wsparcie Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach, na której konto organizatorzy przekazali 8900 zł, pochodzące z „cegiełek” opłaconych przez wszystkich startujących. Wśród wszystkich strzelców pierwsze miejsce zajął Paweł Zbroja. W klasyfikacji pań triumfowała Anna Ploch, a w kategorii jednostek specjalnych i weteranów Jan Kot. ■

P.Ost.

W Wyższej Szkole Policji w Szczytnie 30 listopada ub.r. odbyły się Mistrzostwa Służb Mundurowych w Pływanii. Zawody przeprowadzono na pływalni o długości 25 m. Mundurowi w liczbie 170 zawodników startowali z podziałem na kobiety i mężczyzn w czterech kategoriach wiekowych wszystkimi stylami na dystansach 50 i 100 m oraz 200 m dowolnym (kobiety) i 400 m dowolnym (mężczyźni). Zorganizowano także sztafetę 4 x 50 m stylem dowolnym. Jak widać wymienienie samych tylko złotych medalistów w poszczególnych biegach i kategoriach zajęłoby całą kolumnę w naszym miesięczniku, na co – niestety – nie ma miejsca. Wszystkie wyniki można znaleźć w odnośniku na stronie WSPol. w Szczytnie.

W sztafecie 4 x 50 m triumfowała drużyna Żandarmerii Wojskowej przed Szkołą Główną Służby Pożarniczej w Warszawie i Komendą Wojewódzką PSP w Katowicach. Po podliczeniu punktów z wszystkich konkurencji okazało się, że najlepszym zawodnikiem mistrzostw został Dawid Szulich z Żandarmerii Wojskowej, a najlepszą zawodniczką Agnieszka Burdelak, do niedawna w Policji, obecnie również z ŻW. Wśród reprezentantów Policji najlepsi byli: Damian Iwaniuk i Katarzyna Kowalczyk z Reprezentacji Polskiej Policji w Pływanii.

W klasyfikacji generalnej wszystkich służb pierwsze miejsce zdobyła Reprezentacja Policji w Pływanii przed KW PSP w Katowicach i KW PSP w Łodzi. W klasyfikacji policyjnej pierwsze miejsce oczywiście dla Reprezentacji Polskiej Policji w Pływanii, drugie dla KWP we Wrocławiu, a trzecie dla KWP w Krakowie. ■

P.Ost.

Główna Policji – 6 czerwca ub.r. i Komenda Główna Straży Granicznej – 19 września ub.r. Listopadowemu turniejowi towarzyszyła gala kończąca tegoroczną ligę, którą przygotowała KGP.

Zwycięzcą trzeciego etapu ligi został Grzegorz Hyra z Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Katowicach. Drugie miejsce zajął Grzegorz Orłowski, reprezentujący Służbę Ochrony Państwa, a trzecie Adam Hetman ze Szkoły Policji w Katowicach. Wśród pań kolejność była następująca: 1. Agnieszka Szymanik z trzeciego zespołu Komendy Stołecznej Policji, 2. Dorota Dyjceńska z SOP, 3. Irmina Sikora-Kołodziej z Centrum Szkolenia Straży Granicznej

Liga Strzelecka – podsumowanie

Na strzelnicy KGP przy ul. Iwickiej w Warszawie 28 listopada ub.r. pod patronatem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji odbył się trzeci etap VI Ogólnopolskiej Ligi Strzeleckiej

Funkcjonariuszy, Żołnierzy i Weteranów. Gospodarzem trzecich zawodów była Służba Ochrony Państwa. Przypomnijmy, że wcześniejsze etapy strzeleckich zmagani przygotowały: Komenda

Mielno 2019

W dniach 27–29 listopada ub.r. odbyły się XVI Halowe Mistrzostwa MSWiA w Piłce Nożnej „Mielno 2019”. Spośród siedemnastu rywalizujących drużyn najlepszy okazał się zespół Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej. Drugie miejsce zajęła Reprezentacja Polskiej Policji w Piłce Nożnej Mężczyzn, występująca pod szyldem KGP, a trzecie drużyna KWP w Łodzi. Puchar Fair Play otrzymali piłkarze z KWP w Lublinie. ■

P.Ost.

Strzelały szkoly

24 i 25 października ub.r. w Szkole Policji w Słupsku zorganizowano IX Otwarte Międzynarodowe Mistrzostwa Jednostek Szkoleniowych Służb Mundurowych w Strzelaniu. W klasyfikacji drużynowej zwyciężyła SP w Słupsku. Drugie miejsce zajęli strzelcy z Centrum Szkolenia Straży Granicznej w Kętrzynie, a trzecie zawodnicy Centralnego Ośrodka Szkolenia SG w Koszalinie. Indywidualnie pierwsze miejsce zdobył Roman Jagielski z SP w Słupsku. Za nim uplasował się Sylwester Siembruch, także ze Słupska, a trzecie miejsce wywalczył Andrzej Dzieszkiwicz CSSG w Kętrzynie. Najcelniejszym zagranicznym zawodnikiem został Verdan Zaksek z Akademii Policji Chorwackiej w Zagrzebiu. Najlepszą zagraniczną drużyną okazała się reprezentacja Narodowej Szkoły Policji w Périgueux we Francji, która w klasyfikacji generalnej zajęła czwarte miejsce. ■

P.Ost.

nej w Kętrzynie. Najcelniejszym weteranem listopadowych zawodów był Grzegorz Orłowski z SOP. Za nim uplasowali się kolejno: Dariusz Przasnek z zespołu KSP II i Łukasz Dzwonkowski z SOP. Drużynowo triumfowali strzelcy z OISW w Katowicach, drugie miejsce zajęli funkcjonariusze SOP, a trzecie członkowie zespołu KSP I.

Po trzech rundach zawodów indywidualnym zwycięzcą VI Ogólnopolskiej Ligi Strzeleckiej Funkcjonariuszy, Żołnierzy i Weteranów został Grzegorz Orłowski z SOP. Na drugim stopniu podium stanął Grzegorz Hyra z OISW w Katowicach, a na trzecim Maciej Mikołajczuk z zespołu KSP I. Najcelniejszą kobietą całej ligi została Agnieszka Szymanik z KSP III. Drugie miejsce wywalczyła Aleksandra Rudnik z KMP w Bydgoszczy, a trzecią lokatę zdobyła Izabela Krypiak z OISW w Katowicach. Wśród weteranów niepokonany pozostał zwycięzca open – Grzegorz Orłowski z SOP. Drugie miejsce zdobył Dariusz Przasnek z KSP II, a trzecie Marcin Sularz z zespołu KWP w Kielcach I. Drużynowym zwycięzcą ubiegłorocznych zmagani została reprezentacja OISW w Katowicach. Na drugim miejscu znalazła się drużyna SOP, a na trzecim zespół KSP I. ■

tekst i zdjęcia PAWEŁ OSTASZEWSKI

Rajdy resortowych turystów

POGÓRZE ROŻNOWSKIE 2019

Pod honorowym patronatem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji od 16 do 22 czerwca ub.r. odbywał się rajd turystów wywodzących się z formacji podległych resortowi. W skład Komitetu Honorowego Rajdu weszli m.in.: Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji oraz Prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Imprezę przygotował Komitet Organizacyjny, w którym pierwsze skrzypce grał komandor rajdu ppłk SG w st. spocz. Mariusz Skrzyński. Przez kilka dni 232 turystów przemierzało szlaki Pogórza Rożnowskiego. W szranki stanęło 16 drużyn pieszych i jedna rowerowa. Baza 48. Ogólnopolskiego Rajdu Górskiego „Szlakami Obrońców Granic – Pogórze Rożnowskie 2019” zlokalizowana była w Bartkowej-Posadowej nad jeziorem Rożnowskim. Turyści podczas wędrówek zwiedzali zabytki regionu. Przy baczówce na Jamnej ppłk SG Joanna Hybińska z Ośrodka Szkoleń Specjalistycznych SG w Lubaniu, która jest wojewódzkim koordynatorem ratownictwa medycznego, przeprowadziła instruktaż udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej. Na przystani ośrodka Stalownik, gdzie była baza imprezy, odbył się pokaz ratownictwa wodnego, który pod kierunkiem prezesa Zarządu Sądeckiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego Dariusza

Gerhardta przygotowali jego członkowie. Podczas powrotu z jednej z tras członkowie Koła nr 8 przy KSP Klubu Górskiego „Orły” wraz z pogranicznikami z drużyny „Szarotki” z Karpackiego Oddziału SG w Nowym Sączu posprzątały cmentarz wojenny nr 356 z I wojny światowej w Bartkowej-Posadowej.

W punktacji ogólnej rajdu liczyły się lokaty uzyskane w: konkursie piosenki rajdowej, sprawdzianie wiedzy o terenie oraz tradycji Straży Granicznej i Policji, konkursie strzeleckim oraz egzaminie z topografii. Ponadto oceniane było godło drużyny, posiadanie apteczki i właściwego ubioru. W konkursie piosenki zwyciężyła drużyna „Boby” z KPP w Drawsku Pomorskim. Nagrodę publiczności zdobyła

► drużyna „Plessino” z Pszczyny. Najlepszą wiedzą z zakresu krajoznawstwa i historii służb mundurowych wykazał się Sebastian Moś z „Fregaty”, działającej przy Morskim Oddziale SG w Gdańsku. Andrzej Kilichowski z Koła PTTK „Bobry” z KPP w Drawsku Pomorskim miał za to najcelniejsze oko na strzelnicę. Dziecięcą konkurs strzelecki wygrała Weronika Maszer z Koła nr 8 – Klubu Górskiego „Orły”. Ostatecznie pierwsze miejsce w rajdzie zajęli i tym samym zdobyli trofeum główne, czyli Statuetkę Pogranicznika, turyści z Koła PTTK „Fregata 2000” z MOSG w Gdańsku. Drugie miejsce wywalczyli członkowie Koła PTTK „De-Ptaki” z Oddziału Gdańskiego PTTK, a trzecie wędrowcy z Koła PTTK „Ramię w ramię” z KWP w Białymstoku.

Równocześnie z rajdem pieszym odbył się Rajd Turystyki Motorowej „Turyści Motorowi na Pogórzu Rożnowskim”. ■

SZKLARSKA PORĘBA 2019

XXVII Ogólnopolski Rajd Górski Służb Mundurowych resortu spraw wewnętrznych „Szklarska Poręba 2019” odbywał się od 24 do 28 września ub.r. Honorowy patronat nad imprezą objęli m.in.: Komendant Główny Policji, Komendant Główny SG, Prezydent Federacji Służb Mundurowych RP, Prezydent Sekcji Polskiej IPA, Przewodniczący Zarządu Głównego NSZZP oraz Prezes Zarządu Głównego PTTK.

Komandorem rajdu, w którym uczestniczyło 420 osób, był – po raz dwudziesty –

podinsp. w st. spocz. Grzegorz Serbakowski. Turyści wędrowali po szlakach zarówno Gór Izerskich, jak i Karkonoszy. Podczas imprezy odbyły się: turniej strzelecki, konkurs rzutu lotkami, festiwal piosenki rajdowej, sprawdzian wiadomości krajoznawczych, konkurs rzutu woreczkiem do celu oraz Dziecięca Olimpiada Sportowa. Pierwsze miejsce w zawodach strzeleckich z broni krótkiej zajął Mariusz Sacharzewski z drużyny „Komando Bimber” z Białegostoku, a w turnieju z broni długiej Jacek Siek z drużyny „De-Ptaki” z Gdańska. Pierwsze miejsce w konkursie piosenki rajdowej zdobyła drużyna „Gryfici” z Placówki SG w Szczecinie. Najcelniej rzucała woreczkiem Aleksandra Smolarz-Wysocka z drużyny „Łowcy Trolli” z Poznania. W zawodach rzutu lotkami triumfował Krystian Wróblewski z drużyny „Plessino” z Pszczyny. Największą wiedzą o terenie wykazał się Wiesław Czech z drużyny „De-Ptaki”. Wyróżnienia dla najmłodszych uczestników przemierzających trasy otrzymali Natalka Kosińska i Tymek Wójcik z Warszawy. Pierwsze miejsce w całym rajdzie zajęła drużyna „Tramp” z Koła PTTK przy Zarządzie Terenowym NSZZP w Pułtuskach, która tym samym zdobyła Puchar Komendanta Głównego Policji i Statuetkę „Harnasia”. Drugie miejsce wywalczyli turyści z drużyny „De-Ptaki” z Oddziału PTTK w Gdańsku, a trzecie członkowie drużyny „Gryfici” z Koła PTTK przy Placówce SG w Szczecinie.

Rajdowi pieszemu towarzyszyła impreza dla zmotoryzowanych pn. Turyści Motorowi w Sudetach „Szklarska Poręba 2019”. ■

TURYSTYCZNE PLANY NA 2020 R.

5 grudnia ub.r. w siedzibie Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Warszawie odbyło się posiedzenie Komisji Turystyki w resorcie spraw wewnętrznych. Zebranie poprowadził przewodniczący komisji Kazimierz Rabczuk. Podczas spotkania przedstawiono sprawozdania z imprez, które odbyły się w ubiegłym roku oraz omówiono stan przygotowań do wyda-

żeń w 2020 r. Przy udziale i pod auspicjami Komisji Turystyki w resorcie spraw wewnętrznych odbędą się w tym roku:

- XXXIV Złot Aktywu Turystycznego resortu spraw wewnętrznych (22–25 kwietnia) w Szeligach koło Ełku, w jego ramach odbędą się wybory, które wyłonią skład komisji na następną cztery lata;
- 52. Centralny Rajd i Złot Turystów Zmotoryzowanych „Gdańsk 2020” (22–24 maja);
- VII Rajd Motorowy Resortu Spraw Wewnętrznych „Płock 1920”, z bazą w Soczewce (maj 2020 r.);
- XIX Splyw Kajakowy Służb Mundurowych resortu spraw wewnętrznych z bazą w Bornem Suliniowie (11–14 czerwca);
- 49. Ogólnopolski Rajd Górski „Szlakami Obrońców Granic” z bazą w Zduni (14–20 czerwca);
- XXVIII Ogólnopolski Rajd Górski Służb Mundurowych resortu spraw wewnętrznych z bazą w Nowej Rudzie (22–26 września).

Oprócz członków komisji w spotkaniu uczestniczyli także: sekretarz generalny Zarządu Głównego PTTK Adam Jędras, przewodniczący Komisji Środowiskowej ZG PTTK Ryszard Kunce, prezydent Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP Zdzisław Czarnecki, prezes Oddziału Wielkich Jezior Mazurskich PTTK w Giżycku Jerzy Bielewski oraz koordynator turystyki motorowej Komisji Turystyki Józef Wrzeszczyński. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. autor

W pierwszym tygodniu września w Mrągowie odbył się VI Ogólnopolski Turniej Piłki Nożnej Kobiet i Mężczyzn im. mł. asp. Marka Cekały o Puchar Komendanta Głównego Policji. Sportowe zmagania upamięniają poległego w 2002 r. na służbie trzydziestotrzyletniego policjanta z OPP w Olsztynie, który podczas patrolu pieszego w Mikołajkach pod-

jął pościg za trzema przestępcami. Bandyci wcześniej zastrzelili w miejscowym barze mężczyznę. Marek Cekała zginął podczas wymiany strzałów. Pośmiertnie został uhonorowany Odznaką „Zasłużony policjant” i awansowany na stopień młodszego aspiranta.

Podczas uroczystości rozpoczęcia turnieju obecna była matka funkcjonariusza – Jadwiga

Cekała. Wszyscy minutą ciszy uczcili pamięć bohaterskiego policjanta.

W zawodach kobiecych zwyciężyła drużyna Wojska Polskiego. Drugie miejsce zajęła Reprezentacja Polskiej Policji w Piłce Nożnej Kobiet, a trzecie zespół ZW NSZZP z KWP w Poznaniu. Wśród panów triumfowała reprezentacja KWP w Łodzi. Na drugim miejscu uplasowała się Marynarka Wojenna, a na trzecim KWP w Lublinie. Kategorię 35+ wygrała reprezentacja Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Szczecinie. Drugie miejsce przypadło żołnierzom z JW z Grudziądza, a trzecie zajęli sportowcy z KWP w Olsztynie. ■

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. Rafał Jackowski

Radom – Kielce – Basket 2019

Trzydzieści drużyn zmierzyło się w I Mistrzostwach Służb Mundurowych w Koszykówce „Radom – Kielce – Basket 2019”, które odbyły się w dniach 4–5 października ub.r. Pierwszą lokatę wywalczył zespół Morskiego Oddziału Straży Granicznej w Gdańsku. Drugie miejsce zajęli koszykarze z KWP w Opolu, a trzecie zawodnicy KWP w Olsztynie. W tym roku zawody odbyły się w Radomiu, w przyszłym koszykarzy gościć będzie stolica województwa świętokrzyskiego, a nazwa zmieni się na „Kielce – Radom – Basket 2020”. ■

P.Ost.

Maratończycy w Poznaniu

20 października biegacze opanowali stolicę Wielkopolski. Na ulicach miasta odbył się 20. PKO Poznań Maraton. Wśród entuzjastów biegania nie zabrakło policjantów i policjantek, którzy walczyli o miejsce na podium w ramach Jesiennych Mistrzostw Polski Policji w Maratonie. Poznańska impreza dla funkcjonariuszy to nie tylko wyzwanie sportowe. O bezpieczeństwo uczestników biegu dbało blisko 200 mundurowych.

W ubiegłym roku najszybsi w maratonie w grupie stróżów prawa okazali się – wśród mężczyzn: 1. miejsce Piotr Jarzab z Bydgoszczy, 2. Norbert Łojek z Ostrowca Świętokrzyskiego, 3. Jerzyn Stec z Zabrze; wśród pań: 1. Magdalena Marszałkowska z Konina, 2. Agnieszka Ziaja z Katowic, 3. Ilona Tuszyńska-Stachowiak z Poznania. ■

tekst i zdjęcia Iwona Liszczyńska

Bieg po schodach

26 października w Poznaniu odbyły się V Mistrzostwa Polski Policji w Biegu po Schodach Collegium Altum. Do pokonania było 17 pięter uniwersyteckiego budynku. Jednocześnie odbywały się mistrzostwa strażaków i studentów, wszystko w ramach V Biegu Collegium Altum. Mistrzostwo Policji zdobył Michał Binkowski z Rokitnicy. ■

P.Ost.

Zawiercie 2019

W dniach 11–12 września ub.r. odbyły się, przeniesione z czerwca, Mistrzostwa Polski Policji w Piłce Siatkowej „Zawiercie 2019”. Na boisku zmierzyło się 9 drużyn z całego kraju. W meczu finałowym mistrzostwo wywalczyli reprezentanci KWP w Bydgoszczy. Drugie miejsce zajęli sportowcy z KWP w Katowicach, a trzecie siatkarze KWP w Łodzi.

Najlepszą zawodniczką mistrzostw została Sabina Chyra-Giereś, a najlepszym zawodnikiem Robert Walczak. Za najlepszego libero uznano Łukasza Szremskiego. Wyróżnienie dla najlepszego atakującego przyznano Kamilowi Węciorkowskiemu, najlepszym rozgrywającym został Adrian Kraś. ■

P.Ost.

3. Niebieski Bieg Niepodległości

Pod auspicjami KWP w Łodzi 26 października w Lesie Łągowie odbył się 3. Niebieski Bieg Niepodległości, w którym na dystansie 10 km wystartowało prawie 200 funkcjonariuszy, pracowników służb mundurowych oraz urzędników. W biegu wzięli udział m.in. I zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Łodzi insp. Tomasz Olczyk oraz kapelan Wojewódzkiego Ośrodka Duszpasterskiego Policji w Łodzi ks. ppor. Jacek Syjud.

Wśród panów najszybszy był Michał Kołomański z OPP w Kielcach. Za nim przybiegł Mateusz Papierak z Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, który wygrał kategorię open. Pierwsze miejsce w kategorii open pań zajęła Agnieszka Ulaszewska z Izby Administracji Skarbowej w Łodzi. W klasyfikacji drużynowej zwyciężył zespół Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi.

Wśród policjantów najlepszy był oczywiście Michał Kołomański z OPP w Kielcach. Za nim uplasował się Arkadiusz Fajfer z KPP w Zgierzu, a trzecie miejsce zajął Marcin Zawaluk z CBŚP. Kategorię policjantek wygrała Katarzyna Chorzevska z KMP w Łodzi, a drugie i trzecie miejsce zajęły reprezentantki KPP w Koluszkach, kolejno: Ewelina Redzisz i Kamila Sztekmler. ■

P.Ost.

Prezentujemy II część opowiadania „Granatowa cisza” Marcela Woźniaka nagrodzonego II miejscem w kategorii „Kryminał sto lat temu” i wyróżnionego przez Komendanta Głównego Policji w ogólnopolskim konkursie „Stulecie polskiego kryminału”.

Opowiadanie jest fikcją literacką, w której autor jedynie wykorzystuje autentyczne osoby z historii Policji Państwowej. W swojej twórczości sięga po powieść kryminalną i literaturę faktu, w których odwołuje się do współczesnej kultury i historii. Marcel Woźniak jest absolwentem filologii polskiej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Studiował również adaptację filmową w Warszawskiej Szkole Filmowej oraz Narrację w filmie w Instytucie Studiów Zaawansowanych. Jest doktorantem literaturoznawstwa na UMK w Toruniu. Na swoim koncie wydawniczym ma już trylogię o detektywie Leonie Brodzkim („Powtórka”, „Mgnienie”, „Otcłtań”). Za książkę „Biografia Leopolda Tyrmanda. Moja śmierć będzie taka jak moje życie” w 2016 r. otrzymał nagrodę Magazynu Literackiego „Książki”. W poprzednim numerze zamieściliśmy rozmowę z autorem wyróżnionego opowiadania.

niepodległa

Granatowa cisza (cz. II)

W środę rano granatowe niebo nie zwiastowało burzy, ale gdy Klepacza wezwano na zdarzenie w rejon mostu Kierbedzia, aż przeżegnał się na zastany widok i sam natychmiast spochmurniał. Z obrazu małych stópek, z których jedna miała cztery paluszki, długo nie mógł się otrząsnąć. „Makabra”, zanotował.

*

Gdy trzy godziny potem technik Penkala pobierał odciski obuwia z nabrzeża, Klepacz z komendantem stali przy stole sekcyjnym w Zakładzie Medycyny Sądowej na ulicy Oczuki.

– Profesorze. A więc mamy zabójstwo? – spytał Zamorski.

– Wyziębienie – odparł patolog Wiktor Grzywo-Dąbrowski i poprawił swój szpiczasty wąs. – W jego wyniku, prawdopodobnie w poniedziałek wieczorem, doszło za zatrzymania krążenia.

– Ale przecież ma roztrzaskaną głowę! Kim jest dziecko?

– W okazanych tu zwłokach nie można rozpoznać tożsamości z uwagi na pośmiertne zmasakrowanie główki. Wiadomo, że jest płci żeńskiej, ma około dwóch miesięcy.

– Komendancie – wtrącił Klepacz. – Zastanawia mnie... Kto może potwierdzić tożsamość odnalezionej dziecka pani John? Metryki szpitalne, księgi ludności?

– Pani Izabela nie posiada metryki dziecka, ponieważ dokument ten zaginął, skradziony przez nianię, która po rewizji do posiadania dokumentu się nie przyznaje.

– Czy to nie zbyt podejrzana koincydencja? Może głowę roztrzaskano po śmierci i obwiązano ciało kamieniem, by uniemożliwić identyfikację?

Grzywo-Dąbrowski i Zamorski spojrzeli po sobie, a później na Klepacza.

– To nie Chicago! – zmierzył się komendant. – Po urodzeniu dziecku nadano imię i wciągnięto do właściwej księgi, to się rozumie samo przez się. Ale tu z pomocą idzie naczelnie postanowienie kodeksu cywilnego, że osobowość dziecka zawsze stwierdza matka. Pani John swoje zwrócone dziecko rozpoznała. Gorzej będzie z tym maleństwem.

– Coś mi nie pasuje w tej sprawie, komendancie.

– A co ma pasować, kiedy łowisz pan z rzeki dziecko! Tamtą sprawę możemy uznać za zamkniętą.

*

Czwartkowe popołudnie Klepacz rozmyślał nad kajetem. W stołówce policyjnej posilił się zacierkami ze słoniną i pekefleiszem z kartoflami.

Zanotował: „Poszukiwania sprawczyń natrafiały na niezwykle trudności, ponieważ zeznania świadków co do określenia rysopisu były rozbieżne, a nazwisko i adres Marjanny Szmek okazały się fikcyjne. Sprawdzone dom noclegowy dla kobiet, Biuro Pośrednictwa Pracy, związku Pracownic Domowych, Ubezpieczalnia Społeczna, Misje Dworcowe dla Kobiet. Niestety, z wynikiem negatywnym”.

Na deser domówił legominę makową z szodonom. Po posiłku sprawdził nicią zęby i otrzepał swój granatowy mundur. Zmartwił się tylko, że jego ubiór przeszedł tu wonią zupy rybnej.

Posiłony zawsze myślał klarowniej. Tak było i tym razem, toteż postanowił: „Choć sprawa jest zamknięta, to nie zaszkodzi – dla czystego sumienia – upewnić się co do faktów”.

I wyszedł.

*

Klepacz zanurzył się w gęstwinę bazaru na Kercelaku, gdzie mieszały się zapachy cebuli, ryb i smażonego oleju.

– Zegarki, radia, grzebienie, wszistko w dobrej cenie! Pan szanowni pozwoly i skieruje to swój wzrok, detefonik jak malowany, jedyny taki w Warsiawie! – dobiegł go głos mężczyzny w berecie, który kręcił przy potencjometrze. – Z zagranicznej stały, giermańce takiego nie majom! Pan szacowny pozwoly!

I radio zabuczało słowami:

– „Kochaj mnie, bo nie mam nic prócz ciebie. Bo wszystko, co mam, to ty...”

– Nadajnik, odbiornik – mruknął Klepacz i ruszył dalej.

Michalakowa, która kilka dni temu widywana była w Ogrodzie Saskim, teraz w pocerowanym, dżersejowym swetrze siedziała przy straganie z bibelotami.

– Co dla pana? Może gogle do pływania?

Gdy zbliżył się, rozpoznała w nim funkcjonariusza policji i pode-
rwała się na nogi.

– Usiądź.

– Jak aresztować przyszedł, to nie przy ludziach.

– O porywaczkę chodzi. Mówiłaś, że znana ci była.

– Lepiej, żebym już nic nie mówiła, zresztą to Cyganie podobno.

– Kto tak mówi?

– Warszawa mówi.

– Czy ukradłaś metrykę dziecka?

– Nie jestem złodziejką.

– Czy nie przypominasz sobie czegoś na temat porywaczki?

Dziewczyna opadła ciężko na zydeł.

– Co ja tam wiem. Jeśli to ta, co myślę, to jej siostrę kojarzę.

Ona i Izabela chowane na tej samej ulicy były. Straszne warunki życia ma, ponoć dzieci w opiekę bierze i usypia ziołami, inaczej sąsiedzi by ją wyrzucili za hałas.

Klepacz zanotował podane nazwisko: „Klara Warska, zamieszkała przy Obozowej”.

– A jeśli o twoją panią chodzi?...

– To dziecko, Lucy, traktowałam, jak własne. Gdzie ja teraz taką pracę znajdę?

– Gdzie twoja pani rodziła?

Dziewczyna nachyliła się nad kramem i wskazała, by zrobić to samo.

– W świętej Zofii. Ludzie gadają, że miała paragraf, że bez dziecka będzie rozwód. A dziecko ponoć nie jest jego. To bogaty pan, Amerykanin. Zaalarmowany wrócił do Warszawy. Ponoć pierwszy raz zobaczył córkę.

Posterunkowy podziękował dziewczynie.

– Nie zapomniał o czym?

Michalakowa wyciągnęła w jego stronę rękę, w lewej trzymając gogle do pływania, a drugą oczekując zapłaty.

Klepacz opuścił Kercelak licząc, że uzyskane informacje popchną zagadkę ku rozwiązaniu. Jego kajet nie znosił znaków zapłaty.

*

Podkomisarz Paleolog dała się przekonać szybciej niż komendant i zobligowała ogniwa patrolowe do wzmożonych działań celem ujęcia poszukiwanej.

Z notesu: „Baza meldunkowa wykazała, że Warska Klara posiada siostrę, Szmirską Annę, zamieszkałą przy Krochmalnej 7 w Warszawie. Poniważ do domu nie powróciła, roztoczono nad mieszkaniem obserwację i ustalono, że wydalila się w niewiadomym kierunku. Przesłuchany przeze mnie Romuald Szmirski zeznał, że Anna w poniedziałek, w godzinach rannych wyszła do siostry. Rozstali się w kłótni, lecz z jakich powodów, nie chciał wyjawic. Nie doczekawszy się jej powrotu, poszedł do pracy. Więcej jej nie widział”.

*

„W piątek pod wsią Sońsk patrol zatrzymał włóczącą się kobietę, legitymującą się, jako Szymczak Marjanna. Sierżant puściłby ją wolno, gdyby nie przypomniał sobie listu inwigilacyjnego, na którym widniało owe nazwisko.

Zbadana w Urzędzie Śledczym przez podkomisarz Paleolog zeznała, że nabawiła się syfilisu, a obecnie objawy choroby po-

wtórzyły się. Pozostając na utrzymaniu męża, robotnika kolejowego, zataiła przed nim chorobę w nadziei, iż się wyleczy. Ze strachu przed mężem uciekła i do domu nie powróciła.

Gdy Paleolog uzmysłowiła zatrzymanej, że policjantom wiadomo, iż Marjanna Szymczak jest nieboszczką, a jej dowodem posłużono się na Kercelaku, kobieta ujawniła swoją prawdziwą tożsamość: Szmirska, Anna.

Na to zjawiła się na komendzie jej siostra, Klara Warska, która potwierdziła zeznania siostry, dodając, iż cały poniedziałek spędziły w domu przy Obozowej. Na pytania, czy były w niedawnym czasie nad Wisłą, odparła, że tak, ale przed tygodniem.

Obie kobiety zdecydowano się zatrzymać do wyjaśnienia, zabierając ich obuwie do analizy”.

*

– Obywatelu, dziesięć metrów od wiaty z tym kramem, bo pan pod tramwaj wpadniesz! – Klepacz pouczył obwoźnego sprzedawcę na przystanku Muranów.

– Ja kramniarz z dziada pradziada, to i oczy dokoła makówki mnie rosom – bronił się handlujący pańską skórką brodac, ale zwinął majdan wedle pouczenia.

Posterunkowy wskoczył do „berlinki” z tabliczką Osiedle Łączności i wagoniki tramwaju ruszyły ze zgrzytem ku zachodnim rubieżom Warszawy. Na Lesznie budynki przeredziły się, a widok stopniowo wyplaszczył i wkrótce składzik wjechał w bujne łąki, porastające okolice Lasku na Kole.

Posterunkowy najpierw zobaczył migoczącą jak odeon stalową więź, zaś przy ulicy Dalibora dostrzegł białe, jakby z katalogu wyjęte, domy. W istocie, cała Warszawa zjeżdżała się tu od wiosny na wystawę Banku Gospodarstwa Krajowego, by podziwiać kolorowe ogródki, ustawione jak od linijki skrzynie kwiatowe, równo przycięte trawniki i ścieżki chodnikowe osiedla przyszłości. Terazniejszość widać było nieopodal Obozowej na Drewnianym Kole, gdzie stało kilkadziesiąt baraków dla biedoty. Ze względu na mieszkającego tu kiedyś hyla, miejsce nazywano Osadą Czyściciela. To tutaj zmierzał Klepacz, do mieszkania Klary Warszawskiej.

– Nieprzyjemnie w takiej ciszy? – zagaił go mężczyzna o owalnej, wtopionej w korpus głowie.

Klepacz uklonił się i wszedł do lokalu, gdzie szybko zakrył usta.

Z notesu: „W środku gryzący zapach makuchy, wżarty w ścianę i meble. Wizję lokalną zakończyłem zauważeniem przedmiotów osobistych zatrzymanej, z których jeden postanowiłem skonfiskować”.

■ Cdn.

KGP

11.01 – inauguracja ogólnopolskiej akcji informacyjno-edukacyjnej „Kręci mnie bezpieczeństwo na stoku”, BP KGP

styczeń – uruchomienie „Rejestru wykroczeń”, BWiK KGP

styczeń – kontynuacja akcji informacyjno-edukacyjnych: „Świeć Przykładem” (grupa docelowa: piesi); „Nie zabijaj” (grupa docelowa: kierujący pojazdami), BRD KGP

styczeń – akcja informacyjno-edukacyjna „Bezpieczne ferie” (proponowany czas inauguracji akcji: 10 stycznia 2020 r., proponowany czas zakończenia akcji: 23 lutego 2020 r.), BRD KGP

KWP w BIAŁYMSTOKU (woj. podlaskie)

13.01 – odprawa służbowa kierownictwa Policji garnizonu podlaskiego

I połowa stycznia – lekcja pn. „Kino, a co to takiego?” realizowana w ramach akcji informacyjno-edukacyjnej „Dziecięca Szkoła Bezpieczeństwa”

I połowa stycznia – doskonalenie zawodowe z zakresu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podejmowania interwencji na zorganizowanych terenach narciarskich

II połowa stycznia – inauguracja Ferii Zimowych 2020

KWP w BYDGOSZCZY (woj. kujawsko-pomorskie)

4.01 – „IV Turniej Strzelecki”, organizatorzy: Zarząd Wojewódzki NSZZP woj. kujawsko-pomorskiego, Zarząd Terenowy NSZZP KPP w Tucholi i KPP w Tucholi, godz. 9.00

21.01 – występ teatralny skierowany do seniorów, mieszkańców dzielnicy Fordon w związku z obchodami Dnia Babci oraz Dnia Dziadka. Tematem przewodnim będą działania profilaktyczne dotyczące oszustw na osobach starszych i samotnych. W rolę aktorów wcieli się uczniowie jednej z fordońskich szkół podstawowych, KPP w Bydgoszczy

KWP w GDAŃSKU (woj. pomorskie)

styczeń – odprawa roczna z udziałem kierownictwa KWP w Gdańsku oraz KMP/KPP

styczeń – inauguracja działań prewencyjnych pn. „Bezpieczne ferie na stoku”

KWP w GORZOWIE WLKP. (woj. lubuskie)

8.01 – ślubowanie nowo przyjętych policjantów, KWP w Gorzowie Wlkp.

25.01–9.02 – realizacja działań profilaktycznych o charakterze informacyjno-edukacyjnym pn. „Bezpieczne Ferie 2020”

styczeń – spotkania w szkołach w ramach Wojewódzkiego Programu Edukacyjno-Wychowawczego LUPU oraz spotkania z seniorami, KPP w Krośnie Odrzańskim

KWP w KATOWICACH (woj. śląskie)

3.01 – otwarcie nowo wybudowanego Komisarzatu Policji w Miedznej zs. w Woli, godz. 10.00

3.01 – otwarcie nowo wybudowanego Komisarzatu Policji w Łodygowicach, godz. 13.00

11.01 – inauguracja ogólnopolskiej akcji informacyjno-edukacyjnej „Kręci mnie bezpieczeństwo na stoku”, Stacja Narciarska Wisła-Soszów oraz otwarcia sezonu narciarskiego wraz z początkiem ferii zimowych w Polsce (w tym na Śląsku)

20.01 – spotkanie noworoczne kadry kierowniczej śląskiego garnizonu Policji

27.01 – akcja informacyjno-edukacyjna i cykl konferencji „Dopalacze! Bieg do śmierci”, Pszczyna

KWP w KIELCACH (woj. świętokrzyskie)

27.01 – spotkania z dziećmi i młodzieżą oraz współpraca z mediami m.in. w celu

POLICJA
miesięcznik
Komendanta Głównego Policji **997****Adres redakcji:**

02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150
tel. 22 60-161-26, fax 22 60-168-67
www.gazeta.policja.pl, gazeta@policja.gov.pl

Łączność z czytelnikami:
gazeta.listy@policja.gov.pl

Sekretariat: Monika Lipiec
gazeta@policja.gov.pl (22 60-161-26)

Redaktor naczelna: insp. dr hab. Iwona Klonowska
iwona.klonowska@policja.gov.pl (22 60-132-24)

Zastępca redaktor naczelnej: podkom. Piotr Maciejczak
piotr.maciejczak@policja.gov.pl (22 60-116-19)

Sekretarz redakcji:
podinsp. Agata Guzdek-Szewczak (22 60-161-32)
agata.guzdek-szewczak@policja.gov.pl

Zespół redakcyjny:
Krzysztof Chrzanowski, Andrzej Chyliński
andrzej.chylinski@policja.gov.pl,
Sławomir Katarzyński, Halina Kossak,

mł. insp. Klaudiusz Kryczka, Paweł Ostaszewski,
Izabela Pajdała-Kusińska, Elżbieta Sitek
adresy e-mail pracowników redakcji:
imię.nazwisko@policja.gov.pl (bez polskich znaków)

Konsultacja historyczna: nadkom. Krzysztof Musielak
dyrektor BEH-MP KGP

Dział foto: Jacek Herok
jacek.herok@policja.gov.pl (22 60-114-79)

Reklama: Małgorzata Reks-Stabach (22 60-150-91)
malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Studio graficzne: Krystyna Zaczekiewicz,
Krzysztof Zaczekiewicz (22 60-135-46)

Korekta: Małgorzata Reks-Stabach (22 60-150-91)
malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Kolportaż: Krzysztof Chrzanowski (22 60-160-86)

Rada Naukowa Czasopism Policyjnych
Przewodniczący: gen. insp. dr Jarosław Szumczyk, Komendant Główny Policji
Prof. zw. dr hab. Brunon Hołyst
Prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński
Prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik
Prof. zw. dr hab. Andrzej Baładynowicz
Prof. dr hab. Jerzy Bralczyk
Prof. zw. dr hab. n. med. Mariusz Frączek
Prof. zw. dr hab. Jerzy Kunikowski
Prof. zw. dr hab. Stefan Kwiatkowski
Prof. zw. dr hab. Zbyszko Melosik
Prof. zw. dr hab. Jerzy Nikitorowicz

Prof. zw. dr hab. Jadwiga Stawnicka
Prof. zw. dr hab. Bogusław Śliwerski
Prof. zw. dr hab. Tadeusz Tomaszewski
Insp. dr Mariusz Ciarka –
rzecznik Komendanta Głównego Policji

Druk i oprawa: ArtDruk. **Nakład:** 20 000 egz.

Numer zamknięto: 13.01.2020 r.

Zamówienia na prenumeratę:
Redakcja Czasopisma „Policja 997”
ul. Puławska 148/150, 02-624 Warszawa
tel. 22 60-150-91, 22 60-161-26, faks 22 60-168-67
e-mail: malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Cena prenumeraty rocznej miesięcznika „Policja 997” – 36 zł

Płatników VAT prosimy o podanie numeru NIP.
Zamówienie zostanie zrealizowane po opłaceniu wysłanej do Zamawiającego faktury lub po dokonaniu przez Zamawiającego wpłaty na konto: Komenda Główna Policji
ul. Puławska 148/150, 02-624 Warszawa
NBP O/O Warszawa 18 1010 1010 0071 2622 3100 0000

W tytule wpłaty prosimy wpisać:
„Prenumerata Policji 997”.

Wpłaty niepoprzedzone zamówieniem będą zwracane bez realizacji.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo nieodpłatnego i nieograniczonego w czasie opracowywania publikowanych tekstów (w tym nadsyłanych do Redakcji listów lub innych niezamówionych przez Redakcję materiałów), korzystania z nich lub ich rozpowszechniania w innych publikacjach, w tym na własnej stronie internetowej. Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń, listów i materiałów sponsorowanych redakcja nie odpowiada.

Egzemplarze miesięcznika w policyjnej dystrybucji wewnętrznej są bezpłatne.

Styczeń 2020

nagłośnienia informacji o stałym punkcie kontroli autokarów podczas ferii zimowych

styczeń – działania profilaktyczno-edukacyjne w ramach rozpoczynających się ferii zimowych

KWP w KRAKOWIE (woj. małopolskie)

10.01 – ślubowanie nowo przyjętych policjantów

KWP w LUBLINIE (woj. lubelskie)

30.01 – uroczyste otwarcie PP w Sławatyczach

KWP w ŁODZI (woj. łódzkie)

7.01 – otwarcie KP w Widawie (powiat łaski)

KWP w OLSZTYNIE

(woj. warmińsko-mazurskie)

12.01 – koncert Chóru Policji Garnizonu Warmińsko-Mazurskiego w Bazylice św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Braniewie

19.01 – koncert Chóru Policji Garnizonu Warmińsko-Mazurskiego w Bartoszycach

24.01 – Turniej piłki nożnej o Puchar Komendanta Powiatowego Policji w Ostródzie, KPP w Ostródzie

KWP w OPOLU (woj. opolskie)

15.01 – Turniej o Puchar Komendanta Wojewódzkiego Policji w Opolu dla studentów uczelni wyższych województwa opolskiego „Sprawdź się jako kandydat do służby w Policji”, II Kampus Politechniki Opolskiej przy ul. Prószkowskiej 76, godz. 10.00

21–22.01 – konferencja podsumowująca realizację I etapu wojewódzkiego programu „Świadomy i Bezpieczny Senior”

I połowa stycznia – ślubowanie nowych policjantów przyjętych do służby, sala konferencyjna KWP w Opolu

II połowa stycznia – wojewódzki finał konkursu dla uczniów szkół podstawowych na wykonanie kartki z życzeniami z okazji Dnia

Babci i Dnia Dziadka, ostrzegający jednocześnie przed oszustwami na wnuczka organizowany przez WP KWP w Opolu, Opolski Urząd Wojewódzki i Kuratorium Oświaty w Opolu

II połowa stycznia – wojewódzki finał konkursu plastycznego dla uczniów szkół ponadpodstawowych na wykonanie plakatu ostrzegającego przed oszustwami na wnuczka i policjanta organizowany przez Wydział Prewencji KWP w Opolu, Opolski Urząd Wojewódzki, Kuratorium Oświaty w Opolu

II połowa stycznia – otwarcie nowej siedziby KPP w Brzegu

KWP w POZNANIU (woj. wielkopolskie)

26.01 – koncert kolęd „Niebiescy wraz z przyjaciółmi śpiewają kolędy” w wykonaniu Chóru Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu oraz zaproszonych gości, kościół garnizonowy Policji, ul. Swoboda 43a, Poznań

I połowa stycznia – ślubowanie nowo przyjętych policjantów

KWP zs. w RADOMIU (woj. mazowieckie)

styczeń – ślubowanie policjantów nowo przyjętych do służby

KWP w RZESZOWIE (woj. podkarpackie)

styczeń – działania prewencyjne pn. „Bezpieczne Ferie”

styczeń – realizacja akcji pn. „Kręci mnie bezpieczeństwo na stoku”, KWP w Rzeszowie oraz jednostki Policji z terenu woj. podkarpackiego

styczeń – otwarcie zmodernizowanego Posterunku Policji w Wadowicach Górnych na terenie KPP Mielec

styczeń – spotkanie opłatkowe z członkami Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. Oddział Rzeszów na terenie KWP w Rzeszowie

KWP w SZCZECINIE

(woj. zachodniopomorskie)

14.01 – warsztaty dotyczące poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym prowadzone wraz z funkcjonariuszami Policji z KWP

w Gorzowie Wlkp. oraz Landu Brandenburgia, KWP w Szczecinie

23.01 – warsztaty dotyczące poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym prowadzone wraz z funkcjonariuszami Policji z Landu Meklemburgia-Pomorze Przednie, w ramach programu INT 45, KWP w Szczecinie

II połowa stycznia – inauguracja przedsięwzięcia prowadzonego przez zachodniopomorską policję oraz Technikum Kreatywne w Szczecinie dotyczące zagadnienia bezpieczeństwa w przestrzeni internetowej, KWP w Szczecinie

KWP we WROCŁAWIU (woj. dolnośląskie)

3.01 – panel dyskusyjny dla pracowników oświaty Publicznej Szkoły Podstawowej im. Polskich Noblistów w Walimiu, podczas którego funkcjonariusze KMP w Wałbrzychu poruszą problem przemocy wśród dzieci i młodzieży, KMP w Wałbrzychu

styczeń – cykl spotkań z dziećmi i młodzieżą „Bezpieczne Ferie” dotyczące zasad bezpieczeństwa podczas zimowego wypoczynku, KWP we Wrocławiu

styczeń – ogłoszenie konkursu dla uczniów szkół ponadpodstawowych na najciekawszy scenariusz nt. wykluczenia ze środowiska rówieśniczego z uwagi na pochodzenie i wyznaniowość, KMP we Wrocławiu

styczeń – działania pn. „Nie hejtuję – reaguję” przeznaczone dla dzieci i młodzieży powiatu lwóweckiego, KPP w Lwówku Śląskim

styczeń – warsztaty „Wzorowy Senior” skierowane do osób starszych – członków Klubu Seniora Gminy Kondratowice, KPP w Strzelinie

KSP

26.01 – koncert noworoczny Chóru Komendy Stołecznej Policji

styczeń – ślubowanie nowo przyjętych policjantów

WYŻSZA SZKOŁA POLICJI w SZCZYTNIE

31.01 – akcja honorowego oddawania krwi

Luty

Zachęcamy do zadeklarowania w swoim zeznaniu podatkowym (PIT)

1%

Fundacja Pomocy Wdowom i Sierotom
po Poległych Policjantach

KRS 0000101309

Dziękujemy za dotychczasowe wsparcie!

Styczeń

p	6	13	20	27	
w	7	14	21	28	
ś	1	8	15	22	29
c	2	9	16	23	30
p	3	10	17	24	31
s	4	11	18	25	
n	5	12	19	26	

Adres redakcji:
02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150
tel. 22 60-161-26, fax 22 60-168-67
Łączność z czytelnikami:
tel. 22 60-121-87, gazeta.listy@policja.gov.pl

Marzec

p	2	9	16	23	30
w	3	10	17	24	31
ś	4	11	18	25	
c	5	12	19	26	
p	6	13	20	27	
s	7	14	21	28	
n	1	8	15	22	29

Kwiecień

p	6	13	20	27	
w	7	14	21	28	
ś	1	8	15	22	29
c	2	9	16	23	30
p	3	10	17	24	
s	4	11	18	25	
n	5	12	19	26	

s	1
n	2
p	3
w	4
ś	5
c	6
p	7
s	8
n	9
p	10
w	11
ś	12
c	13
p	14
s	15
n	16
p	17
w	18
ś	19
c	20
p	21
s	22
n	23
p	24
w	25
ś	26
c	27
p	28
s	29